

ČTVRTEK 17. PROSINCE 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SCHMITT

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Vzájemné uznávání odborných kvalifikací (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem na programu je otázka k ústnímu zodpovězení pro Komisi, kterou položí Malcolm Harbour, Andreas Schwab, Evelyne Gebhardt, Cristian Silviu Buşoi, Heide Rühle, Adam Bielan a Kyriacos Triantaphyllides jménem Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů, o provádění směrnice 2005/36/ES o uznávání odborných kvalifikací (O-0108/2009/rev.2 - B7-0217/2009).

Malcolm Harbour, autor. - Vážený pane předsedající, pokud dovolíte, rád bych navrhl, abychom ještě chvíli počkali, protože toto je otázka k ústnímu zodpovězení pro Komisi a my jsme doufali, že zde bude přítomen pan McCreevy, ale vidím, že se chystá hovořit pan Samecki. Ještě jsem se s panem Sameckim nesetkal, proto by mne zajímalo, zda je zde, aby nás informoval o problému, na kterém pan McCreevy a jeho tým pracují. Děkuji mnohokrát.

Chystal jsem se zde přivítat pana McCreevyho a poděkovat mu za jeho předchozí práci, tak byste mu možná mohl vyřídít naše poděkování za to, co mohlo být jeho závěrečným vystoupením zde. Nicméně jsem obzvláště potěšen, že se k nám přidal pan Barnier jako velmi aktivní člen našeho výboru, protože se jedná o problematiku, ve které se velice dobře vyzná, samozřejmě za předpokladu, že Parlament schválí jeho nominaci a Komise začne jednat. Je nicméně velmi dobře, že je zde s námi.

Volný pohyb odborníků a směrnice o vzájemném uznávání odborných kvalifikací patří ke klíčovým otázkám, kterými se můj výbor nejvíce zabývá v souvislosti s celým vytvářením jednotného trhu. Je velmi příhodné, že dnes ráno projednáváme tuto otázku k ústnímu zodpovězení pro Komisi, která se vlastně týká toho, jakého pokroku bylo dosaženo v provádění přepracované směrnice, na které můj výbor pracoval v letech 2004-2005, a jak ji ve skutečnosti provádějí členské státy. Také je tato rozprava velice příhodná z toho důvodu, že profesor Monti přišel v pondělí do našeho výboru, aby zde hovořil o poslání pro předsedu Komise o budoucím směřování vnitřního trhu. Přednesl velmi silný argument, že součástí problému vnitřního trhu ve skutečnosti není nedostatek právních předpisů, ale konzistentní uplatňování a účinnost existujících nástrojů, které jsme vytvořili pro vznik vnitřního trhu.

Co se týče vzájemného uznávání odborných kvalifikací, jak jasně naznačuje již samotné znění naší otázky, už víme, že se občané v celé Evropské unii setkávají v souvislosti s uznáváním odborných kvalifikací s mnoha problémy. K této oblasti se vztahuje nejvíce stížností v systému Solvit, který velice podporujeme na úrovni vlád členských států. Mnoho lidí pociťuje frustraci z neexistence jasných rozhodnutí a také z toho, že schvalující orgány v různých členských zemích spolu nedostatečně komunikují. Jednou z věcí, na kterou poukázal náš vlastní výzkum, a výzkum na toto téma podnikl právě náš výbor, je skutečnost, že neexistuje dostatečně koordinovaná činnost, která by pomohla lidem rozpoznat jejich práva v oblasti vzájemného uznávání kvalifikací. Druhým aspektem je, že z práce, kterou jsme my i ostatní v tomto ohledu vykonali, jasně vyplývá, že stále nedostatečný počet profesí uvažuje o začlenění do evropského rámce kvalifikací. Existují závažné otázky, které si musíme klást o tomto mechanismu, o tom, jak jednoduché je ho využít a jak je efektivní v praxi. Víme ze statistik a z dostupných informací – a jsem si jist, že o tom brzy uslyšíme i od Komise –, že provádění tohoto nástroje bylo opožděno prakticky ve všech členských státech. Uvést tento mechanismus do praxe trvá mnohem déle, než lidé čekali, což samo o sobě vzbuzuje znepokojení nad složitostí nástroje samotného.

Jen abych shrnul všechny tyto záležitosti v kontextu práce Výboru pro vnitřní trh v příštích pěti letech, jsem potěšen tím, že jsou zde dnes přítomni, alespoň myslím, všichni koordinátoři výboru a já jim chci poděkovat za práci, kterou odvedli, a ke které jsem přispěl i já, při sestavování příštího programu tohoto výboru. Otázka vzájemného uznávání odborných kvalifikací není pouze ojedinělým případem. Jsme toho názoru, že role našeho výboru spočívá v tom, že budeme i nadále vyšetřovat, podporovat a předkládat doporučení ohledně budoucího vývoje klíčových právních předpisů, klíčových stavebních kamenů jednotného trhu.

Víme, že v roce 2011 Komise má prošetřit směrnici o vzájemném uznávání kvalifikací. Plánujeme uspořádat setkání vnitrostátních parlamentů a jejich poslanců, abychom tento návrh prodiskutovali. Již jsme k tomuto tématu uspořádali setkání a vypracovali vlastní výzkumnou zprávu. To jsou nástroje, které může můj výbor použít, a jestli se mnou budou koordinátoři souhlasit, jsem si jist, že někdy v roce 2010 vypracujeme zprávu z vlastní iniciativy, abychom tak přispěli k diskuzi, kterou bude vést Komise.

To je tedy kontext této otázky. Těšíme se na to, až uslyšíme odpověď Komise, která pro to vytvoří rámec, ale to je zatím jen začátek procesu a já jsem si jist, že nový pan komisař bude schopen posunout věci dál a spolupracovat s námi, abychom skutečně rozvinuli tento klíčový právní předpis a zlepšili fungování jednotného trhu.

Paweł Samecki, člen Komise. – (SV) Paní předsedající, rád bych poděkoval členům Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů za to, že vznesl tyto důležité otázky.

Předtím než odpovím na jednotlivé dotazy, dovolu mi začít přehledem. Cílem směrnice o uznávání odborných kvalifikací je usnadnit volný pohyb našich občanů v rámci jednotného trhu. Po dvou letech od ukončení období pro provedení směrnice v členských státech je toto provedení ukončeno ve 22 členských zemích a čtyři země jej snad dokončí do konce tohoto roku. V této fázi jsem ovšem znepokojen situací v Řecku, od nějž jsme dosud neobdrželi ani jediné prováděcí opatření.

Dovolte mi, abych nyní přikročil k první otázce. Provádění této směrnice bylo velkou výzvou pro členské státy především proto, že se týká více než 800 různých profesí. Tyto profese byly často regulovány pomocí federálních nebo regionálních právních předpisů. To ovšem nemůže být omluvou pro jakákoli zpoždění a Soudní dvůr také neuznal taková zpoždění v doposud šesti rozsudcích.

Co se týče druhé otázky, hlavní problémy se týkají zdravotnických profesí a architektů, kde platí vyšší stupeň harmonizace požadavků na odbornou přípravu na evropské úrovni. Problémy se také objevují u profesí s vyšší mírou přeshraniční mobility pracovníků, jako jsou učitelé nebo turističtí průvodci.

Co se týče třetí otázky, prioritou Komise je zajistit správné a konzistentní provádění směrnice. Proto jsme vytvořili kodex chování týkající se administrativních postupů a uživatelskou příručku pro občany, které také podpoří větší soudržnost.

Co se týče překážek, na které poukázal systém Solvit, jsme si plně vědomi problémů v této oblasti, jako jsou zpoždění v procesu uznávání, nedostatečná reakce vnitrostátních odpovědných orgánů, neopodstatněná rozhodnutí, ztracené dokumenty apod. Někdy se dokonce chybá informace dostane k přistěhovalcům a ti pak jsou nuceni řídit se nesprávnými postupy. Avšak síť Solvit prokázala, že dokáže účinně řešit mnoho z těchto problémů.

Ale nemáme k dispozici pouze Solvit. Vnitrostátní kontaktní místa nyní fungují ve všech členských zemích, aby informovala občany a poskytla jim pomoc, a Komise očekává, že v budoucnu budou tato místa ještě aktivnější. Navíc informační systém vnitřního trhu také poskytl médium, díky kterému se letos uskutečnilo více než 1 200 výměn informací týkajících se regulovaných profesí. To zlepšilo každodenní administrativní komunikaci mezi členskými státy.

A konečně k poslední otázce, Komise není v situaci, aby zhodnotila, zda je v současnosti potřeba nová reforma. To budeme řešit, až bude k dispozici hodnocení ex post stanovené v této směrnici. Naším záměrem je rozhodně respektovat časový rozvrh daný směrnicí. Bude na příští Komisi, aby rozhodla, jaký bude další postup.

Kurt Lechner, jménem skupiny PPE. – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, v roce 2005 jsme po několika letech práce a rozprav v tomto Parlamentu přijali tuto směrnici, která vešla v platnost. V roce 2007 byla provedena do vnitrostátních právních předpisů. Nyní je rok 2009 a je těžké přijmout skutečnost, že směrnice ještě nebyla všude provedena, obzvláště vezmeme-li v potaz, že nebyla úplně nová, protože již byly zavedeny návrhy. Mohu pouze vybídnout Komisi, aby vyvinula větší tlak na členské státy.

Předpokládal jsem, že problémy budou spočívat v praktické realizaci směrnice. To je hlavním předmětem nadcházejícího vyšetřování: abychom zjistili, kde dochází ke konkrétním místním problémům, a abychom objevili, co se skutečně děje. Již zde bylo zmíněna skutečnost, že 20% stížností v systému SOLVIT se týká tohoto problému. To je velmi závažná věc. Pan Harbour správně upozornil – a já nechci opakovat jeho slova – na význam tohoto problému pro vnitřní trh z hlediska ekonomiky.

Avšak kromě ekonomických problémů zde také vyvstává problém základních svobod občanů, aby mohli vykonávat své profese a využívat svůj potenciál v jiném státě, např. když uzavřou sňatek nebo se přestěhují do jiné země z nějakého dalšího důvodu. To je pro občany v Evropě skutečný problém.

Je důležité, abychom si uvědomili, že zde nevyhnutelně nastanou problémy. Je to složitá záležitost, provádění směrnice nějakou dobu trvá a proces zahrnuje různé kultury a tradice, především s ohledem na profese a koncepcce kvality a kvalifikací v rámci těchto profesí. Proto není možné uznávat každou kvalifikaci z jedné země automaticky v druhé zemi. Podle mě a podle nás nejde ani tak o řešení individuálních případů strádání, které se nevyhnutelně objeví, ale spíše o vyšetřování – a zde hraje svoji úlohu SOLVIT –, zda se jedná o chyby ve struktuře nebo v systému a zda a jak lze tyto věci zlepšit.

Rád bych poukázal na to, že nikdy nebude možné toto téma úplně uzavřít. Jde o běh na dlouhou trať, protože neustále vznikají nové a nové profese a popisy nových zaměstnání. Z tohoto důvodu je to i nadále úkol pro Komisi a pro Parlament, ale také pro členské státy, které bych na tomto místě rád požádal o dobrou vůli.

Evelyne Gebhardt, jménem skupiny S&D. – (DE) Vážený pane předsedající, nejprve bych ráda řekla, že je naprosto skandální, že zde dnes nejsou přítomni žádní členové Komise, protože tato otázka je pokládána právě Evropské komisi. To značí pohrdání Parlamentem. Je to prostě skandální a my to považujeme za zcela nepřijatelné.

(Rozruch)

Ano? Ano, ale nepřihlásil se. Omlouvám se. Nemohu to přijmout.

Nyní několik slov k tématu, o kterém zde dnes diskutujeme, dámy a pánové, jde tady hlavně o občanství v Unii, o lidi, kteří mají právo se svobodně pohybovat po celé Evropské unii a vykonávat své profese tam, kde žijí a kde se rozhodnou pracovat. Vytvořili jsme tyto právní předpisy proto, aby to bylo jednodušší a aby proces uznávání odborných kvalifikací mohl být skutečně aktualizován. Považuji to za skutečně šokující, že členské státy v mnoha případech nepodnikly patřičné kroky, aby provedly tyto právní předpisy a aby zajistily, že jejich občané budou mít svobodu pohybu. V tomto ohledu má Komise před sebou skutečně ještě mnoho práce.

Chtěla bych nyní obrátit vaši pozornost k jednomu bodu, který je pro mě velice důležitý a o kterém jsme zde v Parlamentu opakovaně hovořili. Musíme zajistit, aby byl zaveden Evropský pracovní průkaz, který jsme navrhli. To by občanům dalo do ruky něco, co by jim umožnilo pohybovat se a pracovat v celé Evropě. Existují organizace, které se o to pokoušejí. Avšak já se domnívám, že je důležité zeptat se Evropské komise, zda je toto oblast, ve které by se mohla aktivně zapojit, aby tento proces urychlila.

Cristian Silviu Bușoi, jménem skupiny ALDE. – (RO) Volný pohyb osob je jedním ze základních práv občanů Evropské unie. To zahrnuje také volný pohyb odborníků, který představuje základní podmínku pro to, aby vnitřní trh fungoval co možná nejefektivněji.

Jak již bylo řečeno ve všech dosud pronesených projevech, navzdory tomu, že směrnice o uznávání odborných kvalifikací byla přijata v roce 2005, odborníci, kteří chtějí uplatnit své právo volného pohybu, se stále potýkají s četnými problémy. Já osobně jsem se setkal s početnými případy tohoto typu, na které mě upozornili nejen občané Rumunska, ale také další občané Evropské unie, a to v souvislosti s různými profesemi.

Moji kolegové z Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů mi prokázali tu čest a jmenovali mě zpravodajem pro evropskou síť Solvit. Jak již zde bylo řečeno, výrazné procento případů, které musí systém Solvit řešit, se týká nedostatků v systému vzájemného uznávání odborných kvalifikací.

Domnívám se, kolegové a kolegyně, že je zapotřebí podrobně zanalyzovat problémy, které byly předloženy v rámci systému Solvit, abychom viděli, co musíme zlepšit.

Také je třeba lepší komunikace mezi kontaktními místy, aby se zlepšilo vzájemné porozumění mezi členskými státy. Musí porozumět tomu, jak fungují ostatní systémy v Evropské unii, aby mohla být využita maximální možná pružnost při provádění směrnice a aby se zabránilo administrativním překážkám, které stojí odborníkům v cestě.

A konečně, bylo by velmi žádoucí, aby oněch pět členských států, které ještě nedokončily provedení směrnice do vnitřních právních systémů, nebo kterýkoli z těch 22 států, které tak učinily, ale mají s provedením stále problémy, nebo směrnici provedly nevhodně, tuto situaci daly urychleně do pořádku. Konečným cílem je

zajistit hladké fungování vnitřního trhu pro poskytování služeb, jenž je přímo zasažen problémy, které souvisejí s uznáváním odborných kvalifikací.

Heide Rühle, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, myslím si, že se všichni shodneme na tom, o co zde usilujeme. Samozřejmě všichni chceme, aby se občané Evropské unie mohli volně pohybovat a vykonávat svá povolání. Otázkou zůstává, proč tato směrnice doposud nebyla po čtyřech, respektive téměř pěti letech řádně provedena. Domnívám se, že bylo logické, aby se výbor nevěnoval pouze vytvoření a přijetí právních předpisů, ale aby poté také vypracoval analýzu důvodů, proč bylo provedení směrnice tímto způsobem opožděno.

Ovšem směrnice o uznávání odborných kvalifikací není jedinou směrnicí, která způsobuje problémy. Když evidujeme tolik případů v Soudním dvoru Evropské unie, když probíhá tolik postupů vyřizování stížností a když se systém Solvit tolik zabývá touto otázkou, mělo by to pro nás být důrazným varováním. Musíme se podrobněji podívat na důvody, které to zapříčinily. Existuje několik příčin. Na jedné straně je vždy velice jednoduché říct, že za toto zpoždění jsou zodpovědné členské státy. Protekcionismus je nepochybně dalším z důvodů. Rozdílné kultury a právní systémy zde rozhodně také hrají svou roli. Jaký účinek mají evropské právní předpisy na tyto rozdílné právní systémy? To je další otázka, kterou si budeme muset zodpovědět.

Navíc musím vzít v potaz, zda tato směrnice měla požadovaný účinek, nebo zda nebyla schopna dosáhnout určitých výsledků již od svého počátku. Domnívám se, že je velice důležité, abychom se této otázce znovu věnovali. Tento způsob analýzy *ex ante* je jedním z důležitých témat, kterými se tento výbor bude muset zabírat a které bude muset vyřešit.

Avšak mám také několik otázek pro Komisi. Jsem skutečně překvapená, že se tyto pokyny objevují teprve po více než čtyřech letech. To se mohlo udělat už mnohem dříve. Nicméně jsem ráda, že tyto pokyny nyní máme. Četla jsem je a jsou rozhodně užitečná. Přesto však by bylo ještě užitečnější mít je k dispozici před několika lety. Ráda bych se přidala k paní Gebhardtové a zeptala se, co se děje s evropským pracovním průkazem. To bude druhý důležitý krok.

Adam Bielan, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, krize, která postihla Evropskou unii v posledních měsících, nevyvratitelně prokázala, jak důležitou roli hraje vnitřní trh ve fungování celé Evropské unie. Nebudeme schopni dokončit jeho výstavbu, pokud nezajistíme lidem svobodu se pohybovat, která je zaručena, kromě jiného, i směrnicí o vzájemném uznávání odborných kvalifikací. Proto je smutnou a zneklidňující skutečností, že čtyři roky po svém přijetí není tato směrnice stále v platnosti ve čtyřech státech a že ji žádný z členských států EU nepřijal před konečným termínem uvedeným ve směrnici, totiž 20. říjnem 2007.

V souvislosti s tímto zní má první otázka pro Evropskou komisi následovně: nebyla Komise v uplynulých čtyřech letech příliš pasivní a co přesně Komise udělala pro to, aby všechny členské země zvládly provést směrnici včas? Za druhé, rád bych se zeptal, kdy Komise zveřejní zprávu hodnotící provedení této směrnice a co bude použito jako základ pro závěry v této zprávě? Směrnice o službách by měla být zavedena na konci tohoto roku. Už dnes v Parlamentu víme, že mnoho zemí nezvládne schválit příslušné právní předpisy v tomto termínu. Rád bych se tedy zeptal, jakou souvislost Komise vidí mezi těmito dvěma dokumenty?

A konečně, pro zemi, kterou zde zastupuji, je velice důležitá otázka migrace zdravotních sester. Tato směrnice zavádí harmonizaci požadavků na odbornou přípravu pro zdravotní sestry. Rád bych se také zeptal, jaké konkrétní kroky Komise podnikla, aby pomohla zdravotním sestrám ze zemí střední a východní Evropy, včetně těch z Polska?

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Vážený pane předsedající, nejprve ze všeho bych rád vyjádřil své upřímné poděkování Komisi za to, že nám představila svoje stanovisko. Nicméně rád bych také poukázal na to, že podle interinstitucionální dohody mezi Evropskou komisí a Parlamentem, a já jsem tohle už zažil se směrnicí o službách, o které jsme zde v Bruselu diskutovali před několika měsíci, má Evropský parlament právo požadovat, aby komisař, který je odpovědný za danou problematiku, byl zde a odpovídal na obtížné otázky. Nedomnívám se, že bychom tuto otázku mohli vyřešit s touto Komisí, a ani nemá smysl se o to pokoušet.

Jménem Parlamentu bych rád vysvětlil zástupci Komise, který je zde dnes přítomen, že se domníváme, že právě tato část interinstitucionální dohody je vysoce důležitá. Proč je tomu tak? Nikoli z důvodů pouhé formálnosti, ale protože se jedná o velice důležitou politickou otázku pro občany Evropské unie. Pan Bielan právě připomněl směrnici o službách, která může fungovat pouze tehdy, pokud budou odborné kvalifikace uznávány na obou stranách. Je to velmi důležitá záležitost, ale mnoho lidí ji také spojuje s pocity bezmoci,

pokud se jim zdá, že jejich zaměstnavatel využívá nesrovnalostí v systému mezinárodního uznávání odborných kvalifikací jednoduše proto, aby jim mohl snížit výplatu.

Tito lidé si připadají opuštění a bezmocní. Viděl jsem to sám na mnoha případech na hranici mezi Německem a Francií. Nicméně to zjevně není jediná problémová oblast. Je samozřejmé, že nemůžeme odstranit všechny problémy přes noc a že tento proces zůstane i do budoucna stálým tématem, jak řekl náš zpravodaj pan Lechner. Avšak je naším úkolem ukázat občanům, že jejich obavy bereme vážně, a to podle mého názoru zahrnuje, aby Komise přikládala této otázce dostatečný význam.

Věřím, že v této záležitosti budeme moci spolupracovat s novou Komisí, abychom se posunuli kupředu. Chtěl bych vás požádat, abyste to zařídil u generálního ředitelství, které je za tuto oblast odpovědné.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, již jsme zde diskutovali o obavách spojených s prováděním směrnice o službách. V tomto ohledu je příklad směrnice o uznávání odborných kvalifikací symbolický. Některé státy nedodržely konečný termín pro provedení směrnice a mají problémy kvůli mezerám v textu. Ačkoli tato směrnice představuje pevný základ pro vzájemné uznávání, konkrétní charakteristiky určitých profesí zde nebyly zohledněny. Skutečností je, že uznávání odborných kvalifikací bez toho, aby byly sestaveny vlastní společná měřítká kvalifikace a školení, včetně vyššího vzdělávání, může způsobit jediné komplikace a vzbudit nedůvěru na straně členských států, odborníků i občanů samotných.

Nejocividnějším příkladem jsou lékařské profese. Například porodní asistentky ve Francii mají pravomoc předepisovat léky a jsou na to vyškoleny, což není případ ostatních států. Co se stane, když taková asistentka bez tohoto povolení přijede do Francie, aniž by byla dále proškolená, a musí zde napsat lék na lékařský předpis? Podobně určité specializace neexistují ve všech členských státech EU.

Tato směrnice je klíčová pro volný pohyb pracovníků, což je základ, z něhož vychází evropský projekt, ale musí být vylepšena a rozšířena a komplikace, ke kterým došlo, musí sloužit pro identifikaci profesí, u nichž je nezbytná výuka jazyka a sjednocená odborná příprava.

Rád bych se zmínil o významné iniciativě, kterou podporují všichni odborníci z oblasti zdravotnictví, totiž o vytvoření evropského průkazu. Ten představuje skutečnou záruku jak pro odborníka, tak pro zákazníka či pacienta, a já vyzývám Komisi, aby jej rozšířila na další profese, jelikož to by nám umožnilo zlepšit vzájemné uznávání odborných kvalifikací a získat si důvěru občanů.

Antonyia Parvanova (ALDE). – Vážený pane předsedající, když hovoříme o vzájemném uznávání odborných kvalifikací a dobrém fungování vnitřního trhu, musíme se podívat na současnou situaci ve zdravotnictví, kvůli kterému je třeba o této směrnici a jejím provedení dále diskutovat.

Kromě úplného provedení této směrnice je také nezbytně nutné zavést další opatření související se vzájemným uznáváním, nikoli pouze diplomů, ale také kvalifikací zdravotnického personálu. Poskytování zdravotnických služeb vyžaduje patřičné jazykové znalosti, registraci prostřednictvím vnitrostátních regulačních orgánů a především schopnost poskytovat bezpečnou a vysoce kvalitní péči.

Domnívám se, že je zapotřebí, aby členské státy lépe sdílely informace ohledně registrace zdravotnického personálu, například prostřednictvím společné databáze EU. Systém zajištění kvalifikovanosti je také klíčovým prvkem v poskytování bezpečných služeb v oblasti zdravotní péče a my bychom měli zvážit zavedení společných norem pro hodnocení kvalifikovanosti a dovedností.

Mobilita zdravotnického personálu je také otázkou veřejného zdraví a veřejné bezpečnosti. V tomto ohledu již Evropský soudní dvůr schválil další vnitrostátní bezpečnostní opatření pro oběh zboží. Existují také logické důvody pro takováto opatření vztahující se na poskytování zdravotnických služeb, především když nové komunikační technologie umožňují nové kontroverzní praktiky, jako je např. konzultace s doktorem po internetu. Musíme řešit také problém stárnoucí populace a ten vytváří ještě větší tlak na evropskou pracovní sílu v oblasti zdravotnictví.

Kromě zajištění mobility zdravotnického personálu musíme být také schopni zaručit všem evropským občanům přístupnou zdravotní péči, včas poskytovanou a splňující ty nejpřísnější normy. To je povinností nás všech. Doufám, že evropské orgány i členské státy tomu věnují velkou pozornost vzhledem ke skutečnosti, že některé vnitrostátní systémy zdravotní péče jsou zasaženy značným odlivem zdravotnického personálu, a kvůli tomu je pro nás poskytování základní zdravotní péče neskutečně obtížné.

Małgorzata Handzlik (PPE). – (PL) Vážený pane předsedající, pokud chceme, aby naši občané byli mobilní – a to je přesně to, co evropská ekonomika potřebuje – , musí mít jistotu, že pokud získají svoji kvalifikaci např. v Polsku, nebudou mít problémy s uznáním těchto kvalifikací v jakémkoli jiném členském státě. Velice dobře si uvědomuji rozsah problému. Těch 800 regulovaných profesí, o nichž mluvil pan Samecki, společně s četnými předpisy, jež se jich týkají na vnitrostátní a regionální úrovni, představuje skutečnou výzvu pro správní úřady členských států. Nicméně výzvou pro naše občany, kteří mají problémy s uznáváním svých kvalifikací, zůstává zejména to, jak se orientovat v celém tomto spleťtém systému. To potvrzují i údaje ze systému Solvit, a proto je problém s včasným provedením směrnice pouze jedním aspektem naší diskuse.

Neměli bychom ovšem zapomínat na to, že k mnoha problémům dochází proto, že členské státy nemají dostatek důvěry v systémy vzdělávání a odborné přípravy v jiných členských státech. Potom se nedostává spolupráce, zdrojů a zapojení vnitrostátních správních úřadů. Zavedení evropského pracovního průkazu je dobrý nápad a my jsme měli příležitost o tom diskutovat v minulém volebním období Evropského parlamentu. Nicméně takový průkaz musí usnadnit mobilitu lidí, nikoli ji ještě ztížit. Zavedení tohoto průkazu – a to bych především ráda zdůraznila – by se nemělo stát další překážkou vnitřního trhu.

Dámy a pánové, za pouhých deset dní vyprší konečný termín pro provedení směrnice o službách. Zmiňuji se o tom, protože je to v souvislosti s naší dnešní rozpravou také důležité. Tyto dvě směrnice se v určitém ohledu doplňují. Provedení směrnice o uznávání odborných kvalifikací nemůžeme nazývat úspěchem, a proto si ještě jednou dovoluji vyzvat z tohoto místa k tomu, aby se na obou směrnících pracovalo intenzivněji, protože bez nich nebudeme schopni udělat žádný pokrok na vnitřním trhu.

António Fernando Correia De Campos (S&D). – (PT) Vážený pane předsedající, jak všichni dobře víme, do tohoto jediného právního předpisu o vzájemném uznávání odborných kvalifikací bylo sloučeno 15 směrnic. To zapříčinilo vznik mnoha praktických problémů s prováděním směrnice v různých členských státech. Komplikace jsou tedy dobře známy a Komise by měla udělat seznam sporných bodů a analyzovat problémové oblasti, které se vyskytly při provádění tohoto důležitého ustanovení o vnitřním trhu.

Protekcionismus, který se na různých místech projevuje, je překážkou nejen pro volný pohyb osob, ale také pro vnitřní trh. Musíme se pokusit identifikovat nejasné oblasti, aby tato směrnice neztratila kvůli nedůvěře na účinnosti. Nežádáme Unii, aby dělala to, co by měly dělat samy členské státy, ale je zapotřebí se snažit o to, aby se věci usnadnily, pomocí odstranění odborného korporativismu.

Abychom zlepšili provádění této směrnice, je zapotřebí rozšířit uznávání odborných kvalifikací prostřednictvím sítí Solvit a EURES, podpořit společné platformy, vytvořit fungující kontaktní místa a v neposlední řadě také propojit tuto směrnici se směrnicí o službách.

Louis Grech (S&D). – (MT) Největším problémem ovlivňujícím řádné prosazování této směrnice je nedostatek důvěry, který mají členské státy v systémy ostatních států. Nezáměrem členských států spolupracovat s ostatními členskými státy se také odráží v nesoudržném způsobu, jakým vnímají informační systém vnitřního trhu. Každý členský stát tvrdí, že tento systém využívá, ale frekvence využití se liší v souvislosti s účelem, za kterým je používán. Není možné, aby systém výměny informací fungoval tak, jak má, když jej členské státy nevyužívají tím stejným způsobem. Je nezbytné mít k dispozici úplný soubor dat, která jsou pravidelně aktualizována, a je také nezbytné vytvořit referenční rámec pro všechny členské státy, kam by každý členský stát vkládal veškeré potřebné údaje, které by umožnily konkrétní uplatnění této směrnice.

Chtěl bych požádat Komisi, aby nás informovala o plánech činnosti, které zamýšlí přijmout pro řádné provádění této směrnice, pokud si přejeme skutečně přijmout koncept jednotného trhu, a ne jej pouze interpretovat, jak se nám v tu kterou chvíli hodí.

Catherine Stihler (S&D). – Vážený pane předsedající, než přejdu ke své otázce, ráda bych se zmínila o systému Solvit, o kterém zde dnes ráno bylo řečeno mnoho. Na poslední schůzi Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů jsme byli informováni o nedostatečném financování center Solvit. Možná si to budete chtít poznamenat před svým vystupem, pane Barnieri, ale v jednom velkém členském státě vede tuto organizaci medic. Nemůžeme dovolit, aby to pokračovalo, protože Solvit nám poskytuje skvělé služby.

Moje otázka pro Komisi souvisí s odborníky v oblasti zdravotní péče. Nekvalifikovaný pracovník představuje riziko, že bude ohroženo pacientovo zdraví, a v nejhorším případě může i zavinit pacientovu smrt.

Zvažuje Komise právní povinnost pro odpovědné orgány, aby aktivně a efektivně sdílely informace o odbornících s odebranou licencí, aby se zajistilo, že mobilita zdravotnického personálu neohrozí bezpečnost pacientů?

Současný informační systém vnitřního trhu umožňuje sdílet informace, ale pouze tehdy, když příslušný regulační orgán má pochybnosti o uchazeči ve svém registru, takže musíme zajistit lepší výměnu informací, abychom včas varovali odpovědné orgány, že jedinci byla odebrána licence kvůli jeho nekompetentnosti.

Děkuji vám, pane předsedající, že jste na toto téma Výbor upozornil.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Vážený pane předsedající, o vzájemném uznávání odborných kvalifikací toho zde již bylo řečeno mnoho. Otázka zní: proč je tak těžké tuto směrnici, která je tak důležitá a všemi tak toužebně očekávaná, realizovat v praxi? Zcela jednoduše proto, že je obtížná a složitá pro uplatnění v každodenních, pracovních podmínkách.

Vidím zde tři hlavní problémy: prvním z nich je samozřejmě jazyk, což je bod, o kterém se tu už mluvilo; druhým je složitost postupů, které se mají dodržovat, aby byla kvalifikace osoby uznána jako platná – někdy musí lidé doslova skákat, jak někdo píská, aby jim byly jejich původní diplomy uznány; a třetím důvodem je pravděpodobně rozdílnost typů počáteční odborné přípravy.

V tomto ohledu se domnívám, že by byl dobrý nápad, kdyby Komise požádala členské státy, aby pro každou profesi ustanovily jeden kompetentní odborný orgán, který by byl odpovědný za průběžnou odbornou přípravu – trvalé proškolení je jedním z možných řešení. Tyto odpovědné orgány by měly být požádány, aby na evropské úrovni zformovaly radu, která by určila společnou evropskou formu certifikace. Takto by mohli odborníci postupně přejít od počáteční různorodé úrovně na společnou úroveň průběžné odborné přípravy.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Belgie je jedním z pěti členských států, které ještě plně nedokončily provedení směrnice o uznávání odborných kvalifikací. Nicméně podle informací, které mám k dispozici, jedinou věcí, kterou zbývá udělat, aby byly naše právní předpisy v souladu s evropskými, je vyřešit problém cestujících odborníků.

Ponecháme-li stranou obtíže vlastní belgickému institucionálnímu systému, které se týkají provádění různých evropských směrnic, vypadá to, že tato směrnice, o které diskutujeme, je obzvláště složitá. To zde již bylo řečeno. Belgie není jedinou zemí, která je negativně ovlivněna neprovedením, špatným provedením nebo částečným provedením směrnic. Z toho důvodu, v zájmu všech odborníků, vyzývám Evropskou Komisi, aby pomohla těm členským státům, které mají potíže. Odborníci by měli mít možnost těžit z volného pohybu osob a ze svobody usazování, které, jak bych rád zdůraznil, představují hlavní cíl této směrnice.

Seán Kelly (PPE). – Vážený pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat panu Sameckimu za dobrou práci. Myslím si, že všichni souhlasíme s principem, o němž zde dnes hovoříme, ale měl by se uplatňovat nejen v Evropské unii, ale i na celém světě.

O tom jsme v nedávné době diskutovali s kanadskou delegací, což je krok tím správným směrem. Avšak pokud chceme, aby tato utopická situace nastala, musíme zajistit, aby odborné kvalifikace splňovaly stejné normy v Evropské unii a ideálně i na celém světě.

Máme k dispozici nepodložené informace, které naznačují, že v některých zemích když studenti neudělají přijímací zkoušky na vysokou školu, mohou odjet do jiné země a tam za to zaplatit.

Proto je zapotřebí nezávislých a prokazatelných důkazů, že úroveň je všude stejná, a pokud je stejná, potom neexistuje žádná výmluva pro neprovedení tohoto principu v celé Evropské unii a doufejme, že v příhodnou chvíli i na celém světě, abychom dosáhli toho, co chceme – volného pohybu práce pro odborníky.

Alan Kelly (S&D). – Vážený pane předsedající, přejdeme rovnou k věci. Neschopnost členských států zaujmout společný postoj v oblasti uznávání odborných kvalifikací nás stojí pracovní místa. Neschopnost členských států brát tuto záležitost vážně je sám o sobě závažný problém. Míra našeho přeshraničního obchodu pro to, co nazýváme vnitřním trhem, se ani trošku nepřibližuje tomu, kde by měla být. Jsme uprostřed procesu přestavování evropské ekonomiky a součástí tohoto přechodu musí být způsoby, jak zvýšit přeshraniční obchod a jak učinit práci mobilnější, než je teď.

Musíme se posunout do oblasti podnikatelské inovace, kde bude celá Evropa spolupracovat, aby vyprodukovala nejvyšší výroby na světě. Vezmeme-li v potaz, že naše zpracovatelská základna vyschla – tím myslím třeba Irsko –, představuje vývoz našich služeb nový způsob, jak posílit obchod v rámci Evropy. Nicméně aby se tak stalo, Evropa musí mít jisté normy, pokud jde o kvalifikace.

Neschopnost členských států shodnout se na společných pravidlech doposud omezovala a omezuje naši schopnost prodávat tyto totožné služby za hranice. Pro zúčastněné jedince to omezuje volný pohyb práce.

Souhlasím se svým kolegou, panem poslancem Grechem, že členské státy dostatečně nerespektují především informační systém, který používají, a někdo by za to měl být v každém členském státě zodpovědný. Vyzývám Komisi, aby určila a odstranila překážky, které v tomto ohledu brání realizaci vnitřního trhu.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Vážený pane předsedající, rád bych se vyjádřil k jednomu bodu této rozpravy. Zdá se, že panuje velký nedostatek specializovaných profesí, který vyústil v obchod s těmito kvalifikacemi a vedl k tomu, že skutečné kvalifikace jsou přehlíženy. To s sebou může přinést velká rizika, jak v bezpečnostním odvětvím, například, tak ve velkokapacitních závodech, jako jsou chemické společnosti a ropné rafinérie. Vnitrostátní dozor se v tomto ohledu jeví jako nedostatečný.

Rád bych položil panu komisaři následující tři otázky. Zaprvé, zda je o tomto informován, zadruhé, zda nám Komise může o této záležitosti předložit zprávu, a zatřetí, co s tím můžeme dělat.

Jde o skutečně absurdní, nežádoucí jev, který, jak se domnívám, musí být odstraněn.

Milan Zver (PPE). – (SL) Dámy a pánové, otázka vzájemného uznávání odborných kvalifikací v rámci Evropské unie, o níž zde dnes debatujeme, je skutečně velmi důležitá. Jedná se o velký problém, protože udělování kvalifikací mají na starosti vzdělávací systémy členských států EU, kterých je nejméně 27.

Někteří z vás si možná vzpomenou, že v březnu uplynulého roku jsme zřídili evropský rámec kvalifikací, což je mechanismus, který umožňuje srovnání vzdělávacích systémů. Avšak problémem tohoto kvalifikačního rámce je, že nebyl zaveden členskými státy. Některé z nich jej nezavedli úplně a některé jej využívají pouze jako pohodlný překladač různých profesí, zaměstnání, dovedností a vzdělávacích úrovní.

Podle mého názoru leží před členskými státy v této konkrétní oblasti velký úkol, a pokud by skutečně realizovaly evropský rámec kvalifikací, který byl před nedávnem přijat evropskými orgány, velice by tím usnadnily srovnávání a skutečné vzájemné uznávání odborných kvalifikací.

Paweł Samecki, člen Komise. – Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, omlouvám se, že jsem nepovstal během svého prvního výstupu. Na vině je nedostatek zkušeností na mé straně a časná ranní hodina.

Obecně bych nyní rád komentoval několik vybraných otázek. Nejprve ze všeho bychom měli zdůraznit, že Komise členské státy podporovala při přípravě provedení této směrnice. Tam, kde doba vyhrazená pro provedení uplynula, jsme velice rázně prosazovali toto provedení. V roce 2007 jsme zveřejnili průvodce provedením směrnice. Potom jsme vyvinuli informační systém vnitřního trhu, který je nyní poměrně intenzivně využíván všemi členskými státy, a také jsme v červnu letošního roku vydali kodex chování pro administrativní postupy.

Před rokem Komise předvolala ty členské státy, které nedodržely stanovený termín, před Evropský soudní dvůr a tento soudní dvůr pak vydal šest kladných rozsudků, v nichž odsoudil nedostatečné provedení směrnice u těchto členských států. Ve velmi nedávné době jsme uveřejnili přehled dosažených výsledků, který ukazuje stav provedení směrnice v členských státech, i uživatelskou příručku pro občany a podnikatelskou sféru.

Na závěr bych vám všem rád poděkoval za vaše otázky a připomínky, a především autorovi otázky, Malcolm Harbourovi, za jeho cenné informace. Domníváme se, že nyní je na členských státech, aby odvedly svůj díl práce. Komise se těší na to, že s tímto Parlamentem bude nadále rozvíjet spolupráci, i co se týče této problematiky. A co především, jsme připraveni aktivně diskutovat, jak tato směrnice funguje v praxi a jak nejlépe využít rychle se měnícího prostředí v nadcházejících letech.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Christa Klauß (PPE), písemně. – (DE) Jedním ze stanovených cílů této směrnice je plně realizovat současná právní ustanovení týkající se svobody pohybu odborníků v rámci EU. Volný pohyb odborníků byl přijat již ve směrnici 2005/36/ES. Nicméně k problémům dochází opakovaně, především v regionech, které jsou blízko vnitrostátních hranic. Mnoho lidí z regionu, odkud pocházím, pracuje v Lucembursku, Belgii nebo Francii. Dostávám mnoho otázek od občanů, kteří překračují jednu ze sousedních hranic za prací. Tyto otázky často souvisejí s uznáváním odborných kvalifikací. Tato situace se musí změnit. Profesní organizace uzavřely dohody pro určité profese, ale to nepomáhá ve všech případech a občané musí příliš často bojovat

o to, aby byly jejich kvalifikace uznány. To je obzvláště obtížné, pokud některé země určitou profesi neznají nebo pokud je v nich tato profese chápána odlišně, jako je tomu v případě fyzioterapeutů a občanů s titulem Ph.D. v oblasti správy podniku. Současně s tím existuje mnoho oblastí, které mají nedostatek personálu. Zdravotní sestry a nástrojníci například musejí mít v budoucnu lepší příležitosti na našich pracovních trzích a co je nejdůležitější, vnitřní trh musí, co se týče práce, fungovat efektivně. Potřebujeme transparentní, jednoduchý a jasný postup uznávání kvalifikací.

3. Politika soudržnosti po roce 2013 (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem programu je ústní otázka o politice soudržnosti po roce 2013, kterou Komisi položila Danuta Maria Hübnerová jménem Výboru pro regionální rozvoj (O-0121/2009/rev. 1 - B7-0229/2009).

Danuta Maria Hübner, autorka. – Vážený pane předsedající, před třemi roky byla zavedena zásadní reforma evropské politiky soudržnosti, která zohledňuje bezprecedentní rozšíření Unie a nově vznikající problémy.

Není náhoda, že v roce 2005 a 2006 patřily k nejdůležitějším prioritám pro evropskou politiku soudržnosti: Lisabonská strategie, inovace a konkurenceschopnost, změna klimatu, energetická bezpečnost a účinnost, účinné nakládání s vodou, investice do nových dovedností, atraktivita oblastí pro mladé lidi a kvalita života.

Právě z toho důvodu, že jsme pochopili, že posláním politiky soudržnosti je změny předvídat, nikoli se jim přizpůsobovat, začlenili jsme do programu politiky soudržnosti na období 2007-2013 všechny ony priority, které jsou dnes součástí strategie Komise s názvem Evropa 2020.

Z tohoto důvodu byla před více než dvěma lety uveřejněna analytická zpráva Regiony 2020. Účelem bylo zjistit, jaké by měly být priority politiky soudržnosti po roce 2013. Dnes jsme již dobře připraveni na to, abychom mohli čelit budoucnosti.

Před rokem dala tato politika k dispozici veškerá svá aktiva evropskému balíčku hospodářské obnovy, čímž zároveň vytvořila nezbytnou spojnici mezi strategií pro překonání krize reálné ekonomiky na jedné straně a dlouhodobým udržitelným růstem a strukturální transformací na straně druhé.

Naše otázka k ústnímu zodpovězení se však týká budoucnosti. V příštích letech bude Evropa, ve které žijeme, muset udělat rozhodné kolektivní kroky, aby splnila očekávání svých občanů, kteří jsou již dobře informovaní a plně si uvědomují, jak moc záleží na rozhodnutích, která učiní tvůrci politik. Tato očekávání byla potvrzena výzkumy veřejného mínění.

Jacques Delors kdysi řekl, že v jednotném evropském trhu jde o hospodářskou soutěž, která stimuluje, spolupráci, která posiluje, a solidaritu, která sjednocuje. Evropskou soudržnost, díky níž jednotný trh funguje, přináší evropská regionální politika, která dnes stojí na tomto trojím základě: konkurenceschopnosti, spolupráci a solidaritě.

Celé roky jsme mluvili o tom, že je nutné rozvíjet a mobilizovat rozvojový potenciál všech evropských regionů a měst. Zkušenosti a logika jednoznačně ukazují na to, že mobilizace je neefektivnější a nejúčinnější, jestliže se jí dosahuje bezprostředním zapojením nižších než vnitrostátních úrovní evropských vlád.

Evropská regionální politika zkoušku subsidiarity již úspěšně splnila. Subsidiarita Evropě svědčí.

Z politiky soudržnosti se poté, co byla v roce 2006 reformována, stala moderní, lokálně utvářená politika, která je založena na rovnováze mezi spravedlností a účinností, mezi postupem zdola nahoru a postupem shora dolů, mezi společnými evropskými strategickými cíli a pružností na místní úrovni.

V těchto záležitostech je třeba pokročit dále, je třeba pokračovat v reformování správy politik, ale od jistých zásad by se nemělo upouštět. Nová smlouva upevnila nové chápání evropské subsidiarity, která je hluboce zakořeněná už v politice soudržnosti, to jest subsidiarity, která zahrnuje místní a regionální úrovně správy.

V této oblasti toho můžeme udělat více, obzvláště, co se týče místní úrovně. Ti, kteří prohlašují, že politika soudržnosti by mohla být omezena pouze na Brusel a vnitrostátní úroveň, neznají evropskou realitu nebo nerozumí tomu, že vyloučit místní a regionální Evropu z plnění společných evropských cílů by bylo z hlediska hospodářství přinejmenším nemoudré a z hlediska politiky nebezpečné.

Soudržnost je pojem, který vylučuje vyloučení. Z politických, hospodářských a sociálních důvodů a z důvodu legitimacy nesmí politika soudržnosti rozdělovat: měla by být politikou pro všechny, jako je vnitřní trh, jako je společná měna.

Všechny tři vrcholy tohoto integračního trojúhelníku – společný trh, společná měna, soudržnost – se vzájemně posilují a jsou vzájemně provázané. Jsou naším společným evropským veřejným statkem.

My, tvůrci politik, jsme zvýšili sázky tím, že jsme se zavázali splnit to, co jsme slíbili. Problémy jsou dobře známy: strategie EU 2020 byla předložena k veřejné konzultaci.

Potřebujeme rozvojovou politiku s jasnými cíli a nástroji. Politika soudržnosti je politikou pro rozvoj, která zapojuje všechny úrovně evropské správy, jež pracují společnými silami pro evropské občany.

Na závěr chci říci, že Evropa potřebuje novou energii na to, aby se postarala o svou budoucnost, aby se asertivním způsobem oživila. Je legitimní ptát se, odkud by tato energie mohla a měla pocházet. Podle mého názoru je odpověď jasná. Dnes by tato energie měla proudit zezdola. Tuto energii je dnes možné uvolnit přímým zapojením místních a regionálních úrovní evropské správy do plnění společných evropských cílů.

Paweł Samecki, člen Komise. – Vážený pane předsedající, otázky, které byly položeny, jsou zcela na místě. Zdůrazňují důležitost, kterou připisujete politice soudržnosti stejně jako vaše odhodlání udržet tuto politiku v centru evropské integrace.

Co se týče vaší otázky ohledně víceúrovňové správy, víceúrovňová správa byla uznána za základní mechanismus v uskutečňování priorit politik Evropské unie. Vzájemná závislost různých úrovní státní správy v Unii byla zdůrazněna v konzultačním dokumentu ke strategii EU 2020, který Komise zadala k vypracování.

Politika soudržnosti je dobrým příkladem víceúrovňové správy. Nabízí systém správy, který zhodnocuje a plně využívá místních a regionálních znalostí, kombinuje je se strategickým řízením z úrovně Společenství a koordinuje zásahy mezi úrovněmi státní správy.

Přednosti víceúrovňové správy zdůraznil také Výbor regionů ve své Bílé knize z června roku 2009, v níž apeloval na Unii, aby posílila mechanismy víceúrovňové správy, a poukázal na pákové efekty, které vytváří politika soudržnosti a které rovněž přispěly k provádění ostatních politik Společenství.

Ohledně vašich dvou otázek, které se týkají eventuálního upuštění od Cíle 2 a způsobilosti všech evropských regionů v období 2007-2013, všechny regiony jsou způsobilé k tomu, aby obdržely podporu ze strukturálních fondů. Co se týče období po roce 2013, Komise nemá v současné chvíli žádné oficiální stanovisko.

Ohledně vaší třetí otázky, která se týká oslabování principu spolufinancování, spolufinancování je jedním ze základních principů politiky soudržnosti. Zajišťuje, aby strukturální fondy nenahradily veřejné či odpovídající strukturální výdaje určitého členské státu. Tento princip tím pádem zajišťuje skutečný hospodářský vliv zásahů Evropské unie a poskytuje politice soudržnosti důležitou evropskou přidanou hodnotu.

Co se týče vaší otázky ohledně regionálního rozměru politiky soudržnosti po roce 2013, Lisabonská smlouva zachovává cíl, jímž je snižování rozdílů v úrovních rozvoje různých regionů a zaostalosti nejznevýhodněnějších regionů, coby součást pravomoci Unie v oblasti hospodářské, sociální a územní soudržnosti podle článku 174.

Kromě toho článek 176 poukazuje na to, že úkolem Evropského fondu pro regionální rozvoj je, aby svou účastí na rozvoji a strukturálních změnách zaostávajících regionů a přeměně upadajících průmyslových oblastí pomáhal odstraňovat zásadní regionální rozdíly ve Společenství.

Ohledně vaší otázky, která se týká zapojení regionálních a místních úrovní správy do plnění evropských cílů v rámci politiky soudržnosti pro období po roce 2013, bych vás chtěl znovu upozornit na konzultační dokument Komise o strategii EU 2020, který hledá aktivní podporu zainteresovaných stran, jako jsou sociální partneři a občanská společnost, a uznává, že rozšíření vize EU 2020 do všech regionů Evropské unie bude rovněž zásadní k tomu, aby uspěl.

Komise zatím nepřipravila stanovisko ohledně role, kterou bude hrát politika soudržnosti v plnění strategie EU 2020. Politika soudržnosti je však způsobilá k tomu, aby mobilizovala regionální a místní aktéry napříč všemi hranicemi při plnění evropských cílů.

Co se týče vaší otázky ohledně toho, zda má Komise v úmyslu uveřejnit bílou knihu o územní soudržnosti, v současnosti se samostatná bílá kniha o územní soudržnosti neplánuje. Namísto toho budou závěry politiky, které vzejdou z veřejné rozpravy o zelené knize o územní soudržnosti, začleněny do komplexního legislativního balíčku k politice soudržnosti pro období po roce 2013 připraveného v rámci Páté zprávy o soudržnosti, která má být podle nové smlouvy odevzdána v roce 2010.

Co se týče vaší otázky ohledně role Evropského sociálního fondu v politice soudržnosti, ve snaze dosáhnout vyrovnaného a udržitelného rozvoje hraje politika soudržnosti klíčovou roli v plnění evropských priorit. To je rovněž případ Evropského sociálního fondu, který bude i nadále plnit své cíle v té podobě, jak je definuje hlava XI nové smlouvy.

Aby bylo dosaženo sociální, hospodářské a územní soudržnosti, jsou třeba příslušné politiky a mix investic z různých úrovní. Investice do lidského kapitálu financované Evropským sociálním fondem tvoří nezbytnou složku této kombinace politik v kontextu globální znalostní ekonomiky.

Co se týče vaší otázky ohledně role, kterou hraje politika soudržnosti ve vztahu k ostatním politikám Evropské unie, politika soudržnosti poskytuje Evropské unii největší zdroj investic do reálné ekonomiky. Sdělení Komise z prosince roku 2009 na téma „Politika soudržnosti: investování do reálné ekonomiky“ zdůraznilo, že je důležité, aby se tato politika soustředila na plnění lisabonského programu Evropské unie, investování do lidí, podnikání, výzkumu a inovací, prioritní infrastruktury a energii.

Komise se v současné době zaměřuje na zajišťování toho, aby se provádění naplánovaných investic mohlo uskutečňovat v rámci partnerství s vnitrostátními a regionálními orgány tak účinně, jak je to jen možné. Tato snaha zahrnuje úzkou spolupráci mezi jednotlivými příslušnými útvary Komise a spolupráci mezi Komisí s příslušnými regionálními a místními orgány.

Praktickým příkladem spolupráce mezi jednotlivými útvary Komise je „Praktický návod na možnosti financování výzkumu a inovací ze strany EU“ vydaný v roce 2007, který byl sepsán proto, aby pomohl potenciálním příjemcům vyznat se ve třech nástrojích Společenství pro financování, a který poskytuje tvůrcům politik rady ohledně koordinovaného přístupu k těmto nástrojům.

Co se týče Evropského sociálního fondu, blízká příbuznost jeho priorit k hlavním směrům politik zaměstnanosti poskytuje přímé spojení mezi prioritami politiky zaměstnanosti Evropské unie a finanční podporou Evropské unie.

Mezi činnostmi, které podporuje politika soudržnosti a politika rozvoje venkova, rovněž existuje komplementárnost, jak se jednoznačně uvádí v obecných zásadách Společenství pro obě politiky.

Doufám, že jsem dokázal odpovědět na některé z vašich dotazů a těším se na zajímavou rozpravu.

Lambert van Nistelrooij, jménem skupiny PPE. – (NL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dnešní rozprava se primárně týká komplexního posouzení politiky soudržnosti a cesty, která před touto politikou leží. Evropský parlament pochopitelně požaduje přezkum v polovině období. Politika soudržnosti a využívání finančních prostředků dnes a v navazujícím období až do roku 2020 zde představuje jeho klíčovou část. K našemu velkému údivu jsme však o meritorním posouzení v „neoficiálním“ dokumentu předcházejícím přezkumu v polovině období nenalezli jedinou zmínku. Jako první řečník ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) bych rád objasnil, že nová Komise musí Evropskému parlamentu předložit komplexní posouzení, a ne karikaturu regionální politiky.

Koncepční dokument EU 2020 pana předsedy Komise Barrosa předvídá růst a znalostní ekonomiku, vybavování a školení, konkurenceschopnost a zelenou ekonomiku. Tak tedy, regionální politika dnes a v budoucnosti představuje evropský integrační rámec pro realizování těchto cílů. Podívejte se na přeměnu energie, změnu klimatu a Lisabonskou strategii: to všechno jsou pro regiony a města zásadní prvky.

Co se týče skupiny PPE, my si přejeme, aby se politika soudržnosti zaměřila spíše na klíčové prvky této strategie EU 2020, a přitom zachovala solidaritu mezi všemi regiony a rovněž cíl 2, o němž teď tak neurčitě mluvil pan komisař. Propagace hospodářské soutěže v bohatých regionech tvoří součást komplexního posouzení. Dělení rozpočtů, zvyšování sektorální fragmentace finančních prostředků na evropské úrovni v rámci takového přezkumu z poloviny období nemá vůbec žádný smysl a bylo by chybou něco takového dělat. Za současné krize vidíme, jak jsou regionální fondy pro obnovu důležité. Peníze jsou z nich uvolňovány rychleji, a tak jsou tyto fondy bezezbytku využívány: v roce 2009 jich bylo v mém regionu, v jižním Nizozemsku, uvolněno prakticky 100% na inovace a nové cíle. Na začátku roku 2010 budu já sám vypracovávat zprávu o synergii regionálních fondů s výzkumem a vývojem.

Rád bych svůj projev zakončil otázkou. Pane komisaři, říkáte, že nemáte v úmyslu předložit bílou knihu o územní soudržnosti, avšak právě Parlament se touto otázkou bude zabývat prostřednictvím řádného legislativního postupu a tím, že zajistí, aby byly tyto záležitosti ustanoveny v nových předpisech.

Constanze Angela Krehl, jménem skupiny S&D. – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, vážené dámy, vážení pánové, byl bych rád viděl chytlavější úvod k tomuto tématu, protože jsem toho názoru, že se evropská politika soudržnosti musí po roce 2013 změnit. Čelíme problémům, které se podstatně liší od těch, které byly aktuální před 10 či 15 lety.

Moje skupina se zaměřuje na skutečnost, že o solidaritě mezi regiony se nedá vyjednávat. Na jedné straně to znamená, že všechny regiony musejí mít možnost participovat na politice soudržnosti Evropské unie, na straně druhé to rovněž znamená, že musíme vzorovat všem pokusům o vrácení politiky soudržnosti na vnitrostátní úroveň. Potřebujeme evropský přístup, který umožní občanům identifikovat se s Evropskou unií.

Rovněž nám připadá nezpochybnitelné, že potřebujeme změnu. V několika příštích letech bude zájem zaměřen na diskuzi o prisuzování priorit těm oblastem, které budou financovány z evropské politiky soudržnosti. V budoucnosti už nebudeme moci každého subvencovat z evropských peněz. Musíme se zaměřit konkrétně na vytváření účinných infrastruktur v nových členských státech a na rozvíjení výzkumu a inovací. Musíme mít samozřejmě na vědomí, že v budoucnosti bude muset evropská politika soudržnosti řešit takové problémy, jako je změna klimatu, demografické změny a globalizace.

Rovněž se musíme soustředit na rozvoj měst. Není to z toho důvodu, že bych chtěla přehlížet venkovské oblasti, ale protože víme, že 80% občanů žije ve městech, velkoměstech a v urbanizovaném okolí, a protože rozvoj venkova v současné době bohužel netvoří součást politiky soudržnosti, avšak je zahrnut v zemědělské politice. Náš přístup spočívá ve vytváření silnějšího propojení. Dosud ještě nevím, zda to bude fungovat, ale této výzvě se musíme postavit čelem.

Co je však důležité, podpora pro lidi samotné rovněž tvoří součást politiky soudržnosti, a to je důvod, proč lituji skutečnosti, že odpověď pana komisaře byla trochu vyhýbavá. Pro nás to znamená především školství, školení a kvalifikace pro každého od nejmenší dětí až po dospělé. Celoživotní vzdělávání je důležitý koncept. Znamená to však také, že Evropský sociální fond (ESF) musí i být i nadále integrován v rámci politiky soudržnosti. Nikoho nesmí napadnout, že by Evropský sociální fond mohl být vyřazen z politiky soudržnosti.

Přeshraniční spolupráce je pro nás velice důležitá. Chceme tuto spolupráci posílit a zároveň s tím i zjednodušit byrokracii, která s ní souvisí.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

Filiz Hakaeva Hyusmenova, jménem skupiny ALDE. – (BG) Vážené dámy, vážení pánové, rozprava o reformě strukturálních fondů je zásadně důležitá, co se týče příležitosti Evropské unie k získání finančních nástrojů, které vyhovují hospodářské situaci, stejně jako souvisejících přírodních a lidských zdrojů.

Čelíme náročnému úkolu, jímž je prognózování a navrhování politiky soudržnosti, která bude prosazovat dlouhodobou prosperitu občanů. Tato politika byla a stále je jedním z viditelných a vyčíslitelných ukazatelů evropské solidarity. Rozdíly mezi některými regiony jsou však velice vážné a my tuto skutečnost nesmíme přehlížet.

Alarmující je skutečnost, že byly rozpoznány trendy, které naznačují, že tyto rozdíly se ještě prohlubují, což by mohlo zvýšit nerovnost a vést k izolaci. Coby zástupkyně jednoho z nejchudších členských států v Evropské unii naléhavě vybízím k tomu, aby jedním z ústředních bodů politiky soudržnosti byla soudržnost mezi členskými státy s nízkými příjmy.

Upozorňuji, že na strukturální fondy nepohlížíme jako na univerzální lék. Je nám jasné, že abychom dosáhli základních norem evropské unie, potřebujeme spojit své síly a zrychlit krok. Měli bychom rovněž upozornit na možnost, že skutečnost, že země se pohybují různou rychlostí, může ve vhodnou dobu vést k vnitřní restrukturalizaci Evropské unie.

Především musíme stanovit kritéria, zjednodušené podmínky a rovné příležitosti k čerpání zdrojů z fondů Evropské unie. Teprve potom by měla být přidána doložka o snížení podpory pro země, kterým se nepodaří

dosáhnout žádného pokroku. Mám pocit, že když některé země narazí na překážky při jednání na vlastní pěst, je namístě, aby byly zařazeny do oblastí a problémů se zřetelně nadnárodní dimenzí.

V důsledku toho budou evropské zdroje přerozděleny i do bohatších zemí a jejich regionů s nižším HDP. Výsledky politiky soudržnosti musejí být koneckonců měřeny rovněž podle schopnosti vytvářet pracovní místa. To je také indikátor toho, jak se integruje s ostatními politikami a zajišťuje přidanou hodnotu.

Elisabeth Schroedter, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, nebylo zde mnoho řečeno o důležitosti evropské politiky soudržnosti v Evropě. Ta je v jádru Evropské unie, neboť jde o politiku, která drží Evropskou unii v pohromadě. Je to symbol solidarity a překonávání národního sobectví. Je to nástroj pro všechny regiony. To je důvod, proč se Evropský parlament tolik obává, že tento mechanismus solidarity bude jednoduše zrušen za našimi zády. Nepřispívá to dobré správě, když Komise tajně vydává strategické dokumenty namísto toho, aby uspořádala veřejnou rozpravu o to, jak můžeme v budoucnu fungovat mechanismus solidarity při zásadních problémech, kterým čelíme, jako je změna klimatu a demografické změny, vzhledem k přísným rozpočtovým omezením.

Potřebujeme reformu, ale musí vyústit ve skutečnou změnu. Musí přinést udržitelný rozvoj v regionech. Musí regionům poskytnout podporu pro jejich projekty a neskládat se z politiky seshora dolů tak, jak to tento mechanismus vyčleňování dělá v současné době. Místo toho musí rozvinout postup zdola nahoru v úzkém spojení se všemi aktéry v regionech. S tímto postupem jsme obeznáni. Už máme metodu LEADER pro rozvoj venkovských oblastí. To je vynikající metoda pro prosazování udržitelného rozvoje a zapojování všech za účelem zajištění skutečně vysoké úrovně místního příjímání. My však potřebujeme Komisi, která je dostatečně odvázná na to, aby souhlasila s mechanismem solidarity a s tím, aby si o svém vlastním rozvoji rozhodovaly regiony samy, než aby se o něj staraly vlády jednotlivých zemí.

Oldřich Vlasák, *jménem skupiny ECR*. – (CS) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, současná politika soudržnosti je živým organismem. Tak jako se mění Evropa, mění se i pozice jednotlivých států a subjektů vůči této politice. Bohužel při diskuzi nad politikou soudržnosti v budoucnu po roce 2014 vyvstává více otázek než odpovědí.

Bude politika soudržnosti sloužit i nadále především nejméně rozvinutým regionům Unie? Budeme mít i v dalším období příležitost dostavět dopravní a technickou infrastrukturu? Dokážeme zvýšit kvalitu života a realizovat úspory? Podaří se nám snížit byrokracii a nadměrnou administrativu spojenou s čerpáním evropských peněz? Na tyto a další otázky budeme v nejbližší době hledat konsensuální odpovědi.

Osobně považuji z hlediska budoucího vývoje za klíčové zaprvé správné nastavení role měst při řízení evropských fondů a zadruhé zacílení evropských fondů na podporu využívání moderních technologií. A právě tyto dvě domény v sobě spojuje agenda tzv. Chytrých měst (Smart Cities), která nabízí příležitost revitalizace městských samospráv a současně nabízí v období ekonomické krize podnikatelskému sektoru možnost uplatnit moderní systémy a inteligentní technologie a generovat hospodářský růst. To je zcela nesporně důvodem, proč na tuto oblast zaměřit strategické investice nejenom na úrovni samotných měst, ale také členských států i samotné Evropské unie. Inteligentní dopravní systémy, které města osvobodí od dopravních kolapsů, podpůrné navigační mechanismy, které zatraktivní cestovní ruch ve městech, teleasistenční systémy, které umožní seniorům zůstat déle v domácím prostředí, to vše jsou typy investic, které by měly dostat zelenou.

V důsledku ekonomické krize se naše debata o budoucnosti politiky soudržnosti stala ještě naléhavější, než byla kdy v minulosti. Dnes musíme dvakrát zvažovat, než rozhodneme, kam mají být evropské fondy směřovány.

Charalampos Angourakis, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (EL) Vážený pane předsedající, nejenže politika soudržnosti Evropské unie selhala ve snižování regionálních a sociálních nerovností, ale ještě je pomohla prohloubit. Hodnoty dané ve statistikách jsou často nepravdivé, jak sama Evropská unie přiznává, a proto vytvořila přechodný prováděcí režim pro několik regionů, z nichž tři jsou v mé zemi, v Řecku.

Pravidlo nerovného rozvoje v kapitalistickém systému je neúprosné, obzvláště v době krize, během níž jsou rozdíly ještě více patrné. Naneštěstí jsou předpovědi pro rok 2013 pro pracovníky ještě horší, především v méně rozvinutých oblastech. Politika soudržnosti Evropské unie se snaží zamést pod koberec tuto elitářskou politiku, koupit si lidi, dezorientovat pracovníky a co je nejdůležitější, zajistit ziskovost kapitálu.

Místo cíle dočasně setřít rozdíly mezi součástmi plutokracie, chybně označovaného za „solidarit“, se nyní uplatňuje pravidlo konkurenceschopnosti a volného trhu. Tyto prvky se objevují také v Lisabonské strategii a strategii EU pro rok 2020.

Požaduje nové formy regionální a místní správy, jak je navrhováno v Řecku stranou PASOK a stranami Nové demokracie, rozšířené a přímočařejší zásahy Evropské unie do regionálních orgánů a rozrůzněnou územní spolupráci, která také překročí vnitrostátní hranice. Vyzýváme pracovníky, aby tuto politiku odmítli.

A konečně, rád bych využil toho, že k vám nyní hovořím, pane předsedající, a požádal vás, abyste vynaložil veškeré úsilí, abyste v Evropském parlamentu zajistil uspokojení spravedlivých požadavků pracovníků, kteří vyšli do ulic.

John Bufton, jménem skupiny EFD. – Vážený pane předsedající, co se týče politiky soudržnosti po roce 2013, vyzrazený návrh rozpočtového dokumentu s názvem „Reformní program pro globální Evropu“ odhalil, že financování EU od roku 2013 dále by se mohlo zcela změnit z regionálního přidělování na vnitrostátní koordinaci.

Tento návrh upouští od regionální a místní kontroly ve víceúrovňové správě, čímž ruší princip společného řízení. Namísto toho je uplatňován odvětvový přístup k novému rozpočtu, a nikoli nezávislé fungování v rámci současných struktur.

Návrh omezit tuto politiku na vnitrostátní úroveň by vedl k tomu, že by členské státy mající nárok na dotace řídily přerozdělování. Nejenže by to znamenalo, že čistí přispěvatelé do společné pokladny by ztratili další finanční prostředky, ale ty členské státy, u nichž se předpokládá, že přistoupí k Evropské unii v rámci budoucího rozšiřování, by získaly nárok na finanční prostředky v rámci politiky soudržnosti a tento nárok by pravděpodobně přetrvával po následující rozpočtové období.

Následkem toho by ty země, které v současné době nesou velkou část finančního břemene Evropské unie, jako je Spojené království, zjistily, že musí financovat stále se zvětšující počet členských států, které mají nárok na podporu.

Ještě méně států bude muset nést ještě více a Spojené království by mohlo přijít o přeplatek. Se zvyšujícím se počtem zemí, které by se chtěly připojit k EU, mám obavy, že podpora, kterou by Wales tak potřeboval, bude určena novějším členským zemím.

Není žádným překvapením, že některé z nejbohatších evropských zemí, jako je Norsko a Švýcarsko, se Evropské unii vyhnuly velkým obloukem, protože věděly, že by musely platit na svoje chudší sousedy. Ale Wales si nemůže dovolit platit, pokud se nic nebude vracet zpátky.

Tento krok posiluje zvětšující se ambice Evropské unie stát se více integrovanou, centralizovanou a federální, ale upouští od regionálního hlediska politiky soudržnosti, která tvoří základ slibu Evropské unie, že bude podporovat územní soudržnost a přinášet užitek všem svým členům.

Namísto toho Evropská unie, jako vlk v rouše beránčím, tajně upouští od spolupráce a kompromisu ve prospěch upevnění moci.

Ačkoli bylo občanům Evropy řečeno, že Unie – kvůli zkvalitnění obchodních vazeb – posiluje zemědělské vazby a podporuje rovnost, machinace zvětšující se byrokratické globální Evropy způsobují, že namísto důrazu na zemědělství a regionální rozvoj se uplatňuje nechtěná ambiciózní globální strategie, způsobující vzrůstající emigraci do států, jako je Spojené království.

Z rozpočtu EU bude muset být věnován větší podíl prostředků na takový program na úkor regionů, jako je Wales. Poslední platby projektům v rámci programů strukturálních fondů EU za období 2007-2013 budou uskutečněny v roce 2015. Panuje nejistota ohledně toho, jaké, pokud vůbec nějaké, další finanční prostředky EU budou v budoucích kolech financování k dispozici pro Wales.

Důsledky toho, že by soudržnost mohla zcela vymizet z bohatších zemí bez jakékoli zmínky o přechodných finančních prostředcích, by dále znevýhodňovaly obyvatele Spojeného království.

Nevyrovnaný členský účet by byl lépe nasměrován k financování hospodářského rozvoje prostřednictvím soběstačnosti určené samotným Spojeným královstvím.

Přezkum rozpočtu EU, který má být zveřejněn na jaře, pravděpodobně ukáže, že každá vláda v Evropě prohlašuje, že potřebuje více veřejných půjček. Je čím dál pravděpodobnější, že míra finančních prostředků určená pro Wales bude výrazně snížena.

Důsledky budou zahrnovat škrtý v programových rozpočtech, méně investic do širší ekonomiky ve Walesu a dalekosáhlé ztráty zaměstnání spojených s programovým řízením a realizací projektů.

Namísto jakéhokoli přínosného účinku pro mé voliče, zasadí Evropská unie ránu obyvatelům Walesu, pokud se rozhodne podrazit nám nohy. Pravděpodobný výsledek snížení financování Walesu a Spojeného království bude mít obrovský dopad na mou zemi jako na celek, což ovlivní i odvětví zemědělství.

Nyní je správný čas na to, aby obyvatelé Walesu a Spojeného království uspořádali referendum o svém vztahu s Evropskou unií, aby si lidé mohli zvolit, zda chtějí, aby jim vládl Westminster, nebo Brusel.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, představme si na okamžik evropské regiony bez evropské regionální politiky. Mnoho měst a venkovských regionů by přišlo o rozhodující pobídky pro strukturální změnu. Hraniční regiony se svými problémy, které zahrnují přeshraniční pracovníky a přeshraniční infrastrukturu, by byly jednoduše opomenuty. Sociální politika by již nebyla schopna těžit z evropských příspěvků k politice vzdělání a zaměstnanosti. Středně velké společnosti by neměly příležitost se úspěšně zapojit do mezinárodních sítí.

Bez evropské regionální politiky by komunity v regionech už nebyly vidět. Z tohoto důvodu jsme velice znepokojeni signály přicházejícími od Komise, které zahrnují návrhy pro sociální programy bez finanční podpory ze strukturálních fondů. Tím by se Komise změnila v sociální monopol bez regionů nebo by to vedlo k politice dotací pouze pro ty sociálně nejslabší v naší společnosti. To by pro změnu znamenalo, že bychom naprosto ztratili z očí evropský kontext a vrátili bychom se k období vracení politiky na vnitrostátní úroveň.

Ať již Komise zveřejnila tyto dokumenty či nikoli, Evropský parlament nevyjádří podporu tomuto přechodu, který popisují, k regionální politice bez regionů. To ovšem neznamená, že bychom se bránili myšlence reformy. Nové problémy týkající se životního prostředí, energetické politiky nebo demografické změny musejí být začleněny do naší stávající struktury dotací. Jsem také zastáncem toho, aby se zjednodušilo vyměřování evropských příspěvků regionům.

Musíme také uvalit přísnější sankce na ty členské státy, které opakovaně nejsou schopny prokázat, že s dotacemi nakládají řádně. Více regionálního spolufinancování, více půjček, více transparentnosti a více účinnosti: to jsou druhy návrhů, které bychom rádi viděli v reformě politiky soudržnosti. Podpoříme návrhy tohoto typu, ale budeme bojovat proti jakémukoli pokusu zničit regionální politiku. Reformy ano, vracení politiky na vnitrostátní úroveň ne!

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Vážený pane předsedající, souhlasím s poslanci, kteří dosud hovořili, a také bych rád poukázal na to, že nemůžeme přijmout politiku soudržnosti po roce 2013, která zaprvé bude rozlišovat mezi regiony Evropy s návrhy, jako je zrušení cíle 2 (konkurenceschopnost), zadruhé, která bude mít za následek vracení politiky na vnitrostátní úroveň, a zatřetí, která vyloučí místní orgány z programování a realizace politik Společenství.

Naopak, my si představujeme politiku soudržnosti po roce 2013 jako období, ve kterém se bude společná evropská politika vztahovat na všechny regiony Evropské unie, jako politiku, která bude i nadále adekvátně financovaná, aby mohla dosáhnout svých cílů, a jejíž prováděcí pravidla budou zjednodušena, aby získala ještě větší přidanou hodnotu.

Jsem znepokojen obsahem dokumentů pro strategii EU 2020, protože v nich není ani zmínka o politice soudržnosti, která představuje nejvhodnější nástroj pro dosažení cílů lisabonské strategie. Ve skutečnosti již velká část politiky soudržnosti slouží těmto cílům a v budoucnu prokáže svoji přidanou hodnotu. Důležitým důkazem jejího významu je to, že politika soudržnosti je na čele evropského plánu hospodářské obnovy.

Existuje jedna politika rozvoje, jedna politika solidarity, jedna politika pro každého evropského občana neohledě na region Evropské unie, ve kterém žije. Bohužel ale v Evropské komisi na to zapomínají nebo to, jak se zdá, ignorují a předkládají nám návrhy, které mění principy a formu politiky soudržnosti. Nicméně můžete si být jisti, že nevynecháme jedinou příležitost, abychom vám to připomněli.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, finanční prostředky pro regiony a strukturální financování tvoří součást naší praktické hospodářské politiky a pořádně Evropu zviditelňují. Na územích místních samosprávných celků, ve městech a v obcích v regionech úzce spolupracují různí aktéři. Z tohoto důvodu musíme zachovat tento integrovaný přístup pro celou Evropskou unii.

Apeluji na Komisi, aby se mnohem více soustředila na malé a střední podniky a do budoucí politiky soudržnosti mnohem více zapojila území místních samosprávných celků, měst a obcí. Rozhodně budeme muset v budoucnu investovat do infrastruktury, ale co je nejdůležitější, musíme zajistit, aby byl zaručen přenos inovací a technologií pro malé a střední podniky. Do budoucna bych rovněž měli umožnit subvencování pracovních míst. Tato témata budou klíčová, až budeme vybírat nový směr, kterým se bude ubírat strukturální politika a politika soudržnosti v Evropské unii.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Vážený pane předsedající, co se týče skupiny Zelených / Evropské svobodné aliance, politika soudržnosti je v jádru jedné z těch nejdůležitějších politik Evropské unie: solidarity. Evropa je silnější, kdykoli se evropská solidarita prokáže. Toto je pro nás zcela zásadní téma.

Evropská komise musí podle našeho názoru integrovat následující zásady. Zaprvé, jelikož má územní politika politickou prioritu, měla by tudíž mít rovněž prioritu rozpočtovou.

Zadruhé, region je přiměřenou úrovní partnerství pro politiku regionálního rozvoje. Vracení této politiky na vnitrostátní úroveň by pro nás bylo nepřijatelné.

Zatřetí, soudržnost musí být využita rovněž k tomu, aby snížila nejzávažnější hospodářské a sociální rozdíly v rámci území ve prospěch městských území nebo venkovských území, které jsou v nesnázích nebo které mají nárok jen na velmi malé příspěvky plynoucí ze strukturálních nedostatků, jako je tomu například v případě ostrovů.

A konečně, způsobilost všech regionů EU k tomu, aby čerpaly z politiky soudržnosti, musí být samozřejmě posuzována jednotlivě, podle jejich úrovně bohatství, ale Evropská unie musí být schopna přispět, kdykoli jsou v sázce politiky soudržnosti.

Cornelia Ernst (GUE/NGL). – (DE) Vážený pane předsedající, toto je ústřední rozprava o povaze Evropské unie. Na výběr je buď trh, nebo sociální politika. Současné představy Komise o tom, jaká je budoucnost politiky soudržnosti, jsou nepřijatelné. Strukturální fondy se musejí posilovat, a nikoli oslabovat. Evropa se musí snažit více, nikoli méně, aby překonala hospodářské a sociální rozdíly v rozvoji. Rád bych tu zcela otevřeně řekl, že vracení byť i jen částí současné politiky soudržnosti na vnitrostátní úroveň by mělo závažný dopad na znevýhodněné regiony, a to včetně těch v Německu a konkrétně v jeho východní části. Poté, co proběhla poslední fáze rozšiřování Evropské unie, rozdíly mezi regiony v Unii se prohloubily.

Kromě toho je pro mě důležité, aby byly uznány především sociálně-hospodářské požadavky v těch regionech, které jsou těsně na hranici způsobilosti, jež činí 75% průměrného HDP Evropské unie na obyvatele. Náhlé odstranění subvencí po roce 2013 by mělo na tyto regiony zničující účinek.

Je samozřejmě nesmírně důležité, aby byly určité subvence pro města navýšeny Evropskou unií, neboť právě v nich spočívá největší potenciál pro hospodářství a finance, protože právě města byla obzvláště silně zasažena současnou krizí.

Chtěla bych říci několik posledních slov o příhraničních regionech. Coby poslankyně Parlamentu pocházející z východního Německa vím, že do této oblasti musíme investovat opravdu hodně. Mám velké obavy z toho, že nás Komise v tomto ohledu zklame.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Vážený pane předsedající, pravděpodobně jste již někdy v nedávné době slyšeli, že mezi členy Výboru pro regionální rozvoj panuje zděšení a znepokojení, protože takzvaný tajný dokument Komise je v oběhu již od října. Tento dokument obsahuje návrh reformy rozpočtu pro období 2013-2020, která představuje obrat v rozpočtové politice o 180 stupňů. Původní regionální zaměření rozpočtu bylo nahrazeno odvětvovým přístupem.

Nový návrh představuje obrovské omezení v oblasti zásad subsidiarity a víceúrovňové správy, což je v přímém rozporu s Lisabonskou strategií. Abych mluvil konkrétně, tento návrh obsahuje plány na zrušení Cíle 2, jinými slovy konkurenceschopnosti a politiky zaměstnanosti. Jelikož v každém členském státě jsou regiony, které spadají pod Cíl 2, něco takového by bohužel samozřejmě ovlivnilo dvě třetiny všech regionů Evropské unie. Tento nešťastný návrh je ospravedlňován tím, že rozdíly mezi novými – neboli jinými slovy budoucími

– členskými státy a západní Evropou je na vnitrostátní úrovni tak propastný, že je potřeba vytvořit novou rozpočtovou politiku. Ve světle finanční krize má tohle být způsob, jak povzbudit hospodářství.

Připadá mi zřejmé, že tento návrh předjímá možné přistoupení Turecka. Víme, že by bylo třeba větších finančních prostředků, a toto je plán, jak zajistit, aby byly obrovské finanční sumy, které jsou pro přistoupení požadovány, dostupné.

Rád bych však řekl zcela na rovinu, že na vnitrostátní úrovni spočívá úspěch politiky soudržnosti v to, jak blízko má k lokálním hospodářským problémům. V důsledku toho budou peníze investovány rozumně a účinně, jako tomu bylo dosud. Pakliže nebude regionální složka začleněna, nebude možné překonat současnou hospodářskou krizi.

Odpověď pana Barrosa na otevřený dopis paní Hübnerové, který naznačoval její obavy, mě nepřesvědčila, a proto očekávám, že se brzy objeví konkrétní prohlášení.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, naše skupina, jak je zřejmé, podporuje silnou a řádně financovanou politiku soudržnosti, která dokáže prosazovat sbližování evropských regionů. Opravdu jsme toho názoru, že tato politika, má-li být účinná, musí být reformována a vylepšena. My, Parlament a Evropská komise, musíme tuto politiku sestavit společně a s co možná největší mírou transparentnosti.

Vítám skutečnost, že parlamentní Výbor pro regionální rozvoj vytvořil pracovní skupinu pro budoucnost politiky soudržnosti. Konzultace rozpočtu pro období po roce 2013 a budoucí cíle této politiky musejí zahrnovat všechny zúčastněné aktéry: členské státy, regiony, Evropskou komisi a Parlament. Je nepředstavitelné, aby byly oslabovány, nebo dokonce odstraňovány regionální a místní úrovně, které dávají této politice plný význam. Pokud jde konkrétně o financování, čelíme dnes velké nejistotě, co se týče budoucnosti politiky soudržnosti. Konec platnosti současného finančního rámce je nejistý, stejně jako je nejistý i rozsah reformy finančního výhledu. Musíme mít na paměti, jak moc je důležité, abychom zachovali stabilitu financování této politiky. Je rovněž zásadně nutné, abychom odmítli jakékoli pokusy o vrácení politiky soudržnosti na vnitrostátní úroveň, jelikož něco takového by zbavilo regiony možnosti volby mezi způsoby, jak přerozdělit prostředky ze strukturálních fondů, a zničilo by regionální dimenzi této politiky.

Očekáváme nepochybně aktivní přístup ze strany Komise při vytváření bílé knihy o územní soudržnosti, pane komisaři. Co se týče přerozdělování prostředků z těchto fondů, nepožadujeme rovnostářství, ale finanční rovnost, a požadujeme ji ve spojení s podobou harmonického rozvoje, která je založena na zjištěních a situacích, které se liší podle toho, o jaké území se jedná. Politika soudržnosti se nesmí zaměřovat jen na ty nejzchudlejší regiony – musí být zaměřena na všechny evropské regiony, a to včetně těch zámořských.

Je nezbytně důležité, aby měl Parlament jasně identifikovány místní kontaktní místa. Taková je cena – jediná cena –, kterou je třeba zaplatit, aby byly prostředky z evropských strukturálních fondů přerozdělovány spravedlivě a účinně.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, rád bych začal tím, že pošlu pozdravení všem sociálním organizacím, které jsou přítomny v Kodani, s vírou v pozitivní závěry pro budoucnost planety a pro budoucnost celosvětové soudržnosti.

Musíme hájit politiku soudržnosti coby politiku Společenství, která je záštitou vůči pokusům o vrácení politiky na vnitrostátní úroveň. Je to nezbytné nejen kvůli jejímu přímému dopadu na rozvoj soudržnosti ve všech našich regionech a členských státech, ale také kvůli její přidané hodnotě, kterou má pro strategické plánování, finanční stabilitu a viditelnost evropského projektu.

Současné s tím je důležité mít na paměti, že regiony hrají a musejí hrát v politice soudržnosti zcela zásadní roli. Decentralizované řízení a kvalitní správa na různých úrovních jsou klíčové pro to, aby byl zajištěn úspěch politikou regionálního rozvoje.

Ustanovení přechodných mechanismů, které poskytují hladký přechod v těch regionech a zemích, kde se zásahy postupně omezují v rámci takzvaného cíle konvergence a Fond soudržnosti, je dalším tématem, které mi dělá starosti. Stejně je tomu i v případě rozvoje evropských regionů, které se musejí vypořádávat s přirozenými problémy, mezi něž patří například zvláštnosti příhraniční regionů.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Vážený pane předsedající, jsme nesmírně znepokojeni celým vývojem událostí kolem reformy rozpočtu, konkrétně ve vztahu ke strukturální politice a politice soudržnosti.

V krizi poznamenané obrovskými sociálními nerovnostmi a regionálními asymetriemi jsou strukturální politika a politika soudržnosti základními faktory efektivní hospodářské a sociální soudržnosti. To znamená udržet v této oblasti vysoké cíle a nepokoušet se převádět na vnitrostátní úroveň náklady na politiky společenství, ať už v zemědělství nebo v rybářství, což by uškodilo rozvinutějším zemím a regionům stejně jako regionům nejvzdálenějším.

Lze však upozorovat různé náznaky, že se chystají kroky k ještě hlubšímu rozvrácení konceptu, ať už pokusem o to, aby zahrnovala a financovala veškeré typy činností a aktérů, které nemají s cíli soudržnosti žádnou spojitost – obzvláště strategii Evropské unie pro rok 2020 a politiku v oblasti změny klimatu –, nebo pozměňování kritérií způsobilosti a hospodaření. Tato rozprava o politice soudržnosti po roce 2013 je tudíž nanejvýš potřebná. Těšíme se na to, že se dočkáme jednoznačných reakcí k podpoře skutečné hospodářské a sociální politiky soudržnosti.

Nuno Teixeira (PPE). – (PT) Vážený pane předsedající, pane komisaři, vážené dámy, vážení pánové, naléhavě potřebujeme rozpravu o rozpočtu Společenství a o tom, jak do budoucna vylepšit jeho udržitelnost a transparentnost. Finanční rámec pro období pro rok 2013 musí být vybudován na základě solidarity a územní soudržnosti. To jsou klíčové hodnoty pro regiony, jako je Madeira, které čelí permanentním problémům, a proto potřebují permanentní podporu.

Rád bych se s vámi podělil o několik návrhů, které bychom podle mého názoru měli mít vždy na mysli, když promýšlíme a rozvíjíme naši politiku soudržnosti. Při mnoha příležitostech zmínila Komise jisté aspekty, které považují za zásadní, jako je potřeba toho, aby tato politika byla ve svém vymezení a provádění flexibilnější, jednodušší, účinnější a více orientovaná na výsledek. Jsou zde však problémy, které mě do určité míry znepokojují, obzvláště, co se týče potřeb nejvzdálenějších regionů. Rád bych v tomto ohledu učinil tři stručné připomínky.

Zprv, současný regionální přístup by měl převážet nad alternativními kritérii, jako jsou odvětví s přidanou hodnotou. Taková změna by mohla ohrozit Cíl 2, který v současné době přináší prospěch zhruba dvěma třetinám evropských regionů, a zároveň být potenciálně kontraproduktivní v regionech s vysoce specifickými ekonomickými profily a konkurenčními výhodami.

Zadruhé, jsem toho názoru, že je životně nutné zachovat v politice soudržnosti kritérium blízkosti. Priorita by i nadále měla být přikládána přerozdělování a řízení strukturálních fondů z regionálního stanoviska, a nikoli z hlediska vnitrostátního, či dokonce z hlediska centralizované Evropy.

Ve svém třetí a poslední, avšak o nic méně důležité připomínce bych rád připomněl článek 349 Lisabonské smlouvy, který zajišťuje zvláštní zacházení nejvzdálenějším regionům, co se týče jejich přístup ke strukturálním fondům, právě z toho důvodu, že jejich hospodářská a sociální situace, která se skládá z permanentních a specifických omezení a charakteristik, které způsobují nekončící problémy, a tudíž vyžadují onu permanentní podporu, o níž je žádáno.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Vážený pane předsedající, politika soudržnosti v dnešní době přispívá k rozvoji silniční a železniční infrastruktury, a to v první řadě v nových členských státech. Díky této politice bylo vytvořeno mnoho nových pracovních míst a ještě více jich nepochybně vytvořeno bude v několika příštích letech. Investice spojené s ochranou životního prostředí jsou rovněž nesmírně důležité.

Při zhodnocování této politiky a její efektivity do dnešního dne stojí za to zodpovědět základní otázku: co se bude dít po roce 2013? Evropský parlament by měl jednoznačně prohlásit, že nepanuje žádný souhlas ohledně racionalizace politiky soudržnosti. Po roce 2013 by měla politika soudržnosti, stejně jako její tradiční činnosti a mechanismy, podporovat výzkum, vědu, rozvoj, inovativnost, vytváření pracovních míst a boj s globálním oteplováním. Politika soudržnosti by rovněž měla do vyšší míry začlenit venkovské oblasti. Je důležité, aby se realizování politiky soudržnosti zakládalo na regionech a makroregionech.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, rád bych zde ve stručnosti pohovořil o třech záležitostech: o rovnosti práv a postavení, o tajnůstkářství a o důležitosti rozvoje venkova. Dvacet let po pádu berlínské zdi a dvacet let poté, co náš kolega poslanec László Tőkés prolomil hradbu mlčení na začátku rumunské revoluce v Temešváru (Timișoara) v Transylvánii, se již nejednou mluvilo o tom, že v 21. století už v Evropské unii neexistují staré členské státy a nové členské státy, ale že existuje už pouze jednotná Evropská unie. Plně s tímto prohlášením, které je samozřejmě velice obecné, souhlasím, ale jsem toho názoru, že je velice důležité, aby se neprojevovalo pouze jako součást symbolických rozhodnutí, ale aby figurovalo v každodenním uplatňování politiky soudržnosti, což je jedna z nejdůležitějších společných politik Evropské unie.

Jestliže členské státy Evropské unie požívají rovná práva a rovné postavení, je nepochopitelné, že by politika soudržnosti měla být reformována takovým způsobem, aby členské státy Evropské unie, které přistoupily v letech 2004 a 2007, byly v nové politice soudržnosti škodné. Taková reforma je jednoduše nepředstavitelná. Můj druhý bod se týká tajnůstkářství. Je to směšná situace, když Evropská komise buď vydává jakási nesmyslná prohlášení o budoucnosti politiky soudržnosti, anebo o tomto tématu neřekne jediné slovo. Coby poslanec Evropského parlamentu a člen příslušného výboru Evropského parlamentu bych čekal, že Evropská komise zaujme k těmto záležitostem jasné, jednoznačné stanovisko.

V neposlední řadě bych chtěl říci pár slov o rozvoji venkova. Pevně věřím, že rozvoj venkova musí být i nadále klíčovým aspektem politiky soudržnosti. Politice rozvoje venkova je třeba přidělit odpovídající finanční zdroje. Na základě technického stanoviska přijatého Radou evropských samosprávných obcí a regionů jsem toho názoru, že je důležité, abychom promysleli možnost sjednocení politiky rozvoje venkova s politikou soudržnosti po roce 2013.

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Politika soudržnosti je hlavním nástrojem Evropské unie pro zajišťování toho, aby všichni evropští občané měli rovné příležitosti k úspěchu, ať už žijí kdekoli. Přesvědčivým způsobem přispívá k vytváření evropské pocitu sounáležitosti a je jednou z nejúspěšnějších a nejúčinnějších evropských politik rozvoje.

Vážený pane komisaři, nemohu skrývat své obavy tváří v tvář již proslavenému „neoficiálnímu dokumentu“ Komise a návrhům, které obsahuje. Nesouhlasíme s vrácením politiky soudržnosti na vnitrostátní úroveň, která by prakticky skončila, jestliže by její efektivnost měla záviset na bohatství každého členského státu. Opravdu upřímně doufám, že Komise toto řešení jednou provždy odmítne.

Jak jste si dobře vědom, pane komisaři, článek 349 Smlouvy ustanovuje nutnost toho, aby se evropské politiky přizpůsobovaly zvláštním charakteristikám nejvzdálenějších regionů, především proto, aby zmírnily jejich znevýhodnění, ale také proto, aby řádně využívaly jejich potenciál. Jakou představu nám můžete podat o budoucí strategii pro nejvzdálenější regiony, kterou má Komise uveřejnit během roku 2010?

Seán Kelly (PPE). – Vážený pane předsedající, stejně jako mé kolegy i mě znepokojují některé tendence, jež jsou nastíněny v inerním dokumentu, který podle starého dobrého pořádku nedávno uniknul. Oblastí, která mě nejvíce znepokojuje, je návrh na snížení úrovně priority u cílů konkurenceschopnosti.

Tyto cíle konkurenceschopnosti jsou životně důležité pro utváření rozvoje venkova a regionálního rozvoje – obzvláště technologické areály, které pomáhají pohánět chytrou ekonomiku a kterých bude o to více potřeba do budoucna.

Rovněž pomáhají s politikou soudržnosti v rámci regionů i napříč jimi. Podle mého názoru je velice důležité uvědomit si, že v rámci regionů zejí hluboké propasti chudoby. Toto je často opomíjeno a já jsem konkrétně toho názoru, že kritérium zakládání čehokoli na vnitrostátním HDP je chybným opatřením. Větší důležitost by měla být přisouzena kupní síle, a kupní síla je v některých regionech nepochybně mnohem nižší, než kolik činí vnitrostátní průměr.

Doufám, že se těmto záležitostem bude věnovat chystaná bílá kniha, stejně jako možnostem, které existují v součinnostech výzkumu, inovací a regionálního rozvoje.

Stejně jako mého kolegu i mě znepokojuje situace kolem politiky rozvoje venkova, třebaže nikoli coby součástí politiky soudržnosti, spíše v souladu se společnou zemědělskou politikou – ale zároveň je zcela nezbytně nutné, aby nebyla propašována do žádných budoucích návrhů, protože rozvoj venkova, a obzvláště rodinné zemědělské podniky, jsou životně důležité pro sociální infrastrukturu společnosti.

Na závěr bych jen chtěl také podotknout, že je třeba toho udělat více v boji proti podvodům. Víím, že v posledních letech došlo ke zlepšení, musíme však zajistit, aby se peníze, které jsou poskytovány Evropskou unií, dostaly tam, kam mají, abychom mohli nabízet lepší příležitosti pro občany v celé Evropské unii.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Vážený pane předsedající, Podkarpacie – region, který zastupuji – je plný skvělých, ambiciózních, tvrdě pracujících lidí, je místem, kde funguje mnoho energetických podniků. Objevují se zde sice nové iniciativy, jako je Aviation Valley, ale zároveň jsou Podkarpacie jednou z nejméně rozvinutých oblastí v celé Evropské unii. Naše problémy nevznikají kvůli nedostatku snaživosti, ale kvůli strukturálním a infrastrukturním omezením, která se s pomocí řady programů snažíme odstraňovat. Ráda bych zdůraznila, že v rámci našich snah nežádáme o milodary, ale o podporu pro naše iniciativy. I my chceme, aby konkurenceschopnost evropského hospodářství vzrostla, a chceme řešení, která pomohou ochránit naše klima.

Chceme však také, aby změna v prioritách financování byla postupná, nikoli nenadálá, protože to by znamenalo, že bychom nechali ty nejslabší regiony, aby se postaraly samy o sebe. Je velice důležité, aby politika soudržnosti byla realizována regiony, protože takové řešení přináší ty nejlepší výsledky. Ráda bych rovněž podotkla, že politika soudržnosti v sobě nese velice důležité sdělení pro všechny občany. Stojí v ní, že Evropa je jednotná a že stojí za to být součástí tohoto výjimečného projektu.

Sabine Verheyen (PPE). – (DE) Vážený pane předsedající, regionální financování ze strukturálních fondů je důležitým nástrojem pro evropskou integraci a konkrétně financování Cíle 2 bylo v minulosti lidmi v mnoha regionech vnímáno jako hybná síla strukturálního a hospodářského rozvoje. Je to důležitý prostředek řízení strukturálních změn v regionech a na územích místních samosprávných celků.

To umožňuje občanům zakusit Evropu z první ruky, protože financování má lokální dopad. Přesto však ve fondech soudržnosti potřebujeme jednodušší, jednoznačnější a transparentnější struktury a lepší kontroly, aby byly finanční prostředky využívány udržitelně a efektivně. Soudržnost, neboli sbližování sociálního a hospodářského vývoje, je zásadním cílem Evropské unie, a proto je důležité, aby byl tento nástroj do budoucna posílen, a nikoli oslaben.

Politika soudržnosti v Evropě potřebuje být jasnější, transparentnější a efektivnější. Jednotlivé členské státy musejí v této oblasti rovněž převzít více zodpovědnosti. Z tohoto důvodu je důležité, aby byl ve financování zachován systém spolufinancování. Nechceme, aby se financování ze strukturálních zdrojů vracelo na vnitrostátní úroveň. Proto bych ráda požádala Komisi, aby splnila tyto požadavky v kritériích financování pro rok 2013.

Derek Vaughan (S&D). – Vážený pane předsedající, Wales je územím, které je Evropě pravděpodobně nakloněno nejvíce z celého Spojeného království, a důvodem pro tuto skutečnost je to, že každé společenství, téměř každý jednotlivec a mnoho organizací má prospěch z evropského financování, dříve známého jako Cíl 1, dnes pod názvem prostředky určené na cíl konvergence.

Proto, budou-li předloženy návrhy, které doporučila Komise, jsem toho názoru, že by to mělo pro oblasti, jako je Wales, obrovské politické následky. Mělo by to pro tyto regiony samozřejmě i obrovské hospodářské, finanční a sociální následky.

Proto se domnívám, že je naprosto nezbytně nutné, aby všichni poslanci Evropského parlamentu apelovali na Komisi, aby přednesla návrhy, které jsou pro nás přijatelné – a tím myslím návrhy, které by umožnily všem regionům napříč celou Evropou, které k tomu budou způsobilé, získat přístup ke strukturálním fondům –, a také, aby zajistila, že ty regiony, které přestanou být způsobilé k čerpání prostředků určených na cíl konvergence po roce 2013, získají v budoucnosti rovněž určité přechodné postavení.

Předsedající. – Tak, pane Gollnisch, konečně jste dorazil. Dám vám slovo, ale máte jen jednu minutu.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Pane předsedající, v každém případě jsem velice pozorně poslouchal všechny proslovy mých kolegů poslanců. Myslím si, že z těchto projevů vyplynuly dva hlavní body. Tím prvním je tajnůstkářství obklopující tajemný „neoficiální dokument“ Komise, z kteréhož důvodu všichni netrpělivě očekáváme, až tuto záležitost Komise vysvětlí.

Tím druhým je poněkud zvláštní postoj, prostřednictvím něhož se nově vymezuje politika územní soudržnosti na základě zcela nových priorit, které, jak se zdá, mají jen velice málo společného se soudržností samotnou. Mám na mysli konkrétně otázku zahraniční politiky, která, jak jsme si všichni vědomi, má nejvyšší prioritou pro vysokého představitele, ale která má v této oblasti prioritu očividně mnohem nižší.

Co se týče společné zemědělské politiky, ta už byla naneštěstí do velké míry obětována tržním silám. Z tohoto důvodu se domníváme, že by bylo nanejvýš prospěšné, kdyby nám Komise mohla podat mnohem jasnější představu o tom, jaké jsou od této chvíle její cíle. A na závěr, nezdá se mi, že by globální oteplování spadalo pod politiku soudržnosti.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, sdílím obavy, které má mnoho mých kolegů poslanců. Jsem pevně přesvědčen o tom, že návrat HDP k sotva pozitivním mírám růstu, jako jsou ty prognózované pro rok 2010, nebudou znamenat konec hospodářské krize, kterou zažíváme. Budeme ji moci považovat za skutečně skončenou teprve tehdy, až se zaměstnanost vrátí na úroveň z doby před krizí. Ty neoptimističtější odhady hovoří v této souvislosti o době někdy kolem roku 2010.

V tomto kontextu je nezbytné realizovat investiční politiku a ze strategického hlediska je životně nutné, aby byl Cíl 2 nebo nějaký podobný koncept zachován, jelikož představuje účinný nástroj pro pomoc našim

regionům v překonávání krize. Zachování Cíle 2 je v zájmu Itálie a mnoha dalších evropských zemí, jelikož ten splňuje jednu zásadní potřebu: rozvoj zaostávajících regionů a posilování konkurenceschopnosti regionů nejrozvinutějších.

S ohledem na tyto argumenty, nemyslíte si, pane komisaři, pane předsedající, že opuštěním Cíle 2 nesmírně uškodíte italským, evropským, středozemním a dalším regionům?

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Vážený pane předsedající, všichni řečníci, nebo alespoň jejich většina, hovoří o evropském sociálním modelu, jenže to se dostatečně neprojevuje na rozpočtu Evropské unie ani na politice soudržnosti. Proto bych ráda viděla nezávislý evropský sociální fond (ESF), který je oddělený od Evropské strukturální politiky. Evropskému sociálnímu fondu by měly být přiděleny vyšší finanční prostředky a ten by se měl stát flexibilnějším. Rovněž by mělo být možné zvyšovat výši finančních prostředků během sedmiletého finančního období.

Osamostatněním sociálního fondu od politiky soudržnosti bude možné zpřístupňovat dostatečné finanční prostředky těm regionům, které nejsou hospodářsky nerozvinuté, a proto jsou z velké části přehlíženy v politice strukturálních fondů Evropské unie. Evropský sociální fond by tudíž měl být využíván mnohem efektivněji k boji s problémy na trhu práce, jako jsou vysoké úrovně nezaměstnanosti, nízké míry zaměstnanosti pro ženy, vysoké počty těch, kteří předčasně opouštějí školu, a nízké úrovně dalšího vzdělávání.

Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (PPE). – (EL) Vážený pane předsedající, jsem toho názoru, že náš parlamentní výbor učinil velice důležité rozhodnutí pro dnešní rozpravu, která se ukazuje být velice zajímavou, jelikož se týká mnoha témat a velice důležitých dimenzí, které se vztahují nejen k účinné politice soudržnosti pro období po roce 2013, ale také k samotnému charakteru Evropské unie.

Ráda bych zdůraznila, že tato rozprava, toto znepokojení, vzniká v době, která je pro Evropskou unii velice zvláštní. Na jedné straně tu máme pozitivní krok směrem k integraci díky Lisabonské smlouvě, ale na straně druhé stále pocítujeme následky bezprecedentní mezinárodní finanční krize, během níž jsme všichni pochopili, jak důležitá je solidarita Evropské unie, co se týče podpory vnitřního trhu a soudržnosti.

Ráda bych Evropské komisi položila dvě otázky, které dělají starosti Evropskému parlamentu, a já znepokojení svých kolegů poslanců sdílím. Zaprvé, obsahují vaše plány úmysl přijít s novátorskými návrhy, které s potěšením přijmeme, na vrácení politiky soudržnosti Společenství na vnitrostátní úroveň, a zadruhé, co se stane s Cílem 2, protože právě toho je třeba pro konkurenceschopnost, a to nejen určitých území, ale koneckonců celého evropského trhu.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Vážený pane předsedající, domnívám se, že Parlament a Evropská unie mají v popisu práce zavádět základní podmínky k tomu, aby umožnily lidem ze všech členských států mít tu nejvyšší možnou kvalitu života v regionech, ve kterých žijí. Tyto podmínky se však napříč celou Evropou podstatně liší. Z tohoto důvodu potřebujeme silnou a adekvátně financovanou politiku soudržnosti.

Musíme jednoznačně odmítnout jakékoli návrhy, které zahrnují opuštění cesty, jíž jsme si zvolili, a dnes jsme slyšeli, že takové návrhy byly učiněny. Nepotřebujeme vracet politiku na vnitrostátní úroveň. Potřebujeme nástroje financování pro všechny evropské regiony, a to včetně těch, které jsou znevýhodněné, i těch, které už dosáhly vysokých úrovní rozvoje. Nesmíme ohrozit to, čeho už se nám podařilo dosáhnout,

Potřebujeme transparentní systém subvencování, který by umožnil jednoduchý přístup k finančním prostředkům, ale který by rovněž zajišťoval, že tyto prostředky budou využívány náležitě a účinně. Musíme myslet na evropské úrovni, ale jednat na úrovni regionální.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Tuto rozpravu o budoucnosti politiky soudržnosti po roce 2013 považuji za obzvláště užitečnou. V dnešní době, zejména během současné krize, jsou rozdíly v úrovních rozvoje v různých evropských regionech hluboké a stále se prohlubují.

Evropské místní regiony musejí pokračovat v politice soudržnosti, aby dosáhly navrhovaných cílů. Rozdíly mezi různými regiony musejí být snižovány rychleji a bez jakýchkoli odkladů. Zapojení regionálních a místních úrovní správy se musí bezpochyby zvýšit, ovšem bez toho, aby tyto regiony propadly dojmu, že se na ně postupně zapomíná a že jsou opouštěny.

Mnoho zemí v Evropské unii rovněž zakládá svoje rozvojové snahy a vnitrostátní hospodářské politiky na cílech politiky soudržnosti. Moje země, Rumunsko, se také domnívá, že by bylo obzvláště užitečné pokračovat se současnou politikou soudržnosti i po roce 2013, a přitom kombinovat snahy a vnitrostátní finanční prostředky s těmi, které jsou nabízeny strukturálními fondy a financemi na regionální úrovni.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Vážený pane předsedající, souhlasím s tím, že regionální politika je pákou pro vyšší soudržnost a solidaritu ve Společenství. Současná mezinárodní hospodářská krize vycenila svoje zuby. Přivodila vznik četných nerovností a tlaků, obzvláště mezi zranitelnými skupinami. Zvýšila nezaměstnanost, nerovnosti a způsobila sociální otřesy na vnitrostátních i regionálních úrovních.

Současná celosvětová hospodářská krize však rovněž představuje problém. Solidarita Společenství musí být naléhavě posílena, aby bylo dosaženo patřičné, integrované evropské regionální politiky, která nastaví vysoké priority a zabezpečí řádné infrastruktury a bližší přeshraniční spolupráci formou výměn osvědčených postupů.

Říkáme „ne“ diskriminaci, „ne“ vracení politik na vnitrostátní úroveň, „ne“ byrokracii, „ne“ nedostatku transparentnosti, „ne“ utajenému využívání finančních prostředků a zrušení Cílu 2, které uškodí jižní Evropě a Středomoří. Říkáme „ano“ spravedlivému rozdělování finančních prostředků z fondů Společenství, zapojení místní samosprávy, posilování malých a středních podniků, správné reformě, která musí být provedena tak, aby byly řádně financovány činnosti v souladu s cíli Evropy pro rok 2010. A konečně říkáme „ano“ zvláštnímu zacházení pro vzdálené oblasti, obzvláště v jižní Evropě a Středomoří.

Petru Constantin Luhan (PPE). – Vážený pane předsedající, vzestup víceúrovňové správy vyústil ve vzrůstající potřebu sjednocování mechanismů a platforem a místní orgány často musejí řešit sociální rozdíly způsobené vývojem politik, nad nimiž nemají vůbec žádnou kontrolu a na které mají pouze malý vliv.

Kromě toho je velice obtížné odhadnout, jaké budou dlouhodobé účinky projektů, které jsou financovány z evropských fondů, a jaký dopad budou mít programy, které jsou současně realizovány.

Rád bych věděl, jak Evropská komise zamýšlí podporovat snahy místních orgánů o vytvoření integrované a udržitelné rozvojové strategie, která je založená na potřebách společenství a která bere v potaz potřeby, které by mohly být ovlivněny vnějšími příčinami.

Jaké nástroje budou Evropskou komisí vyvinuty pro místní orgány?

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Vážený pane předsedající, politika soudržnosti je pilířem rozvojové politiky. Je to skutečně politika, která ze všech nejvíce přispívá k posilování identity regionů a místní společnosti. Podle mého názoru zde zacházíme do dvou extrémů. Někteří by chtěli do této politiky vkládat až příliš mnoho, kdežto jiní by ji chtěli až příliš omezovat. Nejdůležitějším cílem této politiky je jistě udržitelný rozvoj v řadě oblastí.

Politika soudržnosti musí být stejná jak pro městské, tak i venkovské oblasti. Mějme na paměti, že Evropská unie je po tak velickém rozšíření značně diferencovaná. Zajišťování rovných příležitostí k rozvoji je důležitým úkolem. Současnými problémy, kterým zároveň musíme čelit, jsou boj proti hospodářské krizi, nepříznivý demografický trend a konečně změna klimatu. Jedna věc je jistá: v politice soudržnosti je třeba pokračovat a také je třeba ji přizpůsobit současným problémům.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Ráda bych se připojila k tomu, co řekl můj kolega poslanec, a řekla, že hovoříme-li o inteligentních městech, je důležité, abychom investovali do energetické účinnosti v obytných budovách. 90 procent budov, které budou existovat v roce 2020, existují už nyní. Z tohoto důvodu vyzývám k tomu, aby budoucí politika soudržnosti zvýšila rozdělování prostředků z Evropského fondu pro regionální rozvoj, aby mohly být využívány členskými státy ke zvýšení energetické účinnosti v budovách, obzvláště v domech. Jsem také toho názoru, že musíme více investovat do hromadné dopravy kvůli rozvoji městské mobility.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Vážený pane předsedající, moji kolegové poslanci se dotkli všech základních témat dnešní rozpravy. Rád bych dvě z těchto témat zdůraznil.

Zprvč, je nepřijatelné, aby byly splněny předpoklady a aby možnost zneužívání naše politika soudržnosti a její programy a aby ty v důsledku toho nebyly k dispozici z provozních, a co je důležitější, z byrokratických důvodů. Proto čím více zjednodušíme naše postupy a politiky, tím blíže se dostaneme k tomu, o co usilujeme, jmenovitě k soudržnosti v Evropě.

Zadruhé, řekli jsme, že se každopádně v současnosti dostáváme z hospodářské krize, která ovlivnila celou Evropu i celý svět. Chceme-li být optimisty, je očividné, že musíme posílit oblasti, které to nejvíce potřebují, a co je důležitější, mohu-li to říci – a očekávám, že mi na toto Komise odpoví –, sociální skupiny, které podporu potřebují nejvíce. Mluvím zde především o mladých lidech.

Takové je základní stanovisko naše a naší politické skupiny ve věci sociálně tržního hospodářství. Je to jediný způsob, jak můžeme s jistotou čelit budoucnosti.

Paweł Samecki, člen Komise. – Vážený pane předsedající, zaprvé, není pochyb o tom, že politika soudržnosti bude úzce začleněna do realizace strategie 2020 Evropské unie.

Strategie Evropské unie do roku 2020 bude reagovat na četné celosvětové problémy a politika soudržnosti bude patřit ke klíčovým a základním nástrojům, které budou k dispozici Evropské unii a členským státům k tomu, aby na tyto problémy reagovaly. Z toho důvodu jsou obavy, že bude politika soudržnosti oddělena od realizování celkové strategie Evropské unie, neopodstatněné.

Zadruhé, Komise nemá v této fázi jednoznačné odpovědi na mnoho otázek a témat, které zde vážení poslanci nadnesli, jako je územní příslušnost, rozsah nebo existence regionů spadajících pod Cíl 2, základ pro patřičné financování, přechodné dohody nebo postavení jednotlivých skupin regionů.

Přiznávám to, avšak mezi útvary Komise, stejně jako mezi vládními odborníky z členských států a z Komise, probíhá živá a rozsáhlá diskuze. Tyto diskuze povedou k přípravě plnoprávného stanoviska, které bude zveřejněno na podzim roku 2010.

V průběhu příštích měsíců byste se měli dočkat řádných odpovědí na otázky a problémy, které jste zde vznesli.

Na konec bych rád poděkoval všem váženým poslancům a poslankyním za jejich otázky a návrhy. Potvrzují, jak důležitá je politika soudržnosti coby nástroj dlouhodobých investic do oblastí, které jsou nezbytné pro budování růstového potenciálu evropských regionů a členských států. Vaše zajímavé a hodnotné připomínky si s sebou vezmu do Bruselu a budu je tlumočit svým kolegům a kolegyním z útvarů Komise a také svému nástupci.

Komise bude připravena pokračovat v následujících měsících v diskuzích s Parlamentem, které se týkají podoby budoucí politiky soudržnosti.

Předsedající. – Rozprava je skončena.

Písemná prohlášení (Článek 149)

Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU) Dámy a pánové, rozprava o budoucí podobě politiky soudržnosti je nanejvýš důležitá. Vzhledem k tomu, že máme co do činění s horizontální politikou, která přerozděluje více než třetinu rozpočtu Evropské unie, výsledky plnění cíle soudržnosti mají klíčový význam pro budoucnost našeho kontinentu. Od svého založení dosahuje politika soudržnosti mimořádných úspěchů mezi zeměmi EU-15. Bohužel jsou od členských států, které v nedávné době přistoupily k Evropské unii a jsou stíženy velkou chudobou, požadovány aktivnější zásahy. Kromě toho situaci ještě více komplikují nové, velké problémy, jako je změna klimatu, snižující se počet obyvatelstva nebo celosvětová hospodářská recese. V důsledku toho se budeme muset v budoucnu vypořádat s územními odlišnostmi v sociálních a ekonomických ukazatelích v mnohem efektivnějším a flexibilnějším rámci. Silný důraz musí být rovněž položen na rozvoj nejméně rozvinutých území, obzvláště malých regionů, které zaostávají za regionálním průměrem a bojují se znevýhodněními dokonce ještě mnohem těžšími, než jaké jsou v oblastech, které je obklopují. S ohledem na tento záměr by stálo za to zvážit vyčlenění finančních zdrojů na úrovni Evropské unie, které by byly konkrétně zaměřeny na uvedení administrativních regionů úrovně LAU 1 (dříve NUTS 4) v soulad tam, kde může být rozhodnutí o využití těchto prostředků učiněno náležitými malými regiony nebo jejich asociacemi. Koordinace s ostatními politikami Evropské unie musí být rovněž zlepšena. Překážky mezi různými fondy musejí být odstraněny, aby mohlo být dosaženo vyčlenění nejvyšší možné výše finančních zdrojů. Prováděcí předpisy musejí být rovněž do velké míry zjednodušeny. Kromě toho musí být dána priorita investicím, které se vztahují ke školství, profesní přípravě a udržitelné zaměstnanosti, stejně jako realizaci komplexních programů, které budou šité na míru individuálním potřebám jednotlivých regionů.

Richard Seeber (PPE), písemně. – (DE) Regionální Evropa je zásada, na níž se Evropská unie dlouhou shodovala. Politika soudržnosti po roce 2013 musí i nadále tuto vizi realizovat. Jedním z dobrých řešení je učinit z územní soudržnosti hlavní cíl. V tomto kontextu hraje meziregionální spolupráce důležitou roli. V nedávných desetiletích slavil meziregionální přístup některé významné úspěchy. Různé projekty Evropské unie v této oblasti umožňují občanům prožívat Evropu bezprostředně a přenášet svobodu jednání, která je charakteristická pro evropskou politiku, i na regionální úroveň. Do budoucna je však třeba udělat ještě spoustu práce. Meziregionální přístup vyžaduje účinnou koordinaci k tomu, aby byly různé struktury v různých zemích uvedeny v soulad. Dalšími důležitými milníky regionální politiky v budoucích letech bude

systém spolufinancování, meziodvětvová spolupráce a podmíněnost. Aby bylo zajištěno, že se finanční prostředky dostanou do území, kde je jich potřeba, projekty musejí mít jasné a konkrétní cíle. Podle mého názoru dlouhodobé plánování rovněž přináší přidanou hodnotu a chrání fondy před tím, aby byly zneužívány.

Tomasz Piotr Poręba (ECR), písemně. – (PL) Obávám se, že ustanovení, která předložila Komise – obzvláště ta, která se týkají ukončení Cíle 2 a opuštění regionálního aspektu politiky soudržnosti ve prospěch odvětvového přístupu – mohou znamenat návrat ke konceptu dvourychlostní Evropy a prohloubit propast mezi starou a novou Evropou, co se týče ekonomiky a civilizace. Takový model by znamenal odklon od integrace celé sedmadvacítky a od konceptu solidarity, který je ukotven v článku 3 Lisabonské smlouvy. Je jisté, že tento koncept je v samotném jádru celé politiky soudržnosti, jejímž smyslem je přinášet zrovnoprávnění příležitostí a odstraňovat rozdíly mezi jednotlivými regiony.

Návrh Komise týkající se kladení vyššího důrazu na výzkum a vývoj nových technologií by měl být po právu oceněn. To je cesta, po níž by Evropa měla kráčet. S touto volbou však nesmíme zapomínat na ty regiony a země, kde je zvedání životní úrovně na průměr Evropské unie zcela zásadní záležitostí. Mějte prosím na paměti, že mezi nejchudšími a nejbohatšími oblastmi Evropské unie je větší než jedenáctinásobný rozdíl v bohatství. Odstraňování těchto rozdílů musí být i nadále hlavní zásadou politiky soudržnosti Evropské unie.

V současné době se připravuje nová verze tohoto dokumentu. Doufám, že v nové verzi Komise zohlední slova, která byla pronesena během dnešní rozpravy, a také slova, která padají v různých částech Evropské unie na různých úrovních: v místních vládách, ve vládách, v asociacích a v nevládních organizacích. Správné regionální politiky lze dosáhnout jen blízkou spoluprací regionů.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:05 a pokračovalo v 11:30).

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

Předseda. – Mám zde jedno oznámení. Týká se dámy, která nás v Evropském parlamentu podporovala mnoho let – paní Brigitte Stensballeové. Ta od nás bohužel odchází a prvního ledna roku 2010 odejde do důchodu.

(Sněmovna poděkovala paní Stensballeové potleskem vstaje)

4. Pořad jednání

Martin Schulz (S&D). – (DE) Vážený pane předsedo, vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych vznést dvě procesní námitky a chtěl bych mít tu možnost, abych je vznesl jednu po druhé. Zaprvé mám požadavek pro celou sněmovnu. Tento požadavek se týká neodkladné záležitosti, o níž budeme debatovat dnes večer. Mám na mysli případ Aminatou Haidarové.

Dnes večer máme na programu neodkladnou záležitost. Chtěl bych požádat své kolegy poslance a poslankyně, aby do mě vložili svou důvěru, co se týče následujícího postupu. Někteří poslanci či poslankyně, kteří se nyní tímto případem úzce zabývají, vědí – a v této chvíli nemohu poskytovat více podrobností, ale jsem jedním z těch, kteří jsou zasvěceni – že řešení tohoto případu budeme mít v průběhu tohoto dne. Význační vládní představitelé z Evropské unie pracují na tom, aby dosáhli pozitivního řešení. Proto by bylo rozumné, kdybychom vyňali tuto neodkladnou záležitost z pořadu jednání dnesního odpoledne, protože jakákoli další diskuze by pouze stála v cestě práci, která je odváděna v diplomatických kanálech. Z tohoto důvodu žádám tuto sněmovnu, aby souhlasila s tím, že v tomto výjimečném případě bychom měli odstranit tuto neodkladnou záležitost z pořadu jednání, protože pro jeho vyřešení bude prospěšnější, když tak učiníme, než když o něm budeme diskutovat. Takový byl můj první požadavek, pane předsedo. Ten druhý bude hned následovat.

Předseda. – Pane Schulzi, nejsem si jistý, zda o tomto bodu můžeme ještě diskutovat. Obávám se, že na to je už příliš pozdě, protože jsme v této záležitosti již rozhodnutí učinili. Je proto již nyní složité, abychom o něm diskutovali znovu.

Joseph Daal (PPE). – (FR) Vážený pane předsedo, podporuji návrh pana Schulze. Jsem toho názoru, že příslušná vyjednávání jsou nesmírně složitá. Bavíme se zde o případu, který se týká lidské bytosti, ženy, a jsou vyvíjeny snahy o to, abychom našli politické řešení.

Z tohoto důvodu jsem toho názoru, že když jsou vyvíjeny snahy o to, aby bylo nalezeno politické řešení, je důležité, abychom situaci nezhoršovali. Žádám o to, aby nám bylo co nejdříve umožněno najít politické řešení.

(Potlesk)

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Chtěl bych pouze pronést jednu krátkou připomínku. Diplomatické snahy jsou velice důležité, ale Aminatou Haidarová drží hladovku už třicet tři dní a je v nemocnici. To nejhorší, co bychom mohli udělat, by bylo říci ženě, která bojuje za základní lidská práva, že tento Parlament se na ni chystal právě v této chvíli zapomenout.

Předseda. – Vážené dámy, vážení pánové, v souladu s článkem 140 jednacího řádu můžeme hlasovat o návrhu, zda necháme tento bod odstranit z programu jednání.

Ve vztahu k této otázce bych byl rád, kdyby se někdo vyjádřil pro tento návrh.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Ze své pozice vůdce delegace španělských socialistů do Evropské parlamentu bych rád řekl, že si velice vážím slov, která na této půdě pronesl předseda Skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu s podporou předsedy Skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů). Vážím si jich ze dvou důvodů. Zaprvé proto, že jak se mi to jeví, tato sněmovna jednoznačně vyjadřuje svou solidaritu jak s paní Haidarovou osobně, tak i s její záležitostí v této nebezpečné situaci, která je důsledkem prodlužované hladovky.

Mým druhým důvodem je skutečnost, že jsem toho názoru, že tato sněmovna rovněž přijme pozitivní postoj, co se týče podpory intenzivních mezinárodních diplomatických snah, které vede Španělské království. Je to koneckonců právě vláda této země, na jejímž území se v současné době paní Haidarová nachází. Je to rovněž vláda právě té země, na jejímž území dochází k držení této hladovky, která, jak paní Haidarová sama uvedla, neskončí, dokud se nevrátí na území, které není pod španělskou pravomocí.

Proto podporuji současné diplomatické snahy a jsem toho názoru, že tím nejlepším možným postupem by bylo, kdybychom se vyhnuli usnesení, které by ohrozilo úspěch jakýchkoli vyjednávání, které by mohly přijít na řadu v příštích několika hodinách...

(Předseda řečníka přerušil)

Předseda. – Teď bych rád požádal někoho, aby se vyjádřil proti tomuto návrhu.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Vážený pane předsedo, ujímám se slova, abych tlumočila nesouhlas své skupiny s tímto návrhem, a nyní vysvětlím, jaké k tomu máme důvody. Myslím si, že není na místě, abychom dnes ráno takovýto návrh předkládali. Kromě toho by se něco takového rovnalo nerespektování všech parlamentních skupin, které předložily text tohoto ustanovení.

Jen včera jsme věnovali tři hodiny tomu, abychom našli způsob, jak tuto záležitost vyjmout z politické rozpravy, a abychom se přestali soustředit na to, co se děje ve Španělsku. Díky snahám, které vyvinuly všechny zúčastněné skupiny, se nám úspěšně podařilo smířit rozdílná stanoviska a dospět ke společnému textu usnesení. Rovněž se nám na té samé schůzce podařilo překonat názorové rozdíly.

V důsledku toho bych ráda věděla, jestliže je považováno za nepřijatelné, aby se tato sněmovna nechala v takové situaci slyšet, kdy se vlastně konečně ozve? Kdy k tomu dojde?

(Hlasitý potlesk)

Na závěr mám ještě jeden požadavek ...

(Předseda řečníka přerušil)

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Vážený pane předsedo, není správné říkat, že tato sněmovna vyjádřila názor ohledně případu paní Haidarové. K tomu totiž nedošlo. Tato sněmovna se chystala vyjádřit svůj názor dnes. Chystala se k tomu dnes, v důsledku hladovky, která trvá už třicet tři dní, a přesto došlo k pokusu o to, abychom o této záležitosti diskutovali. Přijde mi, že to je nemorální. Opakuji, je to zcela nemorální.

(Potlesk)

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Vážený pane předsedo, vyžádal jsem si slovo, abych vznesl procesní námitku. Tato sněmovna je neodvolatelně oddána záležitosti lidských práv a je povinována

k tomu, aby tomuto závazku dostála. Pan Schulz dnes ráno předložil této sněmovně návrh. Jestliže je zasvěcený do údajů nebo důležitých informací spojených s případem paní Haidarové, měl by tyto informace zpřístupnit sněmovně. Následně by dnes večer na plenárním zasedání mělo být přijato rozhodnutí na začátku rozpravy.

(Potlesk)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Vážený pane předsedo, po mnoho let jsem byl zodpovědný za rozpravy o lidských právech v této sněmovně jménem svojí skupiny. Tomuto případu se věnuji nanejvýš pečlivě. Rád bych se zmínil o tom, že jsem o tomto případě vedl minulou neděli dlouhou debatu s marockým ministrem zahraničních věcí.

Mám takový dojem, že existuje možnost, že hladovka paní Haidarové skončí dnes a my pro ni najdeme řešení. Kdybych býval nabyt dojmu, že veřejné oznámení by mohlo pomoci tento případ vyřešit, učinil bych veřejné prohlášení. Avšak já jsem toho názoru, že v komplikovaných diplomatických případech, jako je tento, je diskrétnost tím nejlepším způsobem, jak vyřešit daný problém, a proto bych rád požádal své kolegy poslance a své kolegyně poslankyně o zachování této nezbytné diskrétnosti, abychom zajistili, že tato dáma bude zachráněna. To je mé jediné přání.

Předseda. – Vážené dámy, vážení pánové chtěl bych vás požádat, abyste mi chvíli věnovali pozornost. O této záležitosti nemůžeme debatovat donekonečna.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Vážený pane předsedo, rád bych začal tím, že vyjádřím své překvapení, vzhledem k tomu, že, jak se zmínila paní Bilbao Barandicová, diskutováním o této záležitosti jsme včera strávili tři hodiny. Jestliže měl pan Schulz přístup k relevantním informacím, které se týkají této záležitosti, již od neděle, měli jsme o nich být podle logiky věci informováni včera. Opakuji, tyto informace nám měly být sděleny včera, předtím, než se začalo diskutovat o společném usnesení. Měli jsme si být těchto informací vědomi, když se uskutečňovala jednání mezi různými skupinami, z nichž vzešla dohoda, jinými slovy, z nichž vzešel kompromis.

– (FR) Ne, to není pravda. Máme zodpovědnost přijmout usnesení, přinejmenším proto, abychom se dozvěděli, jaké je stanovisko této sněmovny k případu Aminatou Haidarové. Proto nevyzývám k tomu, abychom nehlasovali, ale k tomu, abychom vedli rozpravu jako obvykle.

(Potlesk)

Charles Tannock (ECR). – Vážený pane předsedo, sněmovna je očividně rozpolcena. Toto téma je velice choulostivé. Panuje v něm mnoho nejasností. Mohl bych prosím požádat o to, abychom odložili toto hlasování na 15:00, abychom se mohli poradit jak se stranami, tak i se skupinami, a také abychom mohli zjistit, co se vlastně děje na území Maroka?

Předseda. – Vážené dámy, vážení pánové, vyslechli jsme všechny komentáře. Vyslechli jste všechno a získali jste úplný obrázek. V souladu s článkem 140 jednacího řádu nechávám o tomto návrhu hlasovat. Máme konkrétní návrh, abychom o této záležitosti dnes nedebatovali.

(Sněmovna s tímto požadavkem vyslovila souhlas.)

Martin Schulz (S&D). – (DE) Pane předsedo, je mi opravdu velice líto, že musím znovu požádat tuto sněmovnu o trpělivost. Na hlasovacím seznamu pro dnešní den máme hlasování o zásadě subsidiarity. V souladu s článkem 177, odstavcem 4 jednacího řádu požaduji, abychom odložili hlasování o tomto bodu do příštího plenárního zasedání a prošetřili, nakolik je legitimní schvalovat usnesení v této věci. Jsem toho názoru, že napříč touto sněmovnou panuje široká shoda ohledně toho, že jak zásada subsidiarity, tak i základní práva by měly být zaručeny. Nemá však naprosto žádný smysl, abychom toto téma rozebírali na úrovni Evropské unie. Rovněž bych rád řekl konkrétně jménem svých italských kolegů poslanců, že debata, která se vede v Itálii, je debatou italskou, nikoli debatou evropskou a že moji italské kolegové poslanci budou stejně jako my hájit rozmanitost a pluralitu. Nemá však smysl činit tak prostřednictvím takového usnesení.

(Rozruch)

Vážený pane předsedající, je skutečně ohromující, že skupiny, které mají v názvu koncept demokracie, nejsou ani obeznámeni s demokratickou zásadou, že řečník se nechává domluvit.

V souladu s článkem 177, odstavce 4 požaduji, aby bylo hlasování odloženo do příštího sezení a aby byla prošetřena, zda je usnesení i hlasování legitimní.

(Potlesk)

Předseda. – Dámy a pánové, pane Schulzi, nasadte si prosím svá sluchátka. Mám jeden konkrétní návrh – k tomuto bodu dojdeme v druhé části hlasování. Nejdříve budeme hlasovat o rozpočtu a poté přijde na řadu několik dalších bodů. Všichni můžete popřemýšlet o návrhu pana Schulze a za pár okamžiků se k němu vrátíme, až budeme všichni mít dotyčné usnesení před sebou, v druhé části hlasování.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Vážený pane předsedo, nyní, když byla tato naléhavá záležitost odstraněna z programu, rád bych vás požádal, abyste rozdělil řečnickou dobu pro bod Západní Sahara mezi dvě další naléhavé záležitosti, neboť včera jsme vedli několik těžkých debat o řečnických dobách pro naléhavé záležitosti. To je můj praktický návrh pro tento večer a rád bych vás vyzval, abyste ho přijali, neboť strávíme hodinu tím, že budeme debatovat o naléhavých záležitostech.

Předsedající. – Vaše doporučení vezmeme v potaz.

5. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem na programu je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

5.1. Uvolnění prostředků z nástroje pružnosti: energetický projekt (A7-0080/2009, Reimer Böge) (hlasování)

5.2. Finanční rámec 2007-2013: plán evropské hospodářské obnovy, druhá revize (změna interinstitucionální dohody ze dne 17. května 2006 o rozpočtové kázi a řádném finančním řízení) (A7-0085/2009, Reimer Böge) (hlasování)

5.3. Předlohy změn k souhrnnému rozpočtu Evropské unie na rok 2010 (hlasování)

– Před hlasováním:

László Surján, zpravodaj.

– Vážený pane předsedající, budeme mít pravděpodobně nejkratší hlasování o rozpočtu v rámci Niceské smlouvy a rozhodně je jisté, že půjde o poslední hlasování v rámci Niceské smlouvy.

Jak je možné, že volební seznam je tak krátký? Je tomu tak díky skvělé spolupráci mezi skupinami skupin. Coby zpravodaj bych rád poděkoval všem skupinám, které se podílely na tomto hlasování. Kromě toho bych ještě rád poděkoval sekretariátu za práci, kterou vykonal. Bez nich by rovněž nebylo možné, abychom tu byli jen s pouhými dvěma stránkami. Všem vám mnohokrát děkuji.

(Potlesk)

A domnívám se, že tato stručnost je oprávněná, protože v době krize bychom se měli snažit tuto krizi zvládnout, a ne trávit čas zdlouhavými hlasováními.

Vladimír Maňka, zpravodaj. Vážený pane předsedající, navrhuji, abychom o bloku *Ostatní instituce* hlasovali v rámci jednoho hlasování, protože neočekávám žádné problémy. Děkuji.

Předseda. – Nastala situace, kdy budeme hlasovat o různých institucích, a v souladu s pravidly jsme povinováni hlasovat o každé z těchto institucí jednotlivě. Není možné toto všechno sloučit do jednoho bloku. To by bylo proti postupu.

Hans Lindblad, úřadující předseda Rady. – (SV) Vážený pane předsedo, Rada s potěšením zaznamenala, že Parlament potvrdil dohodu, k níž jsme dospěli na dohodovacím jednání 18. listopadu v letošním roce. Ve spojení se závěrem druhého čtení v Radě nás těší, že můžeme druhé čtení Parlamentu považovat za takový, který reprezentuje společný text ze dvou částí rozpočtového orgánu v souladu s novým článkem 314 Lisabonské smlouvy.

Rada přijímá tento společný text, a předseda Evropského parlamentu může tudíž konečně vyhlásit rozpočet za schválený. Rád bych však poznamenal, že jakmile, pane předsedo, vyhlásíte rozpočet za definitivně schválený, Rada je toho názoru, že by měl být podepsán oběma stranami, jelikož nová smlouva stanoví, že je za něj zodpovědný jak Parlament, tak i Rada.

Rada vyjadřuje svou lítost nad skutečností, že toto stanovisko nebylo vzato v potaz. Když bylo toto řečeno, je nutno dodat, že nechceme v žádném případě zpochybňovat to, co bylo dohodnuto. Doufám však nicméně, že v rozpočtovém procesu v příštím roce bude dostatek času na to, abychom se s těmito záležitostmi vypořádali.

Rovněž bych chtěl využít této příležitosti a ještě jednou poděkovat předsedovi rozpočtového výboru, panu Lamassoureovi, a všem třem zpravodajům, panu Surjánovi, panu Maňkovi a paní Haugové, za jejich konstruktivní přístup v průběhu celého rozpočtového procesu, který rovněž demonstruje velice dobrou spolupráci, jíž jsme při této práci požívali.

Chtěl bych skončit jednou osobní připomínkou. Funkce úřadujícího předsedy Rady je pravděpodobně tím nejvýznamnějším úřadem, jaký kdy budu zastávat. Bylo pro mě velikou ctí, moci sloužit tímto způsobem Evropě, a rád bych vyjádřil své díky za to, že se mi této příležitosti dostalo. Opravdu vám velice děkuji.

(Potlesk)

Předseda. Vážené dámy, vážení pánové, jelikož jsme ukončili tuto část hlasování, i já bych rád vyjádřil své nejupřímnější díky a poblahopřál našim zpravodajům panu Surjánovi a panu Maňkovi – a ještě předtím jsme tu měli zprávu pana Bögeho –, stejně jako všem ostatním, kteří pracovali na tomto rozpočtu. Byl to nesmírně komplikovaný rozpočet. Kromě toho bych rád poblahopřál našim kolegům poslancům a rovněž celému Parlamentu, protože k tomuto rozhodnutí jsme dospěli společně. Je to vskutku skvělý výsledek. Blahopřeji všem!

(Potlesk)

Nyní vám musím přečíst některé velice důležité body, které se vztahují k tomu, jak pozoruhodným způsobem jsme přijali rozpočet. Je to velice důležité, protože jsme přestoupili z Niceské smlouvy na smlouvu Lisabonskou. Byl to velice komplikovaný přesun. Začali jsme v rámci Niceské smlouvy a končíme v rámci smlouvy Lisabonské, a to je důvod, proč je toto prohlášení nezbytné. Musíte ho vyslechnout.

„Rozpočtový postup pro rok 2010 byl výjimečný. Začal podle článku 272 smlouvy o ES, avšak jeho poslední fáze probíhala, když vstoupila v platnost Lisabonská smlouva. 18. listopadu roku 2009 se tudíž Parlament, Rada a Komise shodli na tom, že budou pokračovat v rozpočtovém postupu podle smlouvy o Evropském společenství, avšak dosáhli zároveň shody ohledně závěru rozpočtového postupu, a to včetně hlasování Parlamentu, které proběhlo v plném souladu s víceletým finančním rámcem. Předseda Rady právě potvrdil, že se Rada shodla na rozpočtu, o němž jsme právě hlasovali. To znamená, že Parlament a Rada nyní dosáhly dohody na společném textu v souladu s cílem a účelem článku 314. Tudíž poukazují na to, že rozpočtový proces, který byl zahájen podle článku 272 Smlouvy o založení Evropského společenství a pokračoval podle článku 314 Smlouvy o fungování Evropské unie, byl nyní dokončen v souladu s článkem 314 Smlouvy o fungování Evropské unie a víceletým finančním rámcem. Rozpočtový postup může být tudíž považován za úplný a rozpočet je prohlášen za definitivně přijatý.“

To je velmi důležité prohlášení. Příště už nenastanou žádné podobné komplikace, protože Lisabonská smlouva bude v platnosti. Nyní oficiálně podepíší tento dokument.

***

Dámy a pánové, dovoluji mi prosím dodat, že předsedou rozpočtového výboru je pan Lamassoure, který v této záležitosti vykonal veliký kus práce. Rád bych rovněž zmínil jeho jméno v souvislosti s tím, že byl v této otázce velice aktivní.

6. Přivítání

Předseda. – Právě nyní je v galerii přítomna delegace ze Srbska. Chtěli bychom tuto delegaci co nejsrdečnější přivítat. Povstaňte, prosím, aby vás všichni viděli.

(Potlesk)

7. Hlasování (pokračování)

7.1. Návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie na rok 2010 ve znění upraveném Radou (všechny oddíly) (A7-0083/2009, Vladimír Maňka) (hlasování)

- Před hlasováním o pozměňovacích návrzích 3 a 7 (druhá část):

László Surján, zpravodaj. – Vážený pane předsedající, navrhuje se, aby se pozměňovací návrzích 3 a 7, které jsou v textu totožné, hlasovalo ve třech částech a aby byl ústní pozměňovací návrh předložen v druhé části. Proč? Protože původní text zmiňoval názor Komise, avšak Rada ve věci této otázky mezitím rozhodla.

Přečtu proto nový návrh: „bere v potaz závěry Evropské rady, tedy že Evropská unie a její členské státy jsou připraveny přispět rychle zahájeným financováním ve výši 2,4 miliardy EUR pro období 2010 až 2012; zdůrazňuje však nutnost informovanosti o účasti a přispívání z rozpočtu Evropské unie během období 2011 až 2012“.

Takový je ústní pozměňovací návrh a já navrhuji hlasovat ve prospěch všech tří částí.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

Předseda. – Rád bych využil této příležitosti, abych vám všem popřál jen to nejlepší do příštích tří týdnů dovolené. V příštím roce nás čekají některé nesmírně důležité úkoly. Rovněž bych vás všechny chtěl 12. ledna 2010 pozvat na koktejl, abychom oslavili nový rok a začátek fungování Lisabonské smlouvy, která je pro nás tolik důležitá. Zvu tedy všechny na dvanáctého ledna.

Přeji vám všechno nejlepší. Veselé Vánoce a šťastný nový rok!

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

Simon Busuttil (PPE). – Vážená paní předsedající, v hlasovacím seznamu skupiny PPE je chyba. Ráda bych upozornil kolegy ze skupiny PPE, že hlasování o dvou oddělených hlasováních by mělo být „plus“ na našem hlasovacím seznamu – tudíž „plus“ pro dvě oddělená hlasování, o nichž budeme hlasovat nyní.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD), – Vážená paní předsedající, toto je soukromá záležitost skupiny PPE a nevidím důvod, proč by se s ním shromáždění mělo obtěžovat.

7.2. Zlepšení právního rámce přístupu k dokumentům po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost (hlasování)

7.3. Obhajoba zásady subsidiarity (hlasování)

- Před hlasováním:

Martin Schulz (S&D). – (DE) Vážená paní předsedající, rád bych znovu vznesl svou procedurální námitku:

(Vřava v jednacím sále)

Těší mě, že se mi vždy podaří probudit své kolegy poslance a poslankyně. To prospívá krevnímu oběhu.

V souladu s článkem 177 odstavce 4 znovu požaduji, aby bylo hlasování odloženo a aby bylo mezitím prošetřeno, zda je usnesení i hlasování legitimní.

Manfred Weber (PPE). – (DE) Vážená paní předsedající, vážené dámy, vážení pánové, nejprve bych se rád podíval na procesní argument. Rád bych vám všem připomněl, že jsme právě hlasovali o Cashmanově zprávě. To je zpráva, kterou vytvořil Parlament během probíhajícího legislativního procesu. Naše právní služba uvedla, že něco takového není povoleno, avšak socialisté trvali na tom, aby byla předložena. Zatímco jsme debatovali o svobodě tisku v Itálii a pověřený pan komisař nám vysvětloval, že Evropská unie nemá v této oblasti žádnou pravomoc, socialisté se stále domnívali, že stojí za to napadat pana Berlusconiho. Ať se to

socialistům líbí nebo ne, je to věc toho, že zde není žádná pravomoc. Kdykoli jsou ostatní lidé napadáni, uplatňuje se pravomoc. Z tohoto důvodu bychom se jim neměli vzdávat.

Druhý argument však stojí za to, aby se o něm debatovalo ve vši vážnosti. Jsme zodpovědní za úmluvu o lidských právech? Rád bych připomněl svým kolegům poslancům a poslankyním, že poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, se Evropská unie stane smluvní stranou úmluvy o lidských právech. To znamená, že pokud je legitimní, aby o této záležitosti debatoval italský parlament, protože Itálie je smluvní stranou úmluvy o lidských právech, pak je stejně tak legitimní, aby o ní debatoval i Evropský parlament, protože ten se smluvní stranou úmluvy o lidských právech stane v budoucnu.

Můj třetí a poslední argument se týká skutečnosti, že nejsme právníci, ale politici. Tento rozsudek ovlivňuje milióny lidí, a proto bychom o něm dnes měli hlasovat.

(Potlesk)

(Hlasování bylo odloženo)

7.4. Bělorusko (hlasování)

- Před hlasováním:

Jacek Protasiewicz (PPE). – Vážená paní předsedající, smyslem tohoto pozměňovacího návrhu je zvýšit povědomí o nedávných případech útlu v Bělorusku. Mým ústním pozměňovacím návrhem je přidat ještě jedno jméno – jméno mladého demokratického aktivisty, který byl letos 6. prosince unesen – na seznam jmen uvedených v tomto pozměňovacím návrhu.

Takže bude znít takto: poté, co je zmíněn Zmitser Dashkevich, bych chtěl, aby bylo přidáno „a Yauhen Afnahel dne 6. prosince roku 2009“. Jde pouze o to, přidat ještě jednu osobu na seznam těch, kteří jsou pronásledováni běloruskou vládou.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

7.5. Násilí v Konžské demokratické republice (hlasování)

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Vážený pane předsedající, rozhodnutí týkající se zavedení nástroje pružnosti jsou důkazem úspěchu mezinárodní spolupráce a znovu představují záruku toho, že orgány Evropské unie považují za nezbytně nutné financovat druhou část plánu obnovy pro evropské hospodářství. Další pozitivním aspektem v tomto usnesení byla skutečnost, že jsme byli schopni najít nevyčerpané finanční prostředky v plánu obnovy hospodářství pro projekty týkající se energetiky, což jsme později potvrdili v rozpočtu. Hlasovala jsem pro toto usnesení.

- Zpráva: Reimer Böge (A7-0085/2009)

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Také jsem podpořila tuto zprávu, tedy přijetí této zprávy, protože výsledek, k němuž dospěl dohodovací výbor – dohodovací výbor nepostupuje příliš přímočaře a rychle – byl pozitivní: realizovat plán obnovy pro evropské hospodářství, tedy realizovat uvedené cíle tohoto plánu. Další pozitivní věcí bylo, že jsme podpořili předchozí rozhodnutí v pozdějším hlasování o rozpočtu, a tím jsme vyčlenili stranou 2,4 miliardy EUR pro zmíněné účely. Tuto zprávu jsem podpořila.

- Zpráva: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Chris Davies (ALDE). – Vážená paní předsedající, Nick Griffin z Britské národní strany naznačil, že mé hlasování je ovlivněno komerčními zájmy. Rád bych zde objasnil, že jsem hrdým zastáncem nízkouhlíkových technologií, které bojují proti změně klimatu. Nikdy jsem nikoho nepožádal ani o penci a ani jsem za svou práci žádnou nedostal; dělám to, protože tomu věřím. Veškeré akcie, které jsem kdy vlastnil, byly vždy

uvedeny v prohlášení o finančních zájmech a nikdy mi nezabránilo v tom, abych kritizoval některé projekty související s větrnou energií.

Otevřenost a transparentnost vždy byly typickými znaky mého politického života a než se Nick Griffin pokusí pošpinit pověst některého ze zdejších poslanců, měl by nejprve vysvětlit, proč strana, v jejímž čele stojí, dvakrát nepředložila svou účetní uzávěrku britské volební komisi včas. Jeho účetní říkají, že tato účetní uzávěrka nepodává pravdivý a poctivý obraz záležitostí jeho strany. Mnoho lidí má podezření, že peníze členů jeho strany byly použity pro osobní zisk. Pokud to pan Griffin popírá, pak by možná měl předložit takovou účetní uzávěrku, kterou by jeho vlastní auditoři schválili.

Ashley Fox (ECR). – Vážená paní předsedající, pokud mi dovolíte chybně ocitovat Johna Dunninga, anglického poslance parlamentu z 18. století, rozpočet Evropské unie se navýšil, neustále se navyšuje a měl by být snížen.

Hlasoval jsem proti usnesení o rozpočtu, protože překračuje hranici 1% hrubého domácího produktu. To je hranice, kterou bychom překročit neměli. Musíme si uvědomit, že každé euro, které utratíme, jde z kapes našich daňových poplatníků. Měli bychom s jejich penězi nakládat prozíravě a tohle není prozíravý rozpočet.

Syed Kamall (ECR). – Vážená paní předsedající, já jsem, jako můj předchozí kolega, také hlasoval proti tomuto rozpočtu. Je zajímavé, jak často hovoříme o společných evropských hodnotách a o solidaritě s občany. A přesto v situaci, kdy mnoho skupin a rodin bojuje se současnou hospodářskou situací, snaží se zaplatit své účty, přičemž někteří z nich i ztratili práci, mnozí přijali snížení platu, je dle mého názoru přímo nesympatické, že hlasujeme o navýšení rozpočtu, který nebere vůbec v potaz současnou hospodářskou situaci.

Potřebujeme rozumné finance, musíme ukázat, že rozumíme obavám našich voličů a musíme s penězi daňových poplatníků nakládat opatrně. Pouze tak můžeme podnítit růst, který tak zoufale potřebují občané ve všech zemích Evropské unie. Proto jsem hlasoval proti tomuto rozpočtu.

Rád bych každému popřál veselé Vánoce a šťastný nový rok.

- Návrh usnesení - B7-0248/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Paní předsedající, hlasovala jsem pro toto usnesení, protože Bělorusové zde dnes ukázali, jak jsou angažováni v Evropské unii.

Navzdory mnoha slibům na běloruské straně, byly zatím provedeny pouze drobné změny. Nejnověji jsme od opozice slyšeli, že prezident má v úmyslu podepsat výnos, který omezí přístup k volným informacím na internetu.

Evropská unie musí podpořit Bělorusko, aby je přitáhla blíže Evropě, ale nejdříve ze všeho musíme zapojit občany této země.

Vypadá to, že se nyní snažíme zapojit běloruské orgány tím, že pozastavíme zákaz cestování, ale tyto zákazy jsou zde stále platné pro obyčejné lidi z Běloruska. Pro většinu Bělorusů představuje 60 EUR za schengenské vízum příliš mnoho peněz. Přitom cena pro ruské občany za totéž vízum je poloviční. Evropské unii by se nic nestalo, kdyby občané Běloruska uhradili pouze náklady na vízum, které nečiní víc než 5 EUR.

Předsedající. – Ocenila bych, kdyby se pan Brok a pan Saryusz-Wolski odešli bavit někam jinam. Pane Broku, mohl byste si tuto konverzaci vyřídit mimo tuto sněmovnu?

Mohl byste si tuto konverzaci vyřídit jinde než ve sněmovně?

Ven!

Pane Broku, opusťte prosím tuto sněmovnu a běžte se bavit jinam.

Pane Predo, pokud si přejete ústně vysvětlit své hlasování o Bělorusku, umožním vám to nyní. Je to to, co chcete?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Chtěl jsem vysvětlit, proč jsem hlasoval pro návrh, který předložil pan Schulz. Jelikož jsem si nemyslel, že takový návrh přijde, nezažádal jsem o to předem, ale chtěl bych odůvodnit své hlasování pro první návrh pana Schulze týkající se...

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Je mi líto, ale to není možné. Myslela jsem si, že chcete mluvit o Bělorusku.

- Návrh usnesení - B7-0187/2009

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Paní předsedající, já jsem hlasovala pro toto usnesení, protože situace v Kongu je otřesná. Každý měsíc jsou v této zemi zabity desítky tisíc lidí kvůli násilí ozbrojených skupin. Konžské ozbrojené síly jsou často samy v centru takových zločinů, používají leckdy nikým neomezenou sílu, a oběťmi takového násilí jsou obvykle civilisté. Situace žen je šokující; hlavním problémem v této zemi je sexuální násilí. Jsou nahlášena znásilnění, kterých se dopustily téměř všechny bojující skupiny, včetně konžské armády.

Vítáme zapojení Evropské unie v Kongu. Účast evropských vojenských složek přispěla k prevenci situace podobné té ve Rwandě. Policejní mise EU je obzvláště důležitá, protože hlavním problémem, jemuž Kongo čelí, je beztrestnost a nedostatek kapacit pro trestní stíhání. Nicméně na to, bychom dosáhli důležitého pokroku, musíme více zapojit mezinárodní společenství. Proto je zapotřebí, aby bylo podniknuto více kroků prostřednictvím mise MONUC a aby bylo OSN poskytnuto více zdrojů.

Nirj Deva (ECR). – Paní předsedající, nyní, když nás čekají vánoční prázdniny a pečení krocani nebo cokoli jiného, co tradičně jíme o svátcích, musíme si zároveň uvědomit, že v Demokratické republice Kongo ve stejnou dobu umírají lidé.

Téměř pět milionů lidí zde bylo zabito od roku 1999 a odhaduje se, že 45 000 – což je přibližně počet obyvatelů jednoho malého anglického města –, 45 000 lidí je zde zabito každý měsíc. Když oslavujeme Vánoce, měli bychom o tom přemýšlet a klást si otázku, zda my a tito lidé z Demokratické republiky Kongo pořád žijeme na stejné planetě.

Po více než dvacet dlouhých let se Organizace spojených národů statečně snažila situaci stabilizovat, ale měla k dispozici pouze 20 000 vojáků. Jak by proboha mohla udržet mír pouze s 20 000 vojáky?

Musíme OSN pomoci podniknout účinné kroky a zatknout ty, kteří se chovají beztrestně a znásilňují a zabíjejí ženy a děti. Tohle už musí jednou provždy skončit.

- Návrh usnesení - B7-0191/2009

Simon Busuttil (PPE). – Vážená paní předsedající, jménem skupiny PPE bych rád řekl, že PPE hlasovala proti tomuto usnesení nikoli proto, že by nepodporovala transparentnost nebo přístup k dokumentům, ale proto, že předložila své vlastní usnesení – o němž jsme nakonec nehlasovali –, které podle našeho názoru nabídlo vyrovnanější přístup k tomuto velmi citlivému tématu.

Musíme být opatrní, když projednáváme otázku přístupu k dokumentaci a transparentnosti, abychom to nepřehnali a neodhalili dokumentaci a postupy do takové míry, která by byla pro systém nerealizovatelná. Pokud zcela zpřístupníme tajná a uzavřená jednání, také bychom mohli skončit tak, že tím ohrozíme právě tato jednání a samotný systém, na němž stojíme.

Písemná vysvětlení hlasování

– Zpráva: Reimer Böge (A7-0080/2009)

Andrew Henry William Brons (NI), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu velmi neochotně. Ačkoli se především zabývala přerozdělením existujících finančních prostředků, bude zahrnovat dotace při použití nástroje pružnosti. Avšak hlavním účelem bylo uhradit prostředky Bulharsku a jiným zemím, která byly nuceny proti svému přesvědčení vyřadit z provozu funkční jaderné reaktory. Evropská unie slíbila finanční prostředky a tento slib musel být dodržen.

David Casa (PPE), písemně. – Ačkoli oboje má svůj význam, domnívám se, že řádné a správné odstavení této elektrárny je obzvláště důležité. Proto jsem se rozhodl zpravodaje podpořit a hlasovat pro tuto zprávu.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Návrh usnesení, o kterém zde diskutujeme, se týká evropského financování odstavení jaderné elektrárny Kozloduj v Bulharsku na období 2010-2013 a uplatnění nástroje pružnosti za tímto účelem, tedy dodržení závazku, který jsme dali Bulharsku během procesu jeho přistoupení.

Tento návrh se také týká dalšího financování druhé části plánu evropské hospodářské obnovy v oblasti energií v rámci nástroje pružnosti, jelikož tento plán doposud nebyl dostatečně financován.

Nepopírám, že jaderná energie může tvořit součást vyrovnaného evropského energetického koše a že její využití může snížit naši závislost na externích zdrojích v této oblasti, ale domnívám se, že se Evropská unie nemůže vyhnout úsilí uzavřít tuto zastaralou jadernou elektrárnu, aby také zajistila, že projekty hospodářské obnovy budou financovány tak, jak si zaslouží.

Bezpečnost životního prostředí vyplývající z odstavení jaderné elektrárny Kozloduj a větší investice do energetických projektů jsou oba dobré důvody k tomu, aby byl využit nástroj pružnosti.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně – (PT) Na dohodovacím jednání dne 18. listopadu 2009 byl nástroj pružnosti uvolněn, aby v roce 2010 financoval odstavení jaderné elektrárny do výše 75 milionů EUR. Ostře odsuzuji skutečnost, že Komise představila tyto finanční požadavky teprve v pozměňovacím dopise č. 2/2010 po prvním čtení v Parlamentu, jinými slovy poté, co Parlament stanovil své priority.

Tato situace vytvořila dodatečný tlak na podpoložku 1a, což výrazně ovlivnilo rychlost jednání o rozpočtu pro rok 2010 a ohrozilo politické priority Evropského parlamentu. Nicméně jednou pronesené sliby musejí být splněny, jako je tomu v případě protokolu vykládajícího se podmínek pro přistoupení Bulharska k Evropské unii, který obsahuje závazek EU, že bude financovat odstavení elektrárny Kozloduj. Dodatečnými finančními závazky v období 2011-2013, v hodnotě celkem 225 milionů EUR, se musí zabývat střednědobý přezkum víceletého finančního rámce. Dalším financováním elektrárny Kozloduj v období 2011-2013 by nemělo být dotčeno financování stávajících víceletých programů a činností. Hlasoval jsem tudíž pro tento návrh.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Využití tohoto fondu je založeno na logice energetického zaměření plánu evropské hospodářské obnovy. Z toho důvodu se zdržím hlasování.

– Zpráva: Reimer Böge (A7-0085/2009)

David Casa (PPE), písemně. – Plán obnovy je jednou z odpovědí Komise na hospodářskou krizi, která v posledních letech sužuje Evropu. Jeho cílem je obnovit obchod a získat zpět důvěru spotřebitelů a především zajistit, aby byly poskytovány půjčky. Je třeba být flexibilní a umožnit, aby byly finanční prostředky v případě nutnosti přidělovány z různých rozpočtů. Z toho důvodu musím podpořit názory zpravodaje a hlasovat pro tento návrh.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně – (PT) Plán evropské hospodářské obnovy, jemuž bylo v Parlamentu v březnu roku 2009 přiděleno celkem 5 miliard EUR, je rozdělen mezi transevropské projekty v oblasti energetiky a projekty pro rozvoj vysokorychlostního internetu ve venkovských oblastech. Je to důležitý nástroj pro boj s hospodářskou krizí, pro osvěžení hospodářství a také vytvoření nových pracovních míst. Během dohodovacího jednání 18. listopadu bylo dosaženo dohody mezi Parlamentem, Radou a Komisí o poskytnutí finančních prostředků ve výši 2,4 miliardy EUR pro druhý rok (2010) plánu evropské hospodářské obnovy. Tyto finanční prostředky, na energetické projekty a projekty zavedení vysokorychlostního internetu, vyžadují přezkum víceletého finančního rámce pro období 2007-2013.

Financování plánu by nemělo být odkládáno na pozdější roky, a já proto vítám dohodu, které se nám podařilo dosáhnout. Také bych rád poukázal na to, že současný víceletý finanční rámec nesplňuje finanční požadavky Evropské unie. Z toho důvodu by Komise měla rychle předložit návrh střednědobého přezkumu tohoto finančního rámce. Také schvaluji rozšíření víceletého finančního rámce 2007-2013 na roky 2015-2016. Proto jsem hlasoval pro tento návrh.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) I kdyby se finanční prostředky, které zde byly uvolněny, dobře využily, stále zdaleka nestačí na naplnění finančních potřeb venkovských oblastí. Zemědělství v zemích Evropské unie má mnoho jiných potřeb a zemědělci, kteří obdělávají půdu, volají po zemědělské politice, která bude podporovat výrobu, zaručí jim slušné živobytí a zabrání probíhající desertifikaci venkovských oblastí.

Z toho důvodu nestačí pouze říct, že prosazujeme solidaritu v oblasti zdrojů energie a podporujeme vysokorychlostní internet na venkově, pokud skutečně chceme přispět k oživení evropského hospodářství.

Jak jsme doporučovali, je zapotřebí důkladného přezkumu politik Společenství a výrazné navýšení financování rozpočtu.

Proto jsme se zdrželi hlasování.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Energetické zaměření plánu evropské hospodářské obnovy zahrnuje několik pozoruhodných návrhů. Mezi nimi je vytvoření zvláštního fondu 2020, navýšení

státních požadavků týkajících se vlivu zboží na životní prostředí a pobídka k budování energeticky účinných staveb. Pokud jde o odstavení jaderné elektrárny první generace Kozloduj v Bulharsku, tím je splněn jeden naléhavý požadavek. Avšak stejně tak pozoruhodná je skutečnost, že EU plánuje neposkytnout naprosto žádnou pomoc projektu, který by nás vzdálil od jaderné energie.

Očividně, ačkoli jde o naléhavou záležitost, není Evropská unie pevně odhodlána vzdát se maximální produktivity. Jak by také mohla, když je zavázána dát nejvyšší prioritu zásadám liberalismu, který je v tomto plánu obnovy glorifikován? Z tohoto důvodu jsem se rozhodl v této části zdržet hlasování.

– Zpráva: László Surján, Vladimír Maňka (A7-0083/2009)

Liam Aylward (ALDE), písemně. – (GA) Podpořil jsem rozpočet Evropské unie pro finanční rok 2010. Obzvláště jsem uvítal dohodu s Radou, která poskytne další prostředky v hodnotě 300 milionů EUR zemědělcům zaměřeným na produkci mléčných výrobků. Jedním z požadavků, který Parlament přednesl při jednáních o rozpočtu pro rok 2010, bylo, aby byly uvolněny finanční prostředky ve výši 300 milionů EUR na pomoc při řešení krize v oblasti mlékařské výroby. Ačkoli Komise s návrhem původně souhlasila, chtěla uvolnit pouze finanční prostředky ve výši 280 milionů EUR.

Tyto prostředky představují značnou pomoc zemědělcům zaměřeným na produkci mléčných výrobků, kterých se velmi negativně dotkly nízké ceny v průběhu léta a kteří mají problém s likviditou. Také vítám podporu poskytnutou v rozpočtu pro pořádání Speciálních olympijských her a na jejich žádost týkající se finančních prostředků pro Evropské speciální olympijské hry ve Varšavě v roce 2010 a pro Světové speciální olympijské hry v Aténách v roce 2011. Celkem bylo Speciálním olympijským hrám přiděleno 6 milionů EUR s možností uvolnění dalších finančních prostředků v roce 2011.

Françoise Castex (S&D), písemně. – (FR) Hlasoval jsem bez nadšení pro evropský rozpočet pro finanční rok 2010, abych neohrozil financování druhé části plánu evropské hospodářské obnovy (infrastruktura v oblasti energetiky a vysokorychlostní internet), vytvoření nové evropské iniciativy na podporu mikroúvěrů (až do výše 25 milionů EUR v roce 2010) nebo naléhavou pomoc odvětví mlékařské výroby (dalších 300 milionů EUR). Rád bych poukázal na to, že já a moji francouzští kolegové socialisté tehdy v roce 2006 hlasovali proti finanční perspektivě pro období 2007-2013. Tehdy jsme kritizovali snížený rozpočet, který kvůli svým nedostatkům neumožní vývoj dalekosáhlých inovativních projektů. Dnes se naše analýza potvrdila: tento rozpočet nám neumožňuje bojovat proti krizi a odráží nepřítomnost evropského politického plánu. Ačkoli nepředvídatelná hospodářská krize, které nyní Evropa čelí, vyžaduje silnou, společnou reakci Evropské unie, Rada a Evropská komise se rozhodly umožnit členským státům, aby si vytvořily své vlastní plány obnovy. S rozpočtem, jako je tento, není možné obnovit trvajících růst a úspěšně bojovat proti změně klimatu.

Vasile Viorica Dăncilă (S&D), písemně. – (RO) Výsledek hlasování o rozpočtu pro rok 2010 představuje důležitý krok v navrhování a uplatňování společných norem a opatření nutných k regulaci oblastí energetiky, technologií, zemědělství a infrastruktury. Poskytuje řádnou podporu v situaci, kdy hospodářství jednotlivých členských zemí čelí krizi. Vítám přidělení 300 milionů EUR, ačkoli původně bylo uvolněno pouze 280 milionů, jako okamžité pomoci pro zemědělce zaměřené na výrobu mléčných výrobků, kteří se musejí potýkat s poklesem cen, což vede k nejistotě. Věřím, že tento krok pomůže vyřešit příčiny, ale především následky, které vedly k tomuto výraznému propadu cen na trhu s mléčnými výrobky, ke kterému dochází na pozadí současné hospodářské krize.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Rozpočet EU na rok 2010 byl právě přijat. S tímto rozpočtem v hodnotě 2,4 miliardy EUR budeme schopni financovat druhou a poslední část plánu evropské hospodářské obnovy, což jsou dobré zprávy. Bohužel jednání o financování evropského programu na podporu mikroúvěrů – obzvláště užitečný a nezbytný nástroj pro oživení hospodářského růstu – Rada zdržuje.

Podobně i skutečnost, že Rada zamítla pozměňující návrh Parlamentu, který navrhoval zvýšit pomoc poskytovanou lidem v nouzi, v době nepředvídatelné hospodářské a sociální krize, je skutečně politováníhodná, zvláště když rok 2010 byl vyhlášen „Evropským rokem pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení“.

Na druhé straně oznámení Evropské rady z minulého pátku o ochotě Evropské unie a jejích členských států přispět k financování a rychlému využití 2,4 miliard EUR ročně od roku 2011 do roku 2012 na pomoc rozvojovým zemím v boji se změnami klimatu je krok správným směrem. Nicméně pokud chce Rada být konzistentní a odpovědná, musí připustit akutní potřebu střednědobého přezkumu finančního rámce na období 2007-2013. Bez toho by tyto dobré zprávy nebyly ničím jiným než pokusem se zviditelnit.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson and Åsa Westlund (S&D), písemně. – (SV) My švédští sociální demokraté jsme se rozhodli dnes hlasovat pro druhou část financování plánu evropské hospodářské obnovy. Tento plán je důležitým krokem v našem společném úsilí pomoci Evropské unii zotavit se z finanční a hospodářské krize. Nicméně velká část plánu obnovy zahrnuje investice do technologií pro zachycování a ukládání uhlíku. Jsme nakloněni dalšímu výzkumu v této oblasti, ale domníváme se, že bychom se neměli tolik zaměřovat na tyto technologie, dokud nebude zachycování a ukládání uhlíku srovnáno s jinými existujícími metodami snižování uhlíkových emisí. Takové srovnání by nám umožnilo investovat do takových zdrojů EU, které by byly v boji proti změně klimatu nejúčinnější.

Podporujeme závazek daný rozpočtem a hlasovali jsme pro všechny části s výjimkou požadavku na zavedení trvalé podpory pro odvětví mlékárenské výroby, kde jsme hlasovali proti.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Jak jsem již řekl, domnívám se, že pokud diskutujeme o přidělování finančních prostředků různým sektorům v evropském hospodářství, je nezbytné, abychom zohlednili zvláštní podmínky krize, kterou v současné době zažíváme. Především se domnívám, že je nezbytné přidělit finanční prostředky realizaci plánu evropské hospodářské obnovy, zvláště pak s ohledem na přijetí opatření na podporu hospodářského růstu, konkurenceschopnosti, soudržnosti a ochrany pracovních míst.

Znovu opakuji, že přidělování nezbytných finančních prostředků, aby malé a středně velké podniky, které krize postihla nejvíce, mohly získat podporu na překonání této krize, je nezbytné a strukturální fondy a fondy soudržnosti jsou nezbytně důležité pro národní hospodářský rozvoj.

Nicméně lituji toho, že na vytvoření fondu pro odvětví mlékárenské výroby bylo uvolněno pouhých 300 milionů EUR, což já považuji za nedostatečné. Tato závažná krize, kterou toto odvětví nyní zažívá, by ospravedlnila přidělení většího množství finančních prostředků, jež by pomohly výrobcům překonat obtíže, které je postihly.

José Manuel Fernandes (PPE), písemně – (PT) Je to rozpočet, který pomůže bojovat proti nezaměstnanosti a nastartovat hospodářství. Parlament upřednostňuje plán evropské hospodářské obnovy, který v nadcházejícím roce bude financován 2,4 miliardy EUR. Vítám skutečnost, že byla přidělena dodatečná podpora ve výši 300 milionů EUR odvětví mlékárenské výroby, ale přimlouvám se za to, že by měl být vytvořen samostatný rozpočtový okruh k zavedení stálého fondu pro toto odvětví. Rovněž považuji za velmi důležité, aby byl přezkoumán současný víceletý finanční rámec 2007–2013 s cílem rozšířit jej na rozpočtové roky 2015 až 2016, jak jsme navrhli v tomto rozpočtu. Chtěl bych zdůraznit, že boj proti změně klimatu je jednou z priorit EU, kterou tento rozpočet dostatečně neřeší. Také bych rád poukázal na to, že pro Evropskou unii hraje klíčovou roli energetická bezpečnost, a já proto vítám podpis projektu Nabucco. Rozpočty pro Parlament a další orgány, které byly předloženy k druhému čtení, jsou ve stejném stavu, v jakém byly námi schváleny v prvním čtení. V rámci okruhu 5 máme rozmezí 72 milionů EUR, které bude použito přednostně pro financování dalších výdajů, jež se přímo vztahují k tomu, že v platnost vsoupila Lisabonská smlouva. Hlasoval jsem tudíž pro tento návrh.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme proti této zprávě, která „vítá celkovou dohodu o rozpočtu pro rok 2010“, protože toto je rozpočet Společenství, který již odráží priority stanovené v Lisabonské smlouvě pro Evropskou unii, která se stává čím dál více neoliberální a militaristická a méně a méně se zabývá hospodářskou a sociální soudržností.

Uprostřed hospodářské a sociální krize, která má hrozné důsledky na zaměstnanost a životní podmínky lidí, je nepřijatelné, aby bylo v návrhu rozpočtu Společenství vyhrazeno na platby o 11 miliard méně, než bylo plánováno ve finančním výhledu.

Nicméně vítáme skutečnost, že některé z námi předložených návrhů byly přijaty, jmenovitě:

- vytvoření rozpočtového okruhu pro kroky v oblasti textilního a obuvnického průmyslu s ohledem na vytvoření programu Společenství pro tento průmysl;
- vytvoření dalšího okruhu na podporu přeměny pracovních míst bez stability na pracovní místa s právy.

Cílem těchto návrhů je zaprvé přitáhnout pozornost k závažné krizi, kterou teď textilní průmysl zažívá a kterou částečně způsobil prudký nárůst dovozu ze třetích zemí, a zadruhé pomoci bojovat proti rychlému nárůstu nestability pracovních míst, nezaměstnanosti a chudoby.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), písemně. – (PL) Vážená paní předsedající, v průběhu dohodovacího procesu jsme se shodli na míře výdajů, která je pro Parlament uspokojivá a dostatečná pro

realizace těch nejdůležitějších cílů Unie pro příští rok. Obzvláště významné jsou dohody týkající se prostředků pro realizaci plánu evropské hospodářské obnovy, včetně projektů v oblasti energetiky, pro něž Unie vyhradila 1 980 milionů EUR. Částka ve výši 420 milionů EUR byla uvolněna pro zlepšování dostupnosti vysokorychlostního internetu, což přispěje k realizaci zásad Lisabonské strategie. Byly provedeny výrazné změny na poslední chvíli plánovaných administrativních výdajů v souvislosti se vstupem Lisabonské smlouvy v platnost.

Ustanovení Evropské rady jedním z orgánů Evropské unie stejně jako založení úřadu předsedy Evropské rady a Evropské služby pro vnější činnost s sebou nesou důsledky pro rozpočet Unie. Výdaje spojené s Evropskou radou a jejím předsedou jsou odhadovány na 23,5 milionů EUR a k jejich uhrazení poslouží úspory z roku 2009, kdežto výdaje na službu pro vnější činnost mohou překročit dokonce o 72 milionů EUR, které nyní tvoří rezervu rozpočtu na rok 2010. Rozprava o výdajích v roce 2010 tedy dneškem nekončí. Finanční prostředky v rezervě se mohou ukázat nedostatečné a pak bude nezbytné rozpočet upravit. Je proto nezbytné nutně apelovat na členské státy, aby byly zodpovědné a daly k dispozici prostředky potřebné pro to, aby Unie mohla splnit své nové závazky, které vznikly na základě Lisabonské smlouvy.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Pro rozpočet na rok 2010 jsem hlasovala nepříliš ochotně, protože nám neposkytuje prostředky pro boj s výzvami, kterým musíme čelit, nejen v souvislosti se závažnou hospodářskou a sociální krizí, ale také s ohledem na boj proti změnám klimatu. Mým hlavním cílem při hlasování bylo dát prioritu podpoře plánu evropské hospodářské obnovy, zavedení nové iniciativy týkající se mikroúvěrů (25 milionů EUR v roce 2010) a naléhavé pomoci odvětví mlékárenské výroby (300 milionů EUR). V budoucnu je to právě efektivnost rozpočtového rámce EU, kterou budeme muset přezkoumat, abychom se vybavili společnými zdroji pro budoucí kroky, které jsou skutečně v souladu s reformami.

Jörg Leichtfried (S&D), písemně. – (DE) Hlasuji pro tuto zprávu o rozpočtu EU pro rok 2010. Jsem obzvláště potěšen, že ačkoli se jedná o poslední rozpočet projednaný na základě smlouvy z Nice a ačkoli na tomto základě nemá Evropský parlament žádnou rozhodovací pravomoc v oblasti zemědělských výdajů, podařilo se nám vyjednat rozpočtovou položku ve výši 300 milionů EUR na podporu zemědělců zaměřených na produkci mléčných výrobků.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Rozpočet EU na rok 2010 respektuje předchozí závazky předpokládané na evropské úrovni týkající se plánu evropské hospodářské obnovy. Ačkoli to byl pro nás skutečně obtížný úkol najít nezbytné zdroje, abychom mohli vyřešit problémy, které zavinila krize, a pokračovat v rozvojových projektech, které již Evropská unie má, domnívám se, že tento rozpočet dalece pokrývá obě oblasti. Například závazky příslibené předsedou Evropské komise na konci roku 2008 byly zachovány a byla zavedena inovativní opatření, jako je Přípravná akce – Erasmus pro mladé podnikatele. Tento rozpočet umožní Rumunsku, aby pokračovalo v čerpání finanční podpory, kterou mu poskytují strukturální fondy a fond soudržnosti. Navíc jsou vytvořeny dobré vyhlídky pro řešení problému s hranicemi ve východní části Evropské unie a také s oblastí mořské pánve Černého moře vzhledem k tomu, že byly uvolněny prostředky na přípravné akce zaměřené na sledování životního prostředí v oblasti pánve Černého moře a na společný evropský rámcový program pro rozvoj tohoto regionu. Navíc máme v úmyslu, navzdory tomu, že procházíme obtížným obdobím, zaměřit svou pozornost na turismus jako zdroj rozvoje, jak je zdůrazněno přidělením prostředků z rozpočtu na trvale udržitelný a sociální turismus.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Rozpočet Evropské unie je odrazem jeho politik: je neoliberalní a netečný k zájmu většiny. Krize kapitalistického systému a krize životního prostředí – následek fanatické posedlosti maximální produktivitou, která jde ruku v ruce s nekonečnou honbou za ziskem – na to nemají žádný vliv. Evropská unie i nadále uplatňuje neoliberalní dogmata hlava nehlava, aniž by věnoval sebemenší pozornost důkazům o jejich hospodářské neúčinnosti, sociální škodlivosti a dopadu na životní prostředí.

Teprve včera Parlament odhlasoval pomoc, která bude poskytnuta v rámci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Tento fond je jasnou a prostou ukázkou toho, jak se pokřivený názor socialistů uplatňuje na nesmyslném přesunu velkých skupin, jako je Ford, Nokia nebo Dell. A to je pouze jeden příklad. Co můžeme říct o plánu evropské hospodářské obnovy, který obhajuje volný obchod, pružnou pracovní dobu a maximální produktivitu? Ne, tato Evropa rozhodně není řešením, ale problémem. Hlasování pro tento rozpočet by bylo v protikladu k obecnému zájmu Evropy.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Zpráva přijatá dnes je vysoce důležitá z několika důvodů, především z toho důvodu, že uvolňuje 2,5 miliardy EUR pro plán evropské hospodářské obnovy. Částka 300 milionů EUR byla také přidělena textilnímu odvětví, což Parlament požadoval již dlouhou dobu. Tento rozpočet

také zahrnuje několik řádek podpory určené pro zhodnocení stavu klíčových odvětví hospodářství, jako je textilní a obuvnický průmysl a odvětví rybolovu, na podporu obnovy rybářské flotily, které jsou také velice významnými odvětvími pro mou zemi. Pilotní projekty na zastavení dezertifikace a za zachování pracovních míst jsou v této době hospodářské krize také vysoce důležité. Také by mělo být řečeno, že toto byl poslední rozpočet EU v rámci smlouvy z Nice. Podle Lisabonské smlouvy jsou pravomoci Parlamentu rozšířeny na celý rozpočet.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Tento rozpočet nepomůže vyřešit hospodářské, sociální a environmentální problémy, jimž Evropská unie čelí a které ještě zhoršila krize.

Také nebere v potaz narůstající sociální a regionální nerovnosti, nezaměstnanost a chudobu. Rozpočet Evropské unie musí sloužit k tomu, aby efektivně upřednostňoval konvergentní politiky založené na sociálním pokroku, zachování a podporu potenciálu každého členského státu, udržitelné využívání přírodních zdrojů a ochranu životního prostředí, to vše s cílem dosáhnout opravdové hospodářské a sociální soudržnosti.

Celá moje skupina se shoduje v odmítnutí myšlenky využití rozpočtu Společenství na podporu ještě militarističtější a neoliberálnější Evropské unie. Proto jsme proti navýšení vojenských výdajů obsažených v rozpočtu. V této souvislosti bychom rádi zdůraznili potřebu demokratické kontroly výdajů vztahujících se k společné zahraniční a bezpečnostní politice. To je velká šedá zóna mimo rámec kontroly, jíž rozpočtové výdaje podléhají.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) V době hospodářské krize, kdy jsou evropští občané vystaveni vlnám propouštění a krácení sociálních služeb, musí šetřit i Evropská unie. V dobách obtížné hospodářské situace jsou samozřejmě nezbytná opatření na oživení ekonomiky, ale je otázka, zda toho lze dosáhnout pomocí nástrojů, jako je plán evropské hospodářské obnovy. Již v minulosti se ukázalo, že řada vychvalovaných programů EU jsou ve skutečnosti pouhými papírovými tygry. Ukázalo se navíc i to, že řada dotací EU vybízí ke zneužití nejrůznějšího druhu. To znamená, že těžce vydělané peníze daňových poplatníků již roky mizí různými záhadnými kanály pryč. Namísto toho, abychom pokračovali v nafukování rozpočtu EU, je zapotřebí rozsáhlého vracení systému dotací na vnitrostátní úroveň. Z tohoto důvodu odmítám tento návrh rozpočtu.

Aldo Patriciello (PPE), písemně. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vítám vynikající práci zpravodaje, kterému se podařilo zajistit financování plánu evropské hospodářské obnovy ve výši 1,98 miliard EUR, čímž z něj udělal základní cíl rozpočtu pro rok 2010.

Jsem si jist, že nový plán poskytne nový impuls hospodářskému růstu, konkurenceschopnosti, soudržnosti a ochraně pracovních míst v Evropě a zároveň prokáže, že rozpočet Evropské unie je nástrojem, jehož cílem je upřednostňovat evropské občany a který dokáže adekvátně reagovat, aby napomohl překonat současnou hospodářskou krizi, která zachvátila náš kontinent.

Je nyní na Evropské komisi, aby zajistila, že všechny projekty, které mají být financovány v rámci plánu obnovy, budou plně v souladu se současnými právními předpisy EU týkajícími se životního prostředí. Společné prohlášení vyzývající k zjednodušení a zacílenějšímu využívání strukturálních fondů a fondu soudržnosti, které mají pomoci překonat dopad hospodářské krize, by také mělo být vítáno.

Přidělení 300 milionů EUR na překonání krize v odvětví mlékárenské výroby je také velmi účinné. To představuje navíc 20 milionů EUR v porovnání s doporučením Rady, které lze jen uvítat.

Marit Paulsen, Olle Schmidt a Cecilia Wikström (ALDE), písemně. – (SV) Domníváme se, že zemědělská politika musí být deregulována a založena na principech trhu, pokud má přinášet užitek spotřebitelům a venkovskému obyvatelstvu. Důkladná reforma společné zemědělské politiky je tudíž nezbytná.

Všechny formy dotací na vývoz a výrobu v zemědělství by měly být zrušeny co nejdříve, nejpозději však do roku 2015. Zrušení zemědělských dotací EU a USA je také naprosto nezbytné, pokud máme bojovat proti globální chudobě a hladu. Během stejné doby by také měly být postupně zrušeny veškeré obchodní překážky související se zemědělskou výrobou a rybařením, aby byl umožněn volný obchod s potravinami.

Součástí rozpočtu EU pro rok 2010, která se týká zemědělství, spadá pod okruh 2 – „Zachování a správa přírodních zdrojů“ – a tvoří to, co známe pod názvem blok 3. Tento blok obsahuje intervenční a podpůrná opatření, proti kterým protestujeme, včetně různých opatření týkajících se hromadění zásob – jako je tomu u alkoholu – a rozsáhlou podporu EU pro vinařský průmysl. Také zahrnuje podporu EU mléka a ovoce ve školách. To je samo o sobě důležité, ale my se domníváme, že tyto záležitosti by se měly řešit na vnitrostátní úrovni. Rovněž tento blok obsahuje důležité iniciativy týkající se blahobytu zvířat a kontrol přepravy zvířat, například, které bychom v zásadě přivítali. Nicméně vzhledem k tomu, že nás postup hlasování nutí zaujmout

stanovisko k této skupině pozměňovacích návrhů jako celku, rozhodli jsme se zdržet se hlasování o bloku 3.

Paulo Rangel (PPE), písemně. – (PT) Jelikož se je Parlament vědom přání evropských občanů, aby byla Evropa bezpečnější, vítá navýšení v podkapitole 3a o svobodě, bezpečnosti a spravedlnosti v porovnání s rozpočtem na rok 2009. Zdůrazňuje význam dalšího financování prostřednictvím rozpočtu Evropské unie určeného na zvládnutí legálního přistěhovalectví a začlenění občanů třetích zemí a zároveň na vyřešení nelegálního přistěhovalectví.

Poukazuje na to, že tyto politiky musí být vždy začleněny na pozadí respektování Charty základních práv EU. Stejně tak důležitý je i nárůst ve financování ochrany hranic, včetně Evropských fondů pro uprchlíky, který usnadní solidaritu mezi členskými státy. Uznává, že všechny země Evropské unie čelí narůstajícím změnám ve vztahu k politikám podle tohoto okruhu, a vyzývá členské státy, aby využily navýšení finančních prostředků na svobodu, bezpečnost a spravedlnost v porovnání s rozpočtem na rok 2009, aby mohly společně čelit těmto i novým výzvám, které se mohou objevit, tím, že budou podporovat společnou přistěhovaleckou politiku, která je co nejvíce otevřená, ale pramení z naprostého respektování lidských práv.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), písemně. – Vítám výsledek tohoto hlasování o rozpočtu pro rok 2010. Zajistí, že finanční prostředky poputují nejrozličnějším významným projektům, a poskytne mnohem větší podporu, především v souvislosti s hospodářskými obtížemi, jimž Evropská unie stále čelí. Zvláštní význam má také 300 milionů EUR, které budou přiděleny odvětví mlékařské výroby vzhledem k nynější krizi. Rada konečně souhlasila s žádostí Evropského parlamentu o tuto částku, i když předtím navrhovala 280 milionů EUR. Výrazná výše finančních prostředků je také uvolněna pro druhou část plánu evropské hospodářské obnovy – 2,4 miliardy EUR –, která zahrnuje nezbytně důležitou podporu pro energetické projekty (včetně obnovitelné energie) a infrastrukturu a 420 milionů EUR na zajištění vysokorychlostního internetu ve venkovských oblastech. Rozpočet proto umožní výrazný rozvoj v oblasti energetiky, infrastruktury a technologií a poskytne nezbytně nutnou pomoc v současné hospodářské situaci.

Nuno Teixeira (PPE), písemně. – (PT) Hlasování o evropském rozpočtu je každoročním institucionálním mezníkem, jehož prostřednictvím se potvrzuje oddanost programům Společenství a zdůrazňuje se role Parlamentu. Vítám závěry druhé fáze financování Evropského plánu hospodářské obnovy pro roky 2009 a 2010, jelikož hospodářská obnova a obnova zaměstnanosti jsou pro skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) otázkami mimořádného významu. Potvrzení nového nástroje programu financování ukazuje, jaká priorita je přisouzena cílům Lisabonské strategie a důležité roli, kterou hrají malé a střední podniky ve vytváření pracovních míst. Musím vyjádřit své znepokojení ohledně škrtů v rozpočtových položkách pro strukturální fond a fond soudržnosti, které jsou životně důležité pro hospodářskou obnovu a územní soudržnost, obzvláště v nejvzdálenějších územích, jako je Madeira.

Myslím si, že je nezbytné, abychom se i nadále snažili o to, aby politika soudržnosti byla flexibilnější, s ohledem na současnou nízkou úroveň realizace programů, které jsou financovány z fondů společenství. Kromě toho projekty, které mají strategické cíle, poskytují přidanou hodnotu a podporují konkurenceschopnost v dlouhodobém měřítku, by měly být i nadále podporovány. Ze všech těchto důvodů jsem hlasoval pro tuto zprávu, která je vyvrcholením technicky zapeklitého procesu, který byl složitý na vyjednání.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2010 ve znění upraveném Radou (všechny oddíly) o pozměňovacích k návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na rok 2010. Rozpočet Evropské unie na rok 2010 poskytuje značné částky na závazky dané prostřednictvím evropského plánu hospodářské obnovy, jako jsou rozvodné sítě (1 175 milionů EUR), evropskou síť větrných elektráren na moři (208 milionů EUR) a zachytávání a geologické skladování oxidu uhličitého (523,2 milionů EUR). Evropskému parlamentu se rovněž podařilo navýšit částky vyčleněné na bezpečnost dopravy, společný podnik SESAR, činnosti k podpoře evropských politik v oblastech dopravy a práv cestujících, na program Inteligentní energie v Evropě, který je součástí rámcového programu pro inovaci, a na společný podnik Čisté nebe. Kromě toho částky vyčleněné na zemědělství zahrnují navýšení o 14 miliard EUR na propagování rozvoje venkova a 300 milionů EUR na podporu producentů mléčných výrobků, kteří byli obzvláště silně zasaženi hospodářskou a finanční krizí. Kvůli hospodářské a finanční krizi se nyní evropští občané nejvíce bojí toho, že přijdou o práci. Jsem toho názoru, že v roce 2010 by měla být obzvláštní pozornost věnována programům na školení mladých podnikatelů a na podporu zakládání jejich vlastních společností.

Artur Zasada (PPE), písemně. – (PL) Dnes jsme přijali evropský rozpočet na rok 2010, který dosahuje téměř 123 miliard EUR. Každý rozpočet je svého druhu kompromisem. Mnoho z nás si je patrně vědomo jeho nedostatků, ale stojí za to zdůraznit, že průměrný evropský občan přijetím tohoto dokumentu jenom získá. Kromě toho Evropská unie posiluje svou energetickou bezpečnost a spoléhá se na rozvoj podniků, a to konkrétně mikropodniků. Těší mě, že 20 milionů EUR bylo vyhrazeno na strategii pro Baltské moře. Je pravda, že rezervní finanční prostředky budou uvolněny teprve tehdy, až Evropská komise představí písemné návrhy na jejich využívání. Věřím však, že k tomuto dojde co nejdříve. Obzvláště mě těší, že byly do rozpočtu zahrnuty tři projekty, které jsou důležité pro moji zemi. Mám na mysli podporu Paralympijských her, které se budou konat ve Varšavě a v Aténách, grantů pro mladé lidi ze zemí, které jsou zahrnuty do programu evropské politiky sousedství, a ustanovení Bronisława Geremeka profesorem evropské civilizace na College of Europe v Natolinu.

- Návrh usnesení - B7-0191/2009

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Otevřenost evropských orgánů a transparentnost jejich postupů jsou zárukami toho, že občanská společnost a veřejný názor v členských státech nejsou jen dobře informovány, ale že jsou rovněž integrální a informovanou součástí jejich rozhodovacího procesu. Ačkoli se lidé cítí poněkud odtržení od Evropy, v neposlední řadě proto, že proces, který vedl k vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost, byl problémový, ne vždy jasný a často kritizovaný, evropské orgány musejí vytrvat a cele se zavázat k tomu, že včas zpřístupní co nejvyšší možné množství dokumentu, čímž pomohou zavřít propast.

Musím však ostře odsoudit skutečnost, že levice v Parlamentu využila po vstoupení smlouvy v platnost nutného pokroku v právním rámci, který reguluje přístup k dokumentům, k tomu, aby zaujala populistické stanovisko odmítání skutečné potřeby utajení v některých oblastech evropského konání a chtěla se vyzdvihnout do role absolutního vítěze v transparentnosti.

Takto citlivé záležitosti se obejdou bez uměle vyvolaných a populistických roztržek; zaslouží si, aby byly brány vážně, zodpovědně a s co nejširším veřejným konsensem. Lituji skutečnosti, že to nebylo možné.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Usnesení, které předložil můj kolega pan Cashman, jsem plně podpořil, abych apeloval na Komisi a Radu, aby přezkoumaly pravidla přístupu k evropským institucionální dokumentům v souladu s ustanoveními o transparentnosti, ustanovenými v Lisabonské smlouvě. Tato otázka je klíčová pro zajišťování demokratického a zodpovědného fungování našich institucí a musí pomoci obnovit důvěru evropských občanů v Evropu.

Elisabeth Köstinger, Hella Ranner, Richard Seeber and Ernst Strasser (PPE), písemně. – (DE) Při hlasování ve čtvrtek 17. prosince 2009 jsme hlasovali proti usnesení B7-0194/2009 pana Cashmana o zlepšení právního rámce přístupu k dokumentům po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost (Nařízení (ES) č. 1049/2001) z následujících důvodů: toto usnesení odkazuje ke skutečnostem, které nemají vůbec nic společného s tématem transparentnosti a výzvami ke změnám, jejichž následky by nebyly konstruktivním příspěvkem ke zlepšení transparentnosti.

Rádi bychom zdůraznili, že velmi podporujeme transparentnost a veřejný přístup k dokumentům. Těchto důležitých cílů však nebude dosaženo tím, že budou splněny požadavky pana Cashmana, ale pouze vypořádáváním se s touto otázkou zodpovědně, jak je zdůrazněno v usnesení k tomuto tématu, které vypracovali Renate Sommerová, Simon Busuttill a Manfred Weber ze skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů).

Véronique Mathieu (PPE), písemně. – (FR) Je zásadně důležité, abychom učinili Evropskou akci transparentnější a umožnili co možná nejširší přístup k evropským institucionálním dokumentům, abychom pomohli evropským občanům lépe pochopit, jak Unie funguje. V tomto bodě však musíme být ostražití a mít se na pozoru před jakoukoli podobou demagogie. Kvůli tomu, aby Evropská akce byla účinnější, musejí být na tuto svatosvatou zásadu transparentnosti uvalena určitá omezení. Riziko toho, že umožníme maximální transparentnost, je, že se tu budou odehrávat neplodné rozpravy, jelikož poslanci se budou bát otevřeně hovořit o citlivých tématech. Vyjednávání již z podstaty své definice vyžadují diskrétní prostředí. Bez něj se tyto rozpravy budou konat v neformálních prostředích, na hony vzdálené oficiálních schůzkám, a konečný výsledek bude opačný než ten, kterého se snažíme dosáhnout. Proto říkám ano větší transparentnosti, a v této souvislosti také vítám vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost. Ta umožní, aby byly tyto změny zavedeny do praxe, což se ovšem nesmí dít na úkor rozumného evropského rozhodování.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost znamená, že je nezbytně nutné zavést zlepšení v právním rámci, který reguluje přístup k dokumentům. Taková zlepšení musejí zabezpečovat

práva všech občanů Unie. Jelikož je Unie oblastí svobody, bezpečnosti a spravedlnosti, jak ustanovuje preambule Listiny základních práv, je vítána jakákoli snaha, která vede ke zvýšení transparentnosti v přístupu institucionálním dokumentům Evropské unie. Je však rovněž velice důležité zhodnotit, do jaké míry může být naprostá svoboda přístupu ke všem dokumentům škodlivá pro správné fungování těchto institucí. Je proto zásadně důležité najít v této oblasti rovnováhu.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem rezolutně ve prospěch ambiciózního usnesení Evropského parlamentu o přístupu občanů k dokumentům. Učinil jsem tak, protože je důležité neustále připomínat lidem, že transparentnost je klíčem k demokracii, protože cesta k získání přístupu k informacím Evropské unie je stále plná nástrah pro průměrné občany a rovněž proto, že vstoupení Lisabonské smlouvy v platnost prvního prosince značně mění celou situaci. Právo na přístup občanů k evropským institucionálním dokumentům, ať už v jakékoli podobě, je nyní obsaženo v článku 42 Listiny základních práv. Občané jsou svědky toho, že jejich práva jsou zahrnována do právních stanovisek Rady a závazky jsou na oplátku rozšiřovány do všech evropských institucí.

Toto hlasování rovněž korunuje veškerou práci, již odvedla má politická skupina, která byla po celou dobu na čele tohoto boje. V této věci přijímal Parlament před devíti měsíci zprávu pana Cappata a apeloval na to, aby byly činnosti Rady transparentnější, otevřenější a demokratičtější. Tato instituce skutečně má morální povinnosti zveřejňovat svá rozhodnutí a své rozprawy; je to docela jednoduše demokratický požadavek, který musí pro své občany povinně splňovat.

Axel Voss (PPE), písemně. – (DE) Transparentnost je důležitá a její důležitost v době globalizace ještě vzrůstá. Proto podporuji snahy o zavedení vyšší míry transparentnosti na úrovni Evropské unie. Je však nezbytné, abychom udrželi rovnováhu. Usnesení, které nám bylo představeno, dalece překračuje míru transparentnosti, kterou občané vyžadují, a z tohoto důvodu jsem hlasoval proti. Tento návrh usnesení nedokáže najít rovnováhu mezi nezbytnou transparentností a rozumnou činností administrativy a poslanců na úrovni Evropské unie. V současné verzi již není možné zajistit důvěrnost psaného slova, soukromí občanů již nemůže být zaručeno, když jsou kladeny otázky, ochrana dat je zpochybňována a následky pro naši bezpečnost a pro politiku finančních trhů Evropské centrální banky již nemohou být předvídaný. Navíc by toto usnesení znamenalo zvýšení úrovně byrokracie pro administrativu a poslance, což je naprosto v porovnání s jeho cílem naprosto nepřiměřené.

- Návrh usnesení B7-0273/2009

Louis Grech (S&D), písemně. – Maltézská delegace ve skupině S&D bude hlasovat ve prospěch návrhu usnesení o zásadě subsidiarity v podobě, v jaké bylo představeno panem Maurem, panem Busuttillem a panem Weberem. Tato delegace je však toho názoru, že širší konsenzus a silnější většina v tomto návrhu by Evropě vyslalo silnější signál. V tomto ohledu by proto bylo přínosnější, aby byl podpořen návrh na odklad – v konkrétním časovém rámci, jelikož díky tomu by zde byla lepší možnost, aby bylo dosaženo širšího konsenzu.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Je povinností všech evropských institucí – jak vnitrostátních, tak i těch, které spadají pod Společenství –, aby zastupovaly všechny evropské občany bez rozdílu. Sekularismus je jedinou zásadou, jejímž prostřednictvím mohou tyto instituce umožnit všem občanům přístup k veřejným službám podle jejich vlastního přesvědčení. Je to naše společné myšlenkové dědictví a ochraňuje zásadu občanského míru, kolem níž je Evropská unie je postavena.

Z tohoto důvodu je naprosto nezbytně nutné, aby se Itálie podřídila rozsudku ve sporu Lautsi versus Itálie, který byl vynesen Evropským soudem pro lidská práva. Jak zdůrazňuje Soud, zobrazování náboženských symbolů musí být ve všech veřejných budovách v rámci Evropské unie zakázáno. Je nejvyšší čas, aby byly krucifixy, které byly do tříd zavedeny za Mussoliniho, odstraněny z prostředí státních škol.

Edward Scicluna (S&D), písemně. – Maltézská delegace ve skupině S&D bude hlasovat ve prospěch návrhu usnesení o zásadě subsidiarity v podobě, v jaké bylo představeno panem Maurem, panem Busuttillem a panem Weberem. Tato delegace je však toho názoru, že širší konsenzus a silnější většina v tomto návrhu by Evropě vyslaly silnější signál. V tomto ohledu by proto bylo přínosnější, aby byl podpořen návrh na odklad – v konkrétním časovém rámci, jelikož díky tomu by zde byla lepší možnost, aby bylo dosaženo širšího konsenzu.

- Návrh usnesení - B7-0248/2009

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Bělorusku bylo oprávněně přiřknuto nelichotivé přízvisko poslední sovětské republiky v Evropě. Navzdory pokroku, který byl učiněn v některých ohledech politického, sociálního a hospodářského života této země, je jasné, že žádná z reforem, které zde byly provedeny, zatím není dostatečným důvodem proto, aby byl tento zavrženíhodný popis odmítnut.

V Bělorusku jsou volby nesvobodné, není zde svoboda projevu, shromažďování nebo demonstrace a útlak ze strany úřadů se zvyšuje.

Evropské unii hrozí, že podlehe tendenci ustupovat této diktatuře, jako se to stalo v případě Kuby. Jsem toho názoru, že by byla chyba, kdyby k tomu došlo, a neobjasňuje to skutečnost, že hodnoty demokracie a svobody nejsou nejen předmětem vyjednávání, ale nejsou ani oddělitelné od žádných dohod, které budou s Běloruskem uzavřeny. Evropská unie proto musí udržovat a posilovat své kontakty s demokratickou opozicí v Bělorusku, aby zůstala věrná těm, kterým Parlament udělil Sacharovovu cenu za jejich boj za demokratizaci této země.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Evropská unie nemůže být územím, které se zabývá čistě a pouze záležitostmi těch zemí, ze kterých se skládá. Musí být rovněž hybnou silou v procesu demokratizace těch zemí, které se objevily poté, co se rozpadl bývalý Sovětský svaz. Jakákoli opatření, jejichž cílem je zlepšit podmínky v těchto zemích, jsou velice důležitá. Takový je kontext myšlenky stojící za návrhem usnesení, který vyzývá k tomu, aby byla přijata opatření na podporu Běloruska, přičemž tato opatření musejí být doprovázena jasnými znameními demokratických reforem ze strany této země, stejně jako úctou k lidským právům a právního státu. Účast Běloruska ve Východním partnerství je důležitým krokem tímto směrem, zbývá toho však ještě mnoho, co musí být učiněno, pokud jde o svobody a zabezpečení v rámci Běloruska.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Hlasoval jsem pro společné usnesení o Bělorusku, protože podává vyrovnaný přehled o dané situaci a zdůrazňuje jak pozitivní aspekty a pokrok, kterého bylo dosaženo, tak i demokratické nedostatky, které v mnoha oblastech panují. Z mého pohledu je obzvláště důležité, aby bylo zajištěno, že běloruská vláda zaručí svobodu projevu a svobodu shromažďování a sdružování, jak nejrychleji to je možné, což by umožnilo opozičním stranám efektivně fungovat.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *písemně*. – (PL) Usnesení o Bělorusku je důležitým signálem, který vyslala Evropská unie i celá Evropa. Měli bychom ukázat jak demokratické opozici, tak i běloruským orgánům, a to nejen prostřednictvím takovýchto usnesení, že nesouhlasíme s tím, jak se v této zemi porušují lidská práva, ani s tím, že je zde zakázáno registrovat politické skupiny, nevládní organizace a nezávislá média.

Evropský parlament nemůže souhlasit s praktikováním trestu smrti, a Bělorusko je jedinou zemí v celé Evropě, která tohoto druhu trestu využívá. Nesmíme zmírňovat sankce, které jsou uvalovány na Bělorusko, pokud zde nedochází ke znatelnému pokroku směrem k demokratizaci této země. Evropská unie nesmí přivírat oči před donebevolajícími omezeními v oblastech svobody projevu, úcty k lidským a občanským právům a nevládním organizacím. Evropský parlament, který se skládá ze sedmadvaceti poslanců ze sedmadvaceti členských států, je výrazem demokracie a spolupráce.

Jediná opatření, která můžeme a také budeme podporovat, jsou opatření demokratická, protože ta jsou základem Evropské unie. Z naší strany nemůže existovat souhlas s jinými druhy opatření. Doufám, že usnesení o Bělorusku je jedním z mnoha kroků, které učiníme. Občané Běloruska, stejně jako celá Evropa, to od nás očekávají.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *písemně*. – (LT) Hlasoval jsem pro usnesení o Bělorusku s určitými pochybami, protože v Evropském parlamentu jsou dokumenty o Bělorusku přijímány až příliš často, a tudíž jsou znehodnocovány. Aby došlo k základnímu zlepšení ve vztazích mezi Evropskou unií, jejími členy a Běloruskem, Bělorusko se musí vydat po cestě vedoucí směrem k reformám a demokratizaci. Taková změna by usnadnila rozvíjení všech druhů vazeb k tomuto státu. V Litvě produktivně spolupracuje třicet devět měst a regionů s městy a regiony běloruskými, a to tak, že si vyměňují zkušenosti a účastní se společných projektů. I já toto usnesení schvaluji, protože apeluje na Evropskou unii, aby věnovala více pozornosti konkrétním projektům, které se shodují se zájmy partnerských zemí. V tomto usnesení jsme poblahopřáli Bělorusku, Ukrajině a Litvě, které se staly prvními státy, které předložily třístranné projekty Evropské komisi a členským státům Evropské komise pro program východního partnerství. Toto je seznam konkrétních projektů v oblastech hraniční kontroly, energetiky, tranzitu, historického dědictví a sociální a energetické bezpečnosti.

- Návrh usnesení - B7-0187/2009

Anne Delvaux (PPE), písemně. – (FR) Vítám hlasování o tomto usnesení. Dnes, navzdory konferenci v Gomě o míru, stabilitě a rozvoji a navzdory dosažení dohody o klidu zbraní v lednu 2008, na východě Demokratické republiky Kongo stále dochází k násilným bojům, které vedou k páchání nejhorších možných zvěrstev vůči civilnímu obyvatelstvu, obzvláště vůči ženám, dětem a starším lidem. Sexuální násilí se šíří a je dnes pácháno již nejen válčícími stranami, ale i civilisty. Je nutno naléhavě udělat cokoli, co zajistí ochranu obyvatelstva v době, kdy přítomnost řady vojáků mise MONUC v terénu už neznamená, že je kdykoli možné tento růst násilí zastavit. Konžské orgány v nedávné době prokázaly své odhodlání k zastavení beztrestnosti. Tato politika nulové tolerance však nesmí být pouze ambiciózní – bez výjimky všichni pachatelé těchto zvěrstev se budou muset zpovídat ze svých činů –, musí být rovněž uplatňována v praxi. Jakožto poslanci Evropské parlamentu máme povinnost zdůraznit, že je nezbytné cítit tyto mezinárodní závazky, jako jsou lidská práva a rovnost mužů a žen, aby byla zachována důstojnost žen a nevinnost nesčetných konžských dětí.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) Od té doby, co padl kleptokratický režim, jemuž vládl Mobutu Sese Seko, se Demokratická republika Kongo (dříve Belgické Kongo a ještě dříve Zair) zmítá v nepokojích a nanejvýš brutálním násilím, které jsou zodpovědné za miliony mrtvých.

Především východ země je obzvláště silně zasažen touto morovou ranou, která nezná hranic a která získala mnohem spíše etnický než národní profil. Nejhorší zvěrstva se opakují v takové míře, že je nemožné na ně včas reagovat, a mezinárodní společenství, a zejména jednotky OSN, neprokázaly schopnost se s nimi vypořádat, a to navzdory všem civilním i vojenským snahám, které byly až dosud vyvinuty.

Skutečnost, že některé africké země jsou se zdají být neovladatelné a ústřední vlády ztratily nad částmi svých území kontrolu, je bohužel fenomén, který teprve bude muset být odstraněn. Často mají souvislost s nelegální těžbou a drancováním surovin, ať už ze strany povstaleckých jednotek, nebo pravidelných vojsk a jejich vůdců. I kdyby měly tyto jevy svůj původ v evropském procesu dekolonizace a ve způsobu, jakým se vytvářely hranice, nic z toho nemůže zprostit africké vůdce a osoby pověřené rozhodováním jejich zodpovědnosti nebo odstranit apel na občanské společnosti v takových zemích k tomu, aby převzaly rozhodující kontrolu nad svými vlastními osudy.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro usnesení, které odsuzuje závažné etnické násilí, ke kterému dochází v poslední době v Kongu a které způsobilo odsunutí téměř 44 000 opuštěných a naprosto nemajetných lidí. Obzvláště mě znepokojuje problém sexuálního násilí, které je využíváno jako válečná zbraň. Jde o nepřijatelný zločin, který nesmí zůstat nepotrestán a proti kterému se Evropská unie musí rozhodně postavit. Musíme zajistit, aby ti členové konžské armády, kteří jsou zodpovědní za takováto porušování lidských práv, byli skutečně předáni spravedlnosti.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Evropská unie nemůže nečinně přihlížet všemožným ozbrojeným konfliktům, ke kterým do různé míry dochází po celém světě. Násilí v Demokratické republice Kongo je konfliktem, který se vleče už mnoho let a který může za miliony lidí, kteří zemřeli, byli odsunuti nebo přišli o svoje domovy. Z tohoto důvodu je velice důležité vyzvat všechny strany tohoto konfliktu k ukončení válečného stavu, aby lidé z těchto regionů mohli znovu žít v ovzduší míru. Je životně důležité, abychom podpořili mise Spojených národů na tomto území, abychom zmírnili utrpení celého obyvatelstva, obzvláště starších lidí, žen a dětí.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Ozbrojený konflikt, který zuří v této oblasti, může být překonán jen formou politického řešení. Veškeré zásahy sousedních a ostatních zemí musí z tohoto důvodu přestat. Diplomatické řešení, které bude vyjednáno mezi zúčastněnými stranami, je nutné k tomu, aby byl konflikt v Demokratické republice Kongo (DRK) ukončen. Takové řešení musí být plně v souladu s Chartou Organizace spojených národů a Všeobecnou deklarací lidských práv

Bezpečnostní rada OSN by měla přezkoumat mandát mise MONUC: Její mandát, jak je stanoven v kapitole VII, by měl být odstraněn, aby nedocházelo k posilování konžských ozbrojených sil, a tudíž k ohrožení mírové mise OSN. Vyzýváme k tomu, aby byly skončeny mise EUPOL a EUSEC do Demokratické republiky Kongo. Tyto mise negativně přispěly ke zvýšení míry násilí a ke zhoršení situace v této zemi, protože disponují vyškolenými bezpečnostními silami, které začaly páchat zločiny proti svému vlastnímu civilnímu obyvatelstvu.

Usnesení OSN o embargu na dodávky zbraní do Demokratické republiky Kongo musejí být realizována. Chtěli bychom ohlásit, že některé členské státy Evropské unie toto embargo porušují. Společné usnesení předložené ostatními politickými skupinami se o těchto základních bodech nezmiňuje, a proto jsem hlasoval proti němu.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Tento společný návrh usnesení o Demokratické republice Kongo odráží komplikovanou situaci v této africké zemi. Navzdory velkému množství lidských zdrojů a finančních prostředků, které poskytlo mezinárodní společenství, dosud nebylo možné vnést do této oblasti mír a stabilitu. Naopak, vojáci OSN čelí obviněním z toho, že přecházejí na druhou stranu a pomáhají celou situaci ještě zhoršovat. Je důležité, aby toto téma bylo vyřešeno.

Poskytnutí obrovské částky více než sedmi miliard EUR pro misi OSN, včetně humanitární pomoci, může být ospravedlněno jen tím, že se objasní, k čemu přesně byly tyto finanční prostředky využity. Jelikož toto usnesení výslovně nevyzývá k tomu, aby byla tato záležitost objasněna, zdržel jsem se hlasování.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Krveprolití, zločiny proti lidskosti, verbování dětských vojáků a akty sexuálního násilí páchané na ženách a dívkách, které jsou v Demokratické republice Kongo stále na denním pořádku, nás nemohou nechat chladnými. Je třeba vyvinout další snahy o to, aby byly ukončeny činnosti cizích ozbrojených skupin na východě Demokratické republiky Kongo. Mezinárodní společenství nemůže jen bezmocně přihlížet. Musí zajistit, aby dohody o klidu zbraní z března roku 2009 byly účinné a v dobré víře dodržovány. Dvě nedávné zprávy od vysokého komisaře OSN pro lidská práva ukazují, že humanitární situace se znatelně zhoršuje.

MONUC hraje životně důležitou roli, ale jeho mandát a pravidla účasti musejí být realizovány odhodlaně a natrvalo, aby byla efektivněji zajišťována bezpečnost obyvatelstva. Přítomnost mise MONUC je i nadále nezbytná. Je třeba vyvinout veškeré úsilí k tomu, aby jí bylo umožněno v úplnosti vykonávat svůj mandát, aby mohla chránit ty, kteří jsou v ohrožení. Rada musí hrát hlavní roli a zajistit, aby Bezpečnostní rada OSN podporovala MONUC tím, že posílí její provozní kapacitu a poskytne lepší definici jejích priorit, kterých je momentálně 41.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:40 a pokračovalo v 15:00)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN WIELAND

Místopředseda

10. Schválení zápisu z předchozího zasedání

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Vážený pane předsedající, mám procesní námitku. Dnes ráno jsme zde hlasovali o ospravedlnění vyjednávání, která probíhají mezi Evropskou unií a Marokem. Jelikož byl právě vydán dokument Komise, který nese dnešní datum a v němž se říká, že ve vyjednáváních mezi Evropskou unií a Marokem o zemědělsko-potravinářském a rybářském odvětví došlo k pokroku, ráda bych věděla, zda to byla právě tato vyjednávání, o nichž se předseda skupiny Progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu dnes ráno zmiňoval, když použil vyjednávání jako argument pro to, aby bylo z dnešního programu vymazáno téma Aminatou Haidarové, sahrawijské bojovnice, která už 32 dní drží hladovku a nachází se v této chvíli v ohrožení života. Pak jde o bod, který musí být patřičně vysvětlen, protože to, co se zde dnes ráno stalo, je naprosto nepřijatelné.

Předsedající. – Děkuji vám, paní Figueiredová. Bohužel vám na toto nedokážu odpovědět, protože už si sám nepamatuji, co předseda této skupiny dnes odpoledne říkal.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Pane předsedající, dnes ráno byly z programu staženy dva body. Rád bych se informoval o usnesení, na němž se dohodly parlamentní skupiny. Mohli byste prosím objasnit, v rámci kterého článku jednacího řádu došlo k tomu, že byla položena tato otázka a hlasovalo se na místě o stažení tohoto bodu z programu, o němž jsme měli dnes večer diskutovat?

Jsem toho názoru, že jde o důležité téma a že ti poslanci, kteří jsou dnes přítomni, musejí být náležitě a bezodkladně informováni.

Předsedající. – Paní Bilbao Barandicová, toto se týkalo procesní námitky v souladu s pravidlem 140 jednacího řádu, který umožňuje, aby byl program jednání pozměněn. Lituji toho, že nyní mohu povolit již pouze dvě procesní námitky. Tuto rozpravu nebudeme znovu otevírat. Rád bych zdůraznil, že okamžitě přeruším jakéhokoli řečníka, který se pokusí tuto rozpravu znovu otevřít.

Willy Meyer (GUE/NGL). – (ES) Vážený pane předsedající, podle článku 177 jednacího řádu může skupina čítající přinejmenším 40 členů skutečně předložit návrh k tomu, aby byla rozprava odročena. K tomu také dnes ráno došlo, a to navýsost podivným způsobem. V jednacím řádu je vlastně stanoveno, že má-li dojít k požadavku na odročení rozpravy, musí být předseda Parlamentu informován 24 hodin předem. Předseda musí poté bezodkladně informovat Parlament.

Rád bych se dozvěděl, zda byl tento postup dodržen, protože situaci, v níž se nacházíme, je nanejvýš neobvyklá: toto je poprvé, kdy bylo Evropskému parlamentu znemožněno debatovat o usnesení, na němž se shodly všechny parlamentní skupiny v odpovědi na tak nesmírně závažnou situaci, jako je případ paní Haidarové. Z tohoto důvodu bych rád věděl, zda byl tento postup dodržen. Jestliže nebyl, mělo by se o tomto usnesení okamžitě debatovat. Toto usnesení, na němž se shodly všechny parlamentní skupiny, musí být vráceno na program a musí se o něm hlasovat.

Předsedající. – Jsou nějaké další procesní námitky?

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Vyčkával jsem z toho prostého důvodu, že mezitím stihl do sněmovny dorazit pan Schulz, a my bychom byli potěšeni, kdyby nám mohl odpovědět na otázku, kterou položil náš kolega poslanec na začátku, když pan Schulz nebyl přítomen.

(Potlesk)

Předsedající. – Pane Predo, to byla velice stručná otázka, avšak nebyla to procesní námitka.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Vážený pane předsedající, i my bychom chtěli odkázat ke článku 177 jednacího řádu. S ohledem na tento článek nedokážeme pochopit, jak může být nějaký bod stažen z programu, ledaže by tak bylo učiněno před související rozpravou či hlasováním.

V důsledku toho se rovněž domníváme, že jednací řád nebyl dodržen podle pravidel. Z tohoto důvodu apelujeme na pana předsedajícího, aby tuto záležitost vyřešil.

Předsedající. – Jelikož se otázky vztahují k tomuto bodu, rád vám dám odpověď. Podle článku 140 odstavce 2 jednacího řádu může být program jednání pozměněn za jistých podmínek, mezi něž patří i „na návrh předsedajícího“. Předseda skupiny vznesl procesní námitku a předsedající souhlasil s tím, že se o ní bude hlasovat. To je v souladu s jednacím řádem.

Charles Tannock (ECR). – Vážený pane předsedající, ohledně procesní námitky týkající se mého požadavku vzneseného jménem mé skupiny, tj. skupiny ECR, na odročení hlasování, k němuž pan Schulz vyzýval, na 15:00, abychom měli dostatek času pochopit, o co v celé této věci vlastně jde. Ten nebyl ve skutečnosti sněmovně předložen. Předsedající pouze předložil sněmovně návrh pana Schulze a nepředložil můj požadavek na návrh odročení, abychom získali dvě nebo tři hodiny, uklidnili se a zjistili fakta. Protestuji proti skutečnosti, že ten ve skutečnosti sněmovně nebyl předložen.

Předsedající. – Pane Tannocku, procesní námitka, kterou vznesl pan Schulz, je na řadě. Vaše procesní námitka je tudíž zbytečná.

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Vážený pane předsedající, rád bych zdůraznil to, co řekl pan Meyer. Budu stručný. Mnoho poslanců, velká část těch, kteří jsou přítomni v této sněmovně, bylo překvapeno vývojem událostí kolem návrhu z dnešního rána. Ten byl schválen zcela neočekávaně schválen, a to způsobem, který naznačuje, že neodpovídá smyslu platných ustanovení a není s nimi v souladu.

Předsedající. – Už jsem vám vysvětlil, jak si vykládám jednací řád. Postup byl tudíž v souladu s jednacím řádem. Už nemůžu povolit žádné další procesní námitky. Rád bych vás poprosil, abyste se ovládali. Máme ještě dva další důležité body. Pane Salafranco, pokud máte procesní námitku, prosím, pokračujte. Musím vás však varovat, že vás přeruším, jestliže tomu tak nebude.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Vážený pane předsedající, mám skutečně procesní námitku. Dnes ráno požádal předseda skupiny progresivní aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu o to, aby byl návrh společného usnesení odstraněn z programu jednání. Takové rozhodnutí je bezprecedentní a v této souvislosti byly vzneseny silné argumenty, jmenovitě ten, že život paní Haidarové je ohrožen.

S ohledem na to moje skupina nechtěla nastalou situaci ohrozit, s ohledem na názory vyjádřené panem Schulzem.

Jak to vidím já, není zde jediný důvod, proč by prohlášení této sněmovny mělo ohrozit život paní Haidarové. Zejména nemohu pochopit, proč by mělo být nezbytné jednat v rozporu s jednacím řádem.

Vážený pane předsedající, článek 177 jednoznačně stanoví, že předkládat by se mělo 24 hodin v předstihu a před rozpravou.

(Předsedající řečníka přerušil)

Předsedající. – Pane Salafranco, je mi to velice líto, ale už nemůžeme zjišťovat motivy poslanců Parlamentu z dnešního rána. Otázka, jaké informace byly získány tento večer, už není předmětem dnešního programu jednání. Z toho důvodu se vrátím k programu.

(Zápis z předchozího zasedání byl schválen.)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Vážený pane předsedající, jsem toho názoru, že článek 140 se nevztahuje na zrychlený postup, a proto vás žádám, abyste předložil tuto záležitost k prověření Výboru pro jednací řád, protože by mohla založit nebezpečný precedens.

Předsedající. – Tento návrh rád přijmu, ale ani tohle nebyla procesní námitka.

11. Termíny dílčích zasedání: viz zápis

12. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

12.1. Uganda: návrh legislativy proti homosexualitě

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o návrhu legislativy proti homosexualitě v Ugandě ⁽¹⁾.

Michael Cashman, autor. – Pane předsedající, prosím tuto sněmovnu o shovívavost, abychom přešli od procesních námitek k otázce diskriminace.

V současné době má před sebou ugandský parlament návrh zákona a někteří se ptají: Co to má společného s námi? Porušování mezinárodních závazků, dohoda z Cotonou a porušování lidských práv – jak jsme vždy dokazovali – s námi mají společné úplně všechno.

Ustanovení tohoto zákona jsou drakonická a mezi nimi, dovolte mi informovat sněmovnu, se nachází tato: Každé osobě podezřelé z homosexuality hrozí odnětí svobody na doživotí nebo v některých případech trest smrti; každý rodič, který úřadům neohlásí svou lesbicky orientovanou dceru nebo homosexuálně orientovaného syna, bude čelit pokutám a pravděpodobně třem letům odnětí svobody; každý učitel, který do 24 hodin neohlásí úřadům lesbicky orientovanou žákyni nebo homosexuálně orientovaného žáka, čelí stejným trestům; každému pronajímateli, který poskytne bydlení osobě „podezřelé“ z homosexuality, hrozí sedmileté vězení.

Návrh tohoto zákona stejně tak hrozí tresty nebo poškozením pověsti všem, kdo s homosexuálním nebo lesbickým obyvatelstvem pracují, jako jsou například lékaři zabývající se AIDS a HIV či vedoucí představitelé občanské společnosti působící v oblasti sexuálního a reprodukčního zdraví, což dále podkopává úsilí v oblasti veřejného zdraví v boji proti šíření HIV.

Je velmi důležité, abychom dnes odpoledne v této sněmovně odložili své předsudky a hájili ty, kteří nikoho jiného, kdo by je obhajoval, nemají. Proto srdečně vítám prohlášení komisaře pro rozvoj a humanitární pomoc, pana De Guchta, prohlášení britské, francouzské a švédské vlády i prezidenta Obamy a předsedy a místopředsedy Výboru pro zahraniční věci Sněmovny reprezentantů Spojených států. Vyzývám tuto sněmovnu, aby této věci přiznala takový stupeň důležitosti, jaký si zaslouží, a mluvila za ty, kteří v současné době nejsou v Ugandě slyšet.

Marietje Schaake, autorka. – Pane předsedající, jeden z poslanců ugandského parlamentu představil v září loňského roku návrh zákona proti homosexualitě. Tento zákon by kriminalizoval homosexualitu, a důsledkem by byly tresty odnětí svobody, a dokonce i trest smrti. Tresty by se nevztahovaly pouze na tyto údajné

⁽¹⁾ Viz zápis.

zločince, ale také na ty, kdo tyto takzvané trestné činy nenahlásí, nebo na osoby, které podporují lidská práva a další aktivity v Ugandě.

Obáváme se, že by tak došlo k porušení svobody sexuální orientace i svobody projevu, což jsou lidská práva. Nejedná se jen o evropské, ale o všeobecné hodnoty.

Zároveň odmítáme trest smrti jako takový, a chceme se v této souvislosti připojit ke znepokojení mezinárodního společenství ohledně nevládních organizací, kterým hrozí, že budou nuceny zastavit svou pracovní činnost v Ugandě.

Proto se připojujeme k prezidentu Obamovi a dalším představitelům mezinárodního společenství, kteří žádají, aby nebyl tento návrh zákona schválen a aby se všechny právní předpisy kriminalizující homosexualitu v Ugandě revidovaly.

Charles Tannock, autor. – Pane předsedající, Uganda je hluboce křesťanskou zemí, kde vládou tradiční hodnoty. Homosexualita je v Ugandě nezákonná tak jako v mnoha afrických zemích. Musíme své liberální a tolerantní hodnoty vnucovat ostatním opatrně, protože to někdy může být kontraproduktivní.

Neměli bychom se však bát vyslovit se proti tomuto nehoráznému návrhu zákona, neboť se jednoznačně jedná o drakonický a velmi nepřiměřený právní předpis, který by nejen vážně ohrozil bezpečnost a svobodu homosexuálů v Ugandě, ale zároveň by pošpinil jméno Ugandy na celém světě, a učinil z ní zatracovanou a opovrhovanou zemi.

Uganda během dvou posledních desetiletí učinila velký pokrok, a v některých ohledech může být brána jako vzor pro rozvoj Afriky. Proč by se ugandští poslanci měli rozhodnout to vše dobré zničit? Proč by svou zemi chtěli postavit vedle krutého Íránu, který homosexuály pravidelně veřejně popravuje?

Doufejme, že naším společným rozhořčením – v této sněmovně a v mnoha dalších parlamentech po celém světě – ohledně tohoto krutého právního předpisu dokážeme ugandského prezidenta přesvědčit, aby ho vetoval.

Ulrike Lunacek, autorka. – (DE) Pane předsedající, někteří z předchozích řečníků poskytli informace o tomto zákoně, který je nyní v ugandském parlamentu. Ráda bych vám vyprávěla stručný příběh. Před zhruba čtyřmi pěti lety jsem byla v Kampale a jednoho večera jsem se setkala se skupinou lesbiček, gayů a příslušníků transgenderové komunity v jedné pizzerii, jejíž majitel toto setkání povolil. Tentýž večer oznámil ministr vlády, že v budoucnu se na všechna místa, kde se budou lesbičky, gayové a příslušníci transgenderové komunity setkávat, zaměří razie. Ten večer jsem se docela bála, stejně jako ugandské lesbičky a gayové. Naštěstí se nic nepříhodovalo, ale byl to počátek rostoucí homofobie v Ugandě. Nyní byla navržena nová právní úprava, která nejenže činí homosexualitu trestnou, jako tomu již je, ale zároveň za ni ukládá trest smrti.

Tolik afrických hlav států, včetně Museveniho, udělalo mnoho pro své země, ale říci teď na základě toho, že je homosexualita neafrická, je prostě špatně. Homosexualita existovala ve všech kulturách, na všech kontinentech a ve všech obdobích historie, a bude existovat i nadále bez ohledu na to, jaké se schválí právní předpisy. Jsem ráda, že se nám podařilo přijít se společným usnesením, které podporují téměř všechny skupiny, protože je důležité vyjádřit náš nesouhlas s tímto zákonem a podpořit lesbičky, gaye a příslušníky transgenderové komunity v Ugandě. Nesmíme dovolit, aby podléhali nenávistným zákonům, nesmíme mlčet a přihlížet.

My v Evropské unii máme povinnost pomáhat lidským právům po celém světě a připomenout členům ugandského parlamentu, že například dohoda z Cotonou uvádí, že lidská důstojnost a lidská práva se vztahují na všechny a všichni je musí bránit. Zároveň doufám, že usnesení, které jsme předložili, bude přijato v plném rozsahu, protože podpora organizací hájících práva lesbiček, gayů a transgenderové komunity v Ugandě je důležitá, včetně podpory poskytnuté Evropskou unií.

Michèle Striffler, autorka. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, abych odpověděla na otázku „Proč by se měl Evropský parlament zabývat touto otázkou?“, řekla bych, že právní předpis proti homosexualitě předložený ugandskému parlamentu ukazuje naprosté pohrdání základními svobodami, a v žádném případě nesmí být přijat.

Platná právní úprava v Ugandě homosexualitu kriminalizuje již v současnosti. Nevládní organizace již po celá léta upozorňují na násilí páchané na těchto skupinách. V případě, že bude tento nový zákon v lednu 2010 přijat, situace se ještě zhorší a za homosexuální chování bude hrozit odnětí svobody na doživotí, a HIV pozitivním homosexuálům trest smrti.

Tento zákon by zároveň byl podstatnou překážkou v boji proti AIDS. V Africe existují i jiné zákony proti homosexuálům. Tento je však výjimečný, protože, jak říká pan Cashman, nutí občany, aby homosexuální chování do 24 hodin nahlásili. Pokud jste lékař, rodič nebo učitel homosexuální osoby, musíte ji nahlásit policii, nebo vám hrozí trest odnětí svobody.

Kromě toho tento návrh zákona kriminalizuje legitimní činnost nevládních organizací, mezinárodních dárců a humanitárních sdružení, kteří se snaží hájit lidská práva v Ugandě.

Hned ve chvíli, kdy byl tento návrh zákona předložen vládě v Kampale, odsoudili jej ochránci lidských práv na celém světě i několik států včetně Francie a Spojených států ...

(Předsedající řečníka přerušil.)

a evropského komisaře pro rozvoj, pana De Guchta. Uganda musí dodržovat své závazky v souladu s mezinárodními lidskými právy a dohodou z Cotonou.

Kdyby měla situace pokračovat, je nezbytné, aby Evropská unie ugandským orgánům vyjádřila své stanovisko a přehodnotila své vztahy s Ugandou.

Předsedající. – Paní Strifflerová, měla jste ještě 12 vteřin. Mohla jste číst o trochu pomaleji, a pak by více vašich kolegů poslanců mělo prospěch z ještě kvalitnějšího překladu. Doporučuji poslancům, kteří své proslovy čtou, aby je za účelem zlepšení kvality tlumočení poskytli tlumočnickům v předstihu.

Filip Kaczmarek, jménem skupiny PPE. – (PL) Pane předsedající, někteří lidé se domnívají, že bychom se do této záležitosti neměli zapojovat, protože ochrana práv homosexuálů je neodůvodněné rozšiřování lidských práv. Jde o nedorozumění.

Všeobecná deklarace lidských práv uznává, že lidská práva se vztahují na každou osobu, a nikdo nesmí být vyloučen. Zákaz diskriminace na základě sexuální orientace není nic nového. Problémem je, že ne každý chce uznat tento druh diskriminace jako porušování lidských práv.

V Ugandě a v některých dalších afrických zemích některé hlasy tvrdí, že je náš zájem v této záležitosti pouze výrazem neokolonialismu, nebo že zasahujeme do věcí, které se nás vůbec netýkají. V tomto případě jde také o nedorozumění. Hovoříme totiž o všeobecných a mezinárodních právech. Nejde jen o rozmar. Uznáváme nezávislost Ugandy a dalších států, ale nemůžeme mlčet, pokud se snaží prohlubovat diskriminaci, místo aby ji omezovaly.

Kader Arif, jménem skupiny S&D. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem rád, že dnes máme příležitost hovořit o návrhu legislativy proti homosexuálům předloženém ugandskému parlamentu dne 25. září.

V době, kdy jsme svědky rostoucího počtu případů porušování lidských práv, mám pocit, že je v souvislosti s tímto zákonem proti svobodě pro Evropský parlament důležité, aby se povznese nad rozdíly mezi svými politickými rodinami a aby dokázal odsoudit návrh tohoto zákona tím nejdůraznějším způsobem a vyzvat ugandský parlament k jeho zamítnutí a k revizi dalších ugandských právních předpisů s cílem dekriminlizovat homosexualitu.

Jak zde uvedl pan Cashman, proti tomuto návrhu zákona se vyslovily úplně všechny mezivládní organizace, a navíc jej označily za vážnou překážku v boji proti AIDS. Komise, prostřednictvím komisaře De Guchta, a převážná většina členských států – tím, že přidaly svůj hlas k prohlášením prezidenta Obamy, již tuto iniciativu odsoudila.

Vyzývám proto Komisi, aby přehodnotila naše vztahy s Ugandou, bude-li návrh tohoto zákona přijat. Země, která by v takovém případě porušovala nejen mezinárodní právo, ale také základní principy dohody z Cotonou, by nadále nemohla požívat podpory Evropské unie.

Dámy a pánové, závěrem bych rád zdůraznil, že každý musí mít právo na svobodu sexuální orientace bez strachu z trestu odnětí svobody nebo trestu smrti. O této zásadě nelze diskutovat.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – Pane předsedající, rád bych zahájil tuto diskusi zmínkou o případu Aminatou Haidarové. Z důvodů, které již známe, však nemohu. Otázka práv způsobilosti v Ugandě si v každém případě zaslouží naši pozornost a to nám připomíná, že musíme opět přijmout nový dokument odsuzující homofobii.

V minulosti jsme v souvislosti s touto otázkou přijali několik usnesení včetně ochrany menšin a antidiskriminačních politik. Dnes musíme k již přijatým textům přidat nový dokument. Snaha ugandského parlamentu předložit návrh zákona proti homosexualitě si zaslouží politickou reakci.

Návrh tohoto zákona obsahuje ustanovení, podle kterých hrozí doživotní vězení, nebo dokonce i trest smrti osobám podezřelým z toho, že jsou lesbičkami, gayi nebo bisexuály. Tento návrh zároveň obsahuje ustanovení, podle kterého by mohlo hrozit odnětí svobody až na tři roky každému, i heterosexuálům, kdo do 24 hodin nenahlásí totožnost všech jemu známých lesbiček, gayů, bisexuálů nebo členů transgenderové komunity, nebo každému, kdo podporuje lidská práva lidí těchto minoritních orientací. To znamená, že z těchto důvodů by mohl před soudem stanout také kdokoli z nás.

Musíme připomenout Evropské unii a mezinárodním organizacím, že sexuální orientace je věcí práva jednotlivce na soukromí, které zaručují mezinárodní lidská práva, podle nichž by měla být podporována rovnost a nediskriminace, a současně by měla být zaručena svoboda projevu. Žádáme mezinárodní dárce, jak vládní, tak i nevládní, aby ukončili svou činnost v určitých oblastech, bude-li tento návrh zákona přijat.

Silně odmítám jakýkoliv krok k zavedení trestu smrti. Pokud nebudou tyto požadavky ugandskými orgány splněny, měli bychom vyzvat Radu a Komisi, aby přehodnotily své vztahy s Ugandou, pokud by měl tento návrh zákona projít a mělo by dojít k porušování mezinárodních lidských práv. Chtěl bych proto ugandské vládě připomenout její povinnosti vyplývající z mezinárodního práva a z dohody z Cotonou, které vyzývají k dodržování všeobecných práv.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Evropa musí v této věci zasáhnout všemi nástroji, které má k dispozici, a to zejména v rozsahu dohody z Cotonou. Musíme vyžadovat okamžité stažení tohoto drakonického návrhu zákona pod hrozbou důsledků v oblasti hospodářské a politické spolupráce s Ugandou.

Když jsem se dozvěděla o obsahu tohoto návrhu právního předpisu a slyšela zprávy o smutném osudu homosexuálů v Ugandě, Súdánu, Íránu a Nigérii, abych uvedla jen několik příkladů, uvědomila jsem si, jak žalostně hluboko je stále v mnoha kulturách zakořeněna homofobie, a jak flagrantně je to v rozporu se závazky těchto zemí v oblasti lidských práv. Role, kterou hrají při mobilizaci a financování několika iniciativ tohoto druhu v Africe krajně pravicoví evangeličtí křesťané ze Spojených států, je šokující.

Evropa a její orgány musí na půdě dotyčných zemí udělat vše pro to, aby neutralizovaly zhoubný tmářský vliv těchto představitelů nesnášenlivosti, kteří podněcují novou vlnu nenávistných trestných činů v Africe, a boj proti němu.

Luis Yáñez-Barnuevo García (S&D). – (ES) Pane předsedající, pokud jde o ugandský návrh zákona, který mezi námi vyvolal takové pobouření, jsem velice rád, že k této věci vystoupili členové různých parlamentních skupin této sněmovny a hovořili jednohlasně. Věřím, že to ukazuje jednomyslnost této sněmovny. Požádal jsem o slovo jednoduše proto, abych přidal svůj hlas k ostatním předtím, než tak učiním ve vlastním hlasování.

Podporuji pana Cashmana, autory a mluvčí skupiny, protože boj proti netoleranci, diskriminaci, a v tomto případě i homofobii a trestu smrti vyžaduje, abychom byli velmi důrazní a vyzvali Komisi a Radu, aby byly důrazné také. Musíme vytrvat, dokud se nám nepodaří dosáhnout stažení tohoto nespravedlivého návrhu zákona. Přijetí tohoto návrhu zákona by se pro Ugandu rovnalo návratu ke koloniálním podmínkám.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Také bych rád řekl, že jsem zděšen tím, jak je zákon, o kterém hovoříme, prezentován. Je samozřejmé, že v Evropě nemůžeme přijmout vysoké tresty ukládané za sexuální orientaci a za neohlášení sexuální orientace osob.

Rád bych zároveň zdůraznil, že se rozprava, kterou právě vedeme, koná v kontextu diskuse o druhém přezkumu dohody z Cotonou. Tato dohoda jasně stanovuje, že je nutné dodržovat lidská práva, a Uganda je její smluvní stranou. Toto pondělí jsem jako člen Výboru pro rozvoj zároveň hlasoval pro zprávu paní Jolieové na toto téma dohody z Cotonou.

Jsem přesvědčen, že dnešní diskuse, přestože k ní mohlo dojít již v předchozím měsíci, nás staví do situace, kdy nemůžeme než odmítnout to, co se v Ugandě odehrává.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Pane předsedající, ráda bych k této diskusi přispěla tím, že všem připomenu, že se bude v květnu příštího roku konat v Kampale v Ugandě konference k revizi statutu Mezinárodního trestního soudu. Je to právě 10 let od založení tohoto významného trestního soudu a doufám, že ugandská vláda bude zkoumat své vlastní právní předpisy ze všech úhlů, aby zajistila jejich soulad s mezinárodními dohodami a to, že se budou slučovat se zásadou nediskriminace.

Paweł Samecki, člen Komise. – Pane předsedající, Komise je hluboce znepokojena návrhem zákona proti homosexualitě, který byl nedávno předložen ugandskému parlamentu. Pokud bude tento návrh přijat, vyvolá to závažné problémy v otázce lidských práv, která má pro Komisi velký význam.

Komise se domnívá, že trestání homosexuality obsažené v tomto návrhu zákona by bylo proti úmluvám OSN o lidských právech. Uganda tyto úmluvy ratifikovala, proto má právní povinnost je respektovat bez rozdílu nebo diskriminace. Vnitrostátní právní předpisy musí být v souladu s mezinárodními závazky v oblasti lidských práv. Tento návrh zákona by byl zároveň v rozporu s Evropskou unií podporovanou deklarací OSN o sexuální orientaci a genderové identitě ze dne 18. prosince 2008, pokud jde o dekriminlizování homosexuality.

Komisař De Gucht osobně vznesl tyto obavy v listopadu v dopise adresovaném prezidentu Musevenimu. Zdůraznil, že dodržování lidských práv má pro Komisi a Evropský parlament největší důležitost. Vyjádřil však svou důvěru v prezidenta v tom smyslu, že pod jeho vedením nebude taková zpátečnická právní úprava přípustná.

Předsednictví a zástupci mise v Ugandě rovněž při několika příležitostech ugandskou vládu upozornili na tento problém, například během setkání s premiérem a ministrem spravedlnosti, během setkání k článku 8 a s Ugandskou komisí pro rovnost a lidská práva. Ve své poslední demarši dne 3. prosince se předsednictví EU a místní zástupci trojky setkali s úřadujícím ministrem zahraničních věcí, kterému opět vyjádřili své vážné obavy, potvrdili svou podporu základních svobod, a Ugandě připomněli její mezinárodní závazky. Ministr, zmíniv tradiční hodnoty a kulturní tradice, na jejichž změnu je zapotřebí čas, a údajné důkazy o řízených kampaních, jež zneužívají chudých a mění je v homosexuály, vzal na vědomí postoj EU a zavázal se, že osobně podá zprávu vládě a parlamentu tak, aby tyto informace mohly ovlivnit jejich rozhodnutí.

Komise doufá, že v duchu současného partnerství EU a Ugandy a v rámci jím daným povedou tyto demarše společně demaršemi jiných členů mezinárodního společenství k přezkumu navrhované právní úpravy tak, aby byla slučitelná s mezinárodními zásadami nediskriminace na základě sexuální orientace.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozpravy.

12.2. Ázerbájdžán: svoboda projevu

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o sedmi návrzích na usnesení o svobodě projevu v Ázerbájdžánu.

Fiorello Provera, autor. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropa se pustila do zajímavého projektu Východního partnerství, jenž se setkal s podporou a povzbuzující spoluprací ze strany šesti zemí: Arménie, Běloruska, Gruzie, Moldavska, Ukrajiny a Ázerbájdžánu.

Jedná se o projekt, který zlepšuje vztahy mezi Evropskou unií a těmito zeměmi a může vést k rozvoji demokracie a hospodářství v této oblasti, i když v různém rozsahu v závislosti na historii každé země. Podle mého názoru není vzhledem k této rozumné politické strategii vhodné, abychom vedli takto naléhavou rozpravu o dvou mladých bloggerech odsouzených po událostech, ve věci kterých stále probíhá šetření, zatímco přehlízíme jiné skutečně tragické události, jako byl například nedávný masakr 57 lidí, kteří se sešli k podpoře kandidáta v prezidentských volbách na Filipínách.

Všechny parlamentní skupiny, s výjimkou naší, podporují návrh usnesení o Ázerbájdžánu, jenž je velmi tvrdý a neslučitelný s partnerskými iniciativami, které podnikáme. Jsem přesvědčen, že silné názory obsažené v usnesení, o kterém dnes hlasujeme, mohou nejen vést ázerbájdžánskou vládu k větší zatvrzelosti ve vztazích s Evropou, ale mohou mít také kontraproduktivní účinek na případ těchto dvou mladých lidí v tom smyslu, že toto usnesení by mohlo ohrozit udělení milosti.

V této souvislosti bych rád připomněl rozhodnutí přijaté včera na plenárním zasedání, při kterém jsme odmítli usnesení o případu Aminatou Haidarové proto, aby nebyla ohrožena probíhající diplomatická jednání. Mám pocit, že je rovněž rozporuplné, když během jednoho zasedání hlasujeme o dvou usneseních velmi rozdílného tónu – jednom o Bělorusku a druhém o Ázerbájdžánu – jsou-li obě tyto země součástí téhož Východního partnerství.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, autorka. – (PL) Když si Evropa 11. listopadu tohoto roku připomínala výročí konce první světové války, byl v Ázerbájdžánu některým novinářům, kteří se odvážili psát o rozšíření

korupce a nezaměstnanosti v této zemi, udělen trest odnětí svobody na několik let. Tito novináři byli oficiálně obviněni ze šíření výtržnictví a terorismu.

V hodnocení vypracovaném organizací Freedom House má Ázerbájdžán označení „nesvobodný“. Reportéři bez hranic tvrdí, že Ázerbájdžán figuruje na 146. místě ze 175 zemí hodnocených z hlediska svobody projevu. Znepokojivé signály zároveň přicházejí z analýz prováděných společností Economist Intelligence Unit, která hodnotí Ázerbájdžán v otázce politických svobod. V této souvislosti by nemělo nikoho překvapit loňské odmítnutí ázerbájdžánských úřadů udělit povolení k činnosti zahraničním sdělovacím prostředkům, jako je například BBC a rádio Svobodná Evropa.

Myslím, že nyní nadešel čas, aby Evropská unie přehodnotila svůj přístup k Ázerbájdžánu a využívajíc účasti Baku na evropské politice sousedství a partnerství začala na místní úřady vyvíjet větší tlak. Dále bych chtěla připojit svůj hlas k výzvě své politické skupiny k bezpodmínečnému propuštění uvězněných novinářů a odpovídající změně ázerbájdžánské právní úpravy.

Marietje Schaake, autorka. – Pane předsedající, Ázerbájdžán je signatářem několika partnerství s EU. Je aktivní v politice sousedství, stejně tak ve Východním partnerství. To nemá spojitost jen s obchodem. Ázerbájdžán se zároveň zavázal respektovat demokracii, lidská práva a právní stát. To vše je však vážně ohroženo současným režimem.

Dnes zdůrazňujeme případ Emina Millího a Adnana Hajizadeho, jenž představuje tvrdý zárok proti svobodě médií, svobodě projevu a občanské společnosti, který je mnohem hlubší a širší než jen případ těchto dvou bloggerů, jak byli nazváni. Tito dva skutečně používali ke své práci pro mládežnickou organizaci nová média, jako je Facebook a Twitter, my ale vlastně ani nevíme, proč jsou vězněni, vzhledem k tomu, že v procesu nebyly přijaty důkazy na jejich obhajobu, a proces sám nesplňoval mezinárodní normy – a jeví se tedy skutečně jako vykonstruovaný.

Pokud se nemůžeme spoléhat na to, že ázerbájdžánská vláda zůstane věrna svým závazkům k demokracii, lidským právům a právnímu státu daným různými dohodami, jež sama s EU uzavřela, pak Evropa nemůže Ázerbájdžán v žádném případě považovat za důvěryhodného partnera; to se týká i obchodních vztahů.

Toto usnesení naléhavě vyzývá ázerbájdžánskou vládu, aby se držela svých slibů a začala pracovat na své legitimitě v rámci mezinárodního společenství tím, že bude respektovat své vlastní občany a poskytne jim demokracii a lidská práva a zajistí dodržování zásad právního státu.

Včera jsme v této sněmovně evropského lidu udělili Sacharovovu cenu a viděli jsme působivé vystoupení laureáta, pana Kovaleva, který řekl, že se strachem se lze vyrovnat pouze svobodou myšlení, a ta může být vyjádřena, jen pokud je skutečně zaručena svoboda projevu a pokud nasloucháme těm lidem, kteří se prostě zabývají otázkami, jako je například opozice proti vlastní vládě, což my, jako Evropané, musíme v partnerství s Ázerbájdžánem ve všech oblastech zajistit.

Ulrike Lunacek, autorka. – (DE) Pane předsedající, předchozí řečník již zmínil některé detaily tohoto usnesení. Toto usnesení bylo podníceno kromě jiného incidentem, který se stal v červenci 2009, kdy byli v restauraci napadeni dva mladí bloggeri, Emin Milli a Adnan Hajizade, a když šli tento incident oznámit polici, byli sami zatčeni.

Byli obžalováni a podle všech mezinárodních pozorovatelů, včetně organizace Amnesty International, mělo soudní řízení ke spravedlnosti daleko. Například video zjevně pořízené v této restauraci, které jasně ukazuje, kdo byl napaden, a že útočníky byli jiní, a nikoliv tito dva bloggeri, nebylo v rámci řízení promítnuto.

Je tedy zřejmé, že rozsudek nesplňuje kritéria, která musí právní stát naplňovat. Pevně doufám, že až se bude konat druhé soudní řízení, budou muset být předloženy všechny důkazy.

Jsem ráda, že se nám podařilo přijít s usnesením, které podporují téměř všechny skupiny. Je mi líto, že se k nám nepřipojí skupina pana Provera, která namísto toho zdůrazňuje, že bychom měli počkat, až se tato záležitost vyřeší sama a využít diplomatických cest.

Pane Provero, jsem přesvědčena, že je pro náš parlament, který se účastní partnerství s ázerbájdžánským parlamentem, nezbytné, aby se jasně vyjádřil. Lidská práva představují základní otázku. Paní Schaakeová včera zmiňovala Sacharovovu cenu. Musíme obhajovat svobodu myšlení ve všech částech světa a zajistit, aby byla chráněna.

Prezident Alijev často říká, jak jsou důležitá práva každého novináře a že je stát musí chránit. Naším úkolem je toto všem připomenout, a já pevně doufám, že v budoucnu přijde další usnesení o partnerství mezi ázerbájdžánským a Evropským parlamentem, protože to z před dvou týdnů bohužel nebylo úspěšné.

Joe Higgins, autor. – Pane předsedající, vítám pozornost věnovanou děsivému a důslednému popírání lidských práv v Ázerbájdžánu: Neexistence svobody sdělovacích prostředků, věznění desítek novinářů – přičemž někteří jsou bití, a někteří byli v posledních letech dokonce zabiti. Musíme se však ptát, proč režim pana Alijeva sahá k takovému hroznému útlačku. Důvodem je samozřejmě snaha zakrýt obrovskou zkorumpovanost režimu, která v této zemi existuje. Vládnoucí elita se obohatila zejména z ropného a plynárenského průmyslu, zatímco 90 % obyvatel Ázerbájdžánu žije v nuzné chudobě a z přírodních zdrojů své země nezískává žádné výhody.

Západní vlády a nadnárodní společnosti jednají v této věci jako obvykle velmi pokrytecky. Běžně s režimem jednají, aby si usnadnily podnikání, a soukromým společnostem plynou vysoké zisky z využívání přírodních zdrojů, jejichž oprávněným vlastníkem je ázerbájdžánský lid. Západním vládám by měly být kladeny otázky, proč nevyžadují, aby se ropné zdroje využívaly k přeměně života občanů Ázerbájdžánu, namísto k podpoře tohoto režimu.

Poslanci Evropského parlamentu zcela správně tvrdě odsuzují popření práva na vyjádření nesouhlasu a volného projevu v Ázerbájdžánu a já nemohu nevyužít této příležitosti také k odsouzení nedávného ostudného potlačení protestů v Kodani dánskou policií, která zatkla téměř tisíc zcela pokojných demonstrantů, nasadila jim železka a nechala je hodiny ležet v chladu.

Když jsem protestoval a požadoval propuštění některých kolegů z Výboru za dělnickou internacionálu, sama policie mi sdělila, že se jednalo o preventivní zatčení, preventivní zadržení. Co platí pro Ázerbájdžán, to by rozhodně mělo platit i pro členský stát Evropské unie.

Ryszard Antoni Legutko, autor. – (PL) Pane předsedající, v Ázerbájdžánu putovali za poměrně mírnou a jemnou kritiku vlády do vězení dva lidé, kterým byl udělen tvrdý trest. Co to znamená?

Za prvé, že tato země nemá dobré právní instituce a nevypadá to, že takové instituce vzniknou. Za druhé, že Ázerbájdžán řídí autoritářský systém, který ovládá stále více oblastí politického života. Každý ústupek se trestá. Co můžeme v této situaci učinit?

Určitě bychom měli zasáhnout v každém jednotlivém případě porušení spravedlnosti, jak to činíme v této rozpravě. Takovéto zásahy byly často úspěšné. Je podstatně obtížnější vynutit si institucionální změnu. Úsilí EU v tomto směru bylo do dnešního dne neuspokojivé částečně proto, že jsme stále k určitým tyranům shovívaví, a v případě jiných naopak kritizujeme velmi hlasitě. To v této sněmovně několikrát zmínili zástupci organizace Memorial.

Problémy máme částečně také proto, že proces vymanění se z autoritářství je velmi obtížný, namáhavý a dlouhý. Je to velice pesimistický závěr, ale uzavřu touto myšlenkou: Navzdory všemu bychom neměli v našem úsilí polevit, a být naopak důslední ve vyvíjení tlaku.

Tunne Kelam, autor. – Pane předsedající, Evropská unie učinila začátkem tohoto roku prohlášení týkající se svobody sdělovacích prostředků v Ázerbájdžánu. Mrzí mě, že jsme po vyjádření našeho znepokojení ohledně svobody sdělovacích prostředků během pravidelného setkání s ázerbájdžánskými poslanci nezaznamenali žádnou reakci. Proto musí Evropský parlament zaujmout postoj. Mimochodem, bude se v tomto případě jednat o naše poslední usnesení přijaté v roce 2009.

Skupinu PPE znepokojuje, a jsem rád, že všechny skupiny toto znepokojení sdílejí, hlavně zhoršení situace, pokud jde o svobodu sdělovacích prostředků v této zemi. Alarmující je rozšířená praxe obtěžování a pronásledování opozičních novinářů i to, že je soudy často shledávají vinnými. Vyzýváme ázerbájdžánské orgány, aby uvězněné novináře bez dalších odkladů propustily. Platí to i pro dva mladé bloggery.

Druhým problémem je nedávné rozhodnutí ázerbájdžánských orgánů odebrat licence pro pásmo FM rádiovým stanicím, jako jsou rádio např. Svobodná Evropa, Hlas Ameriky či BBC World Service, což vedlo k tomu, že posluchači v této zemi byli připraveni o cenné a nezávislé zdroje informací. Žádám zde kolegy o souhlas s ústním pozměňovacím návrhem k bodu 7 tohoto usnesení, tzn. nejen vyjádřit politování nad touto situací, ale zároveň naléhat na ázerbájdžánskou vládu, aby zrušila své rozhodnutí a obnovila jmenovaným rádiovým stanicím licence pro pásmo FM.

Rozmanitost, svoboda a nezávislost informací představují klíč k silné občanské společnosti, jak v této sněmovně včera řekl Sergej Kovalev. To v plném rozsahu platí i o vztazích mezi EU a Ázerbájdžánem.

Laima Liucija Andrikiienė, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, Ázerbájdžán je důležitým partnerem Evropské unie. Je v každém případě klíčovým partnerem v úsilí o zajištění evropské energetické bezpečnosti.

Nicméně přes veškerou svou důležitost, nejsou ropa a zemní plyn vše. Ázerbájdžán se zavázal usilovat o vytvoření demokratické a pluralitní společnosti, což je zakotveno v dohodě o partnerství a spolupráci a politice Východního partnerství, jichž se má Ázerbájdžán v úmyslu plně účastnit. Měli bychom tleskat krokům správným směrem, které prezident Alijev podnikl, například osvobození 119 vězňů včetně pěti novinářů koncem roku 2007.

Situace kolem svobody sdělovacích prostředků se však pouze zhoršuje. Dokazuje to několik případů, jako je situace bloggerů, licence BBC, rádia Svobodná Evropa, atd. Neměli bychom se bát Ázerbájdžánu připomínat, že lidé musí mít právo se svobodně vyjadřovat, i když jsou jejich názory vůči vládám kritické. To je základní princip demokratické společnosti a demokratický Ázerbájdžán musí být stejně důležitým cílem jako...

(Předsedající řečníci přerušil.)

Vilija Blinkevičiūtė, jménem skupiny S&D. – (LT) Svoboda projevu je základním lidským právem a základním kamenem demokracie. Ázerbájdžán ratifikoval Evropskou úmluvu o ochraně lidských práv a zavázal se dodržovat ustanovení článku 10 této úmluvy, který se týká svobody projevu a informací. Tento článek stanoví, že každý člověk má právo svobodně vyjádřit svůj názor a přijímat a sdílet informace bez zásahů orgánů státní správy. Ázerbájdžán se zároveň zavázal dodržovat lidská práva, nezasahovat do osobních svobod a zajistit na svém území zásady demokracie účasti v provádění evropské politiky sousedství a iniciativy Východního partnerství. Právo svoboda projevu a sdružování je však v poslední době v Ázerbájdžánu stále více ohrožena a aktivity sdělovacích prostředků omezovány. Chtěla bych Ázerbájdžán naléhavě vyzvat, aby vzal v potaz návrhy Evropského parlamentu a jeho výzvy ke zlepšení systému ochrany lidských práv a zabezpečení toho, že svoboda sdělovacích prostředků bude dodržována.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, Ázerbájdžán je opět na pořadu jednání Evropského parlamentu. Hovořili jsme o něm v minulém volebním období, kdy jsme přijali tři usnesení, z nichž jedno se týkalo svobody sdělovacích prostředků v této zemi. Hovořili jsme také o jižním Kavkazu, opět včetně Ázerbájdžánu.

Máme o Ázerbájdžán zájem a jsme této zemi velmi příznivě nakloněni. Ázerbájdžán se snaží krok za krokem najít svou cestu a skutečně se stále více přibližuje západnímu světu, nikoliv Východu. Měli bychom to ocenit. Domnívám se, že se na Ázerbájdžán i jeho orgány díváme s velkou dávkou dobré vůle. Tato náklonnost nám však nesmí bránit hovořit o záležitostech, které se nám nelíbí. K situaci, kdy jsou dva bloggeři zavřeni za to, že říkali, co si o úřadech v zemi myslí, by nemělo docházet.

Měli bychom podporovat proevropské tendence ázerbájdžánských úřadů, protože zde po celou dobu probíhá politická diskuse o tom, zda být blíže Evropské unii, či Rusku. Měli bychom tedy podporovat všechny, kteří chtějí být blíže západnímu světu. Při jejich podpoře však musíme zcela zřetelně hovořit o hodnotách, které tento svět tvoří – svoboda tisku a svoboda projevu jsou základní hodnotou, a měli bychom to jasně říci.

Ázerbájdžán rozhodně není v jednoduché situaci, protože Rusko se snaží obnovit svou sféru politického a hospodářského vlivu. Přesto při tom, jak pomáháme ázerbájdžánským orgánům přiblížit se k EU, musíme hovořit o nedostacích této země.

Jaroslav Paška, jménem skupiny EFD. – (SK) Svoboda projevu je velmi důležitým aspektem demokratické společnosti. Je proto správné, že Evropská unie velmi pozorně monitoruje veškerou činnost usilující o zastrašení těch, kteří otevřeně kritizují pochybné kroky vládních úředníků.

Z tohoto pohledu chápu výzvu Evropského parlamentu ázerbájdžánským úřadům vyjadřující znepokojení nad výsledky policejního vyšetřování vedeného proti mladým lidem, kteří satirou poukazují na viditelné nedostatky v politickém životě země. Souhlasím s tím, že nemůžeme přehlížet jisté nepříznivé signály přicházející z Ázerbájdžánu a nezpochybňuji kritiku tamního politického prostředí, ale zároveň mi chybí důrazná kritika Evropského parlamentu současných událostí na Filipínách, kde bylo popraveno 57 politických rukojmích. Podle mého názoru bychom se měli věnovat všem tématům, které otrásají demokratickým světem.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedo, po prvních volbách do Evropského parlamentu v roce 1979 jsem měl tu čest pracovat s Ottou von Habsburg, jenž je nyní vážně nemocný, na vytvoření tradice Evropského parlamentu v oblasti lidských práv, včetně aktuálních a naléhavých rozprav o čtvrtčním odpoledni. V roce 1994 jsem byl zvolen poslancem Evropského parlamentu a měl jsem tu čest pracovat s panem Schulzem a dalšími a dále tuto tradici rozvíjet, na což jsme právem hrdí. Proto jsem byl šokován, když s odkazem na pana Schulze, který si to nezaslouží, pan Provera vyzval, aby se tento případ nevyzdvihoval, a téměř zopakoval výhrůžky, jichž ázerbájdžánský režim užil proti občanskoprávním aktivistům na svém území, když řekl, že se s tím budou muset smířit.

Cena za lidská práva již dnes byla zmíněna. Dobře si pamatuji, že když jsme vyjádřili svou podporu Andreji Sacharovovi, Vytautasu Landsbergisovi a dalším aktivistům v oblasti lidských práv, lidé tenkrát říkali: Prosíme nezapojte se. Využijeme diplomatických kanálů, a vy způsobíte více škody než užítu. Nyní víme, že pro tyto aktivisty bylo rozhodující, že se Evropský parlament jasně vyslovil v jejich prospěch. Proto pane Schulzi, dámy a pánové, dovolte nám pokračovat v naší tradici nezávislosti o čtvrtčním odpoledni. Rád bych předsedy politických skupin požádal, aby nám dali určitou volnost jednat.

Zde nejde o stranickou politiku. Během minulého zasedání jeden poslanec řekl, že ve chvíli, kdy se měla uskutečnit schůzka s Čínou, jsme o ní nesměli hovořit. Dnes šlo o jiné téma, o Západní Saharu. Možná je to v jednotlivých případech odůvodněné, ale já jsem vážně znepokojen naší prací v oblasti lidských práv. Dámy a pánové, případ Ázerbájdžánu ukazuje, jak je důležité, abychom rozlišovali. Tato země byla sovětským satelitem. Byly zde monokultury, země byla zničena a podrobena krutému režimu. Nyní se pomalu demokratizuje. Jako člen Rady Evropy se Ázerbájdžán zavázal dodržovat lidská práva, a my mu musíme pomoci, aby touto cestou pokračoval.

(Potlesk)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Také podporuji to, co pan Posselt před chvílí řekl. Zároveň bych chtěl požádat ázerbájdžánskou vládu, aby respektovala právo každého občana na svobodu projevu a okamžitě stáhla obvinění dvou mladých mužů obviněných na základě smyšlených důkazů, jak dříve zmínila paní Lunaceková. Jsem přesvědčen, že jednat v tomto směru je třeba začít okamžitě, protože situace v této zemi, pokud jde o svobodu tisku, se prudce zhoršila, jak naznačují i nejnovější zprávy Rady Evropy a Organizace pro bezpečnost a spolupráci v Evropě.

Zároveň si myslím, že ázerbájdžánská vláda musí začít okamžitě jednat, neboť musí respektovat závazky vyplývající z evropské politiky sousedství a Východního partnerství.

Skončím konstatováním, že jsem byl rovněž šokován vývojem dnešních událostí ohledně paní Haidarové, a to tím spíše, že bychom dobrou spoluprací mezi marockými a španělskými úřady mohli zabránit utrpení, jímž právě prochází.

Jsem přesvědčen, že by naše usnesení neudělalo žádnou škodu, naopak by bylo velmi prospěšné.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Pane předsedající, rád bych citoval z článku 46 Ústavy Ázerbájdžánu: „Každý požívá svobody myšlení a řeči.“ Jsou to však pouze prázdná slova, protože tato ústava není dodržována.

Více než pět let jsem členem parlamentních výborů pro spolupráci mezi EU a jižním Kavkazem. Během každého společného parlamentního zasedání jsem navštívil Ázerbájdžán. V jednom z dokumentů je bod o porušování zásad svobody projevu a o tom, jak novináři a vydavatelé končí ve vězeních často na základě smyšlených obvinění, a není jim poskytována lékařská péče, pokud onemocní. Existuje případ novináře, který zemřel, protože mu nebyla poskytnuta lékařská péče.

Měl jsem příležitost navštívit ázerbájdžánské věznice. Podmínky jsou tam velmi odlišné o těch, na které jsme zvyklí v Evropě. Je proto dobré, abychom Ázerbájdžánu stále připomínali, že zásady zakotvené v ústavě by se měly dodržovat.

Paweł Samecki, člen Komise. – Pane předsedající, Ázerbájdžán je pro Evropskou unii důležitý jako výrobce energie a jako tranzitní země a zároveň jako stát napomáhající regionální stabilitě na jižním Kavkaze. Ázerbájdžán je jednou ze šesti partnerských zemí v rámci Východního partnerství, a my přikládáme velký význam dodržování společných hodnot zakládajících tento vztah.

Dohoda o partnerství a spolupráci existuje již 10 let. Ázerbájdžán nicméně vyjádřil svůj zájem o navázání užších vztahů s Evropskou unií uzavřením dohody o přidružení, která by předchozí dohodu nahradila.

V návaznosti na zářijové rozhodnutí ministrů zahraničních věcí EU zahájit přípravy k uzavření takových dohod se zeměmi jižního Kavkazu probíhají nyní diskuse o směrnících pro jednání, včetně těch pro Ázerbájdžán.

V souladu s rozhodnutím Rady bude zahájení jednání o všech zemích jižního Kavkazu podmíněno dostatečným pokrokem při plnění nezbytných politických podmínek, jako jsou například naplňování zásad právního státu a dodržování lidských práv, zásad tržního hospodářství, jakož i udržitelný rozvoj a řádná správa věcí veřejných.

Každý rok provádíme důkladná a vyvážená hodnocení, kterými se stanoví pokrok jednotlivých partnerských zemí v plnění svých akčních plánů v rámci evropské politiky sousedství. Právě jsem začali přípravné práce na zprávě za rok 2009.

Nechci ve věci obsahu naší zprávy předbíhat, ale rád bych učinil několik poznámek především o situaci v oblasti základních svobod a lidských práv. V naší zprávě za rok 2008 uvádíme, že „Ázerbájdžán udělal značný pokrok v oblasti hospodářského rozvoje, ale má nadále nedostatky v dodržování lidských práv a základních svobod a zásad demokracie a právního státu“.

Od té doby jsme bohužel byli v některých oblastech svědky negativního vývoje, včetně změn ústavy, zrušení omezení mandátu hlavy státu, jakož i zadržení a následného odsouzení dvou bloggerů.

Negativní vývoj se týká také pokračujícího pronásledování obránců lidských práv, opozičních aktivistů a novinářů, včetně dalšího zhoršování situace stran svobody sdělovacích prostředků.

Evropská unie v rámci svých různých kontaktů nadnesla tyto problémy ázerbájdžánským úřadům na všech úrovních, a bude tak činit i nadále. Komise zároveň mobilizuje širokou škálu prostředků na pomoc Ázerbájdžánu, aby dostál výzvě nové dohody.

Využíváme pomoci v rámci evropského nástroje sousedství a partnerství. Poskytujeme cílenou podporu v rámci rozsáhlého programu institucionálního rozvoje. Ta bude obsahovat důležité prvky týkající se právního státu a nezávislosti justice.

Ázerbájdžán bude mít zároveň prospěch z pomoci v rámci Evropské iniciativy pro demokracii a lidská práva

Konečně, v rámci stávajícího dohody o partnerství a spolupráci navrhujeme zřídit podvýbor vyhrazený spravedlnosti, svobodě a bezpečnosti, lidským právům a demokracii. Ten bude představovat další důležité fórum pro předávání našich sdělení.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozpravy.

13. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

13.1. Uganda: návrh legislativy proti homosexualitě (hlasování)

13.2. Ázerbájdžán: svoboda projevu (hlasování)

- Před hlasováním o bodu 7:

Laima Liucija Andrikiene, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, jménem skupiny PPE navrhuji následující ústní pozměňovací návrh k bodu 7: Slova „odsuzuje rozhodnutí ázerbájdžánských úřadů neprodloužit“ by měla být nahrazena slovy „vyzývá ázerbájdžánské úřady“. Text by měl znít takto: „Vyzývá ázerbájdžánské úřady, aby obnovily licence pro vysílání na vlnách FM několika mezinárodním stanicím“ atd.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat.)

14. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

- 15. Žádost o zbavení parlamentní imunity: viz zápis**
- 16. Ověřování pověřovacích listin: viz zápis**
- 17. Členství ve výborech a delegacích: viz zápis**
- 18. Prováděcí opatření (článek 88 jednacího řádu): viz zápis**
- 19. Rozhodnutí o určitých dokumentech: viz zápis**
- 20. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 123 jednacího řádu): viz zápis**
- 21. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis**
- 22. Termíny příštích zasedání: viz zápis**
- 23. Přerušení zasedání**

Předsedající. – Dámy a pánové, jsme na konci posledního zasedání tohoto roku. Jsem rád, že se noví poslanci během těchto několika posledních měsíců tak úspěšně zabydleli v novém prostředí. Přeji vám všem veselé Vánoce a úspěšný start do roku 2010. Doufám, že budete moci na konci roku 2010 říci, že byl dobrý.

Prohlašuji toto zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16:10)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY KOMISI

Otázka č. 20, kterou pokládá Nikolaos Chountis (H-0432/09)

Předmět: Přezkum národního strategického referenčního rámce s ohledem na krizi

V současné celosvětové krizi vznikají nové potřeby a nové priority, jak v rozpočtové politice, tak v plánování prorůstových politik členských států.

Vzhledem k tomu stojí mnoho členských států před nutností změnit původní plány programů a činností, ale také systém financování svých národních strategických referenčních rámců (NSRR).

Táži se Komise:

Jaké zvažuje návrhy s cílem usnadnit situaci členským státům, které chtějí aktualizovat programy spolufinancované Evropskou unií? Uvažuje o změnách ve finančním rámci NSRR, aby se ulevilo členským státům, z nichž většina čelí v důsledku krize obrovským rozpočtovým problémům?

Odpověď

V listopadu 2008 Komise přijala jako reakci na hospodářskou krizi globální strategii⁽²⁾, která zdůrazňuje, jak je důležité zaměřit akce pro překonání krize na určité předem stanovené priority podporující růst a tvorbu pracovních míst. Takovéto cíle spočívající v investování do lidí, podniků, výzkumu a infrastruktury jsou společnými prioritami kohezní politiky a z ní plynoucích rozvojových programů jednotlivých členských států.

Proto se svým prvořadým cílem urychlit provádění těchto programů, zrychlit poskytování finančních prostředků příjemcům a zjednodušit používání pravidel se reakce kohezní politiky na nové potřeby a priority plynoucí z krize opírá o dva pilíře.

Zaprvé, do legislativního rámce strukturálních fondů byly zavedeny změny pro urychlení investic a zjednodušení jejich provádění. Díky těmto změnám byly v roce 2009 členským státům uvolněny dodatečné zálohy za více než 6 miliard EUR, které výrazným způsobem napomohly k řešení rozpočtových omezení zapříčiněných krizí. Velkou měrou také zjednodušily platná pravidla, usnadnily přístup ke strukturálním fondům a umožnily uskutečnění nově zaměřených investic. V současné době jsou v legislativním procesu dodatečné návrhy Komise pro další uzpůsobení pravidel dopadům krize a finančním potřebám členských států; jejich přijetí se očekává na počátku roku 2010.

Zadruhé, Komise vypracovala nelegislativní návrhy a doporučení členským státům na urychlení provádění programů. Legislativní rámec uplatnitelný pro strukturální fondy připouští úpravy rozvojových (operačních) programů nebo jejich formální změny, které by odrážely a reagovaly na změny okolností.

V této souvislosti Komise vyzývá členské státy, aby přezkoumaly možné změny priorit a cílů, díky nimž by se vynakládané prostředky zaměřily na prorůstové oblasti stanovené evropskou strategií obnovy. Strategický přístup a široký rozsah stávajících programů již poskytují velkou míru flexibility pro přizpůsobení stávajících operačních programů (OP) řešení konkrétních potřeb. Operační programy členských států opírající se o strukturální fondy se již do značné míry zaměřují na prioritní oblasti obnovené Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost: lidé, podniky, výzkum a inovace; zelená ekonomika. Ani zdaleka se od nich během finanční krize neupustilo, naopak cíle, které byly pro tyto priority stanoveny, se nyní staly ještě naléhavější. Pokud se členské státy budou i nadále zaměřovat na dohodnuté priority, budou mít lepší pozici pro rychlejší zotavení ze současné krize.

Kohezní politika může poskytnout důležitou pomoc a stabilní financování veřejným institucím a místním a regionálním strategiím pro obnovu. Programoví manažeři v zásadě mohou přizpůsobit tempo čerpání finančních prostředků a provádění programů napříč různými politikami a kategoriemi příjemců nebo nahradit schémata komplementárními opatřeními vytvořenými tak, aby odpovídaly bezprostředním potřebám. Rozsah flexibility v právním rámci by měl být využit v maximální míře, aby bylo zajištěno plné čerpání zdrojů kohezní politiky pro podporu plánů obnovy členských států a regionů.

⁽²⁾ Evropský plán hospodářské obnovy, KOM (2008) 800 v konečném znění

Současné ekonomické souvislosti by navíc mohly být použity jako argument pro úpravu operačních programů. Komise spolu se členskými státy posuzuje prvotní změny operačních programů potřebné pro plnění nových potřeb, zjednodušení předávání a urychlení provádění stanovených priorit. V takovém případě stávající legislativa vyžaduje revizi formálního programu podle článku 33 nařízení (EK) č. 1083/2006. Proto v souladu s tímto ustanovením jakákoli změna operačního programu nebo rozhodnutí Komise týkajícího se operačních programů vyžaduje formální změnu rozhodnutí, která vstoupí v platnost po jejím schválení. Nicméně, když se změna týká nového výdaje, uplatňuje se s retroaktivním účinkem od data předložení žádosti o revizi operačního programu Komisi.

Mimoto v souladu se současným zněním článku 48 nařízení (EK) č. 1083/2006 musí změně operačního programu předcházet vyhodnocení, které prokáže nezbytnost revize operačního programu. Nicméně tato část je podmíněna předložením návrhu Komise na pozměňovací návrh nařízení (EK) č. 1083/2006. Navrhovaná změna článku 48 upřesňuje, že namísto vyhodnocení by pro odůvodnění revize operačního programu byly dostačující jiné zdroje informací. V případě revize nařízení stanovuje tříměsíční lhůtu, ve které Komise musí rozhodnout.

Závěrem, jelikož revize operačních programů nebude vyžadovat revizi rozhodnutí Komise týkající se národních strategických referenčních rámců (NSRR) podle ustanovení čl. 33 odst. 3 nařízení (EK) č. 1083/2006, není zapotřebí tyto strategie měnit.

Nicméně všechny zásadní změny strategie ze strany členských států budou zahrnuty v jejich strategických zprávách podle ustanovení článku 29 nařízení (EK) č. 1083/2006.

*
* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Georgios Papanikolaou (H-0429/09)

Předmět: Lisabonská smlouva a komunikační politika EU

Lisabonská smlouva přináší dramatické změny nejen ve struktuře EU a v jejím fungování, ale i v životě občanů. Je nepochybně obtížné řádně v tomto směru informovat občany. Hodnota takového informování se pozná, uvážíme-li, že často zaznívá znepokojení, že občané nejsou dostatečným způsobem seznamováni s evropskými záležitostmi. V této situaci nedostatečné informovanosti se zdá, že občané EU neznají ustanovení nové Smlouvy a nechápou plně důsledky, které bude mít pro jejich každodenní život.

Táži se vážené paní komisařky, zda se nám z pohledu komunikace podařilo v dostatečné míře přiblížit občanům EU změnu, která nastane ve struktuře EU? A konečně, soudíte, že jsou občané EU dostatečně informováni o této otázce, a jaké kvantitativní údaje svědčí pro takovou domněnku? Pokud nikoli, jsou zapotřebí další opatření a jaká opatření to mají být?

Odpověď

Komise s váženým panem poslancem souhlasí, co se týká rozsáhlého dopadu Lisabonské smlouvy. Pro poskytování přesných a jasných informací o nové Smlouvě Komise na internetových stránkách Evropa⁽³⁾ umožnila klást dotazy a poskytuje na ně odpovědi a zpřístupnila zde plné znění nové Smlouvy. Komise mimoto vytvořila shrnutí nové smlouvy určené občanům nazvané „Váš průvodce Lisabonskou smlouvou“, který jednoduchou formou vysvětluje konkrétní změny, ke kterým podle nové Smlouvy dochází. Průvodce je dostupný ve 23 oficiálních jazycích Evropské unie a byl distribuován do všech členských států. Vedle toho kontaktní středisko EUROPE DIRECT každý den odpovídá na dotazy občanů týkající se dopadů Lisabonské smlouvy a způsobů, jakými se jich tento proces dotkne. Od podpisu Lisabonské smlouvy v prosinci 2007 bylo zodpovězeno 2814 dotazů občanů týkajících se této Smlouvy.

Poté, co Lisabonská smlouva vstoupila v platnost, je nyní našim cílem, aby Lisabonská smlouva pracovala pro občany. Tento cíl je jednou z interinstitucionálních komunikačních priorit pro rok 2010, které projednala a na kterých se všeobecně shodla interinstitucionální informační skupina (dne 24. listopadu 2009). Vedle výše uvedeného komunikačního materiálu Komise připravuje nový balík multimediálních produktů, včetně modulového audiovizuálního dokumentu, didaktických materiálů pro vyučující a studenty a soubor nástrojů pro zprostředkovatele informací a doprovodná mediální kampaň. Budou také aktualizovány základní komunikační produkty EU o práci Evropské unie a jejích politikách, aby tak odrážely změny, které Lisabonská smlouva přinesla.

(3) http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm

Komise pokračuje ve svých snahách o účinné zapojení občanů do uplatňování Smlouvy. Jednou z příležitostí je veřejná konzultace týkající se občanské iniciativy, která umožní jednomu milionu občanů obrátit se na Komisi s žádostí o předložení konkrétního návrhu politiky. V současné době mají občané možnost předložit své názory ke způsobu, jakým by občanská iniciativa měla fungovat v praxi. Komise bude na tyto podněty brát zřetel při předkládání návrhu nařízení o občanské iniciativě ke schválení Evropským parlamentem a Radou.

*
* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Gay Mitchell (H-0437/09)

Předmět: Informace pro občany o podpoře poskytované Evropskou komisí

Voliči se mě často ptají, zda jim nebo na projekt, jehož se účastní, může Evropská komise poskytnout finanční či logistickou podporu. Přestože internetové stránky Komise občanům poskytují mnoho užitečných informací, je obtížné na nich najít přesné informace o tom, jakou podporu Komise může nebo nemůže občanům poskytnout.

Jaké kroky může příslušný komisař podniknout, aby v této oblasti zlepšil komunikaci s evropskými občany? Bylo by možné vyčlenit v rámci internetových stránek prostor pro tyto informace a pracovníky, kteří by za něj odpovídali, a umožnit tak co nejjednodušší vyhledávání informací o podpoře Komise?

Odpověď

Evropská unie poskytuje finanční prostředky a granty pro širokou škálu projektů a programů. Otázky a odpovědi týkající se způsobu předkládání žádostí o poskytnutí grantů a informací o možnostech získání finančních prostředků z Evropské unie jsou dostupné veřejnosti na internetových stránkách Evropa:

http://europa.eu/policies-activities/funding-grants/index_en.htm

Občané Evropské unie mohou žádat o poskytnutí grantů na základě oficiální procedury, s čímž jim mohou pomoci zastoupení Komise v jejich zemi. Informace o grantech poskytovaných v současné době jsou zveřejněny také na internetových stránkách zastoupení Komise v členských státech:

http://ec.europa.eu/represent_en.htm

*
* *

Otázka č. 23, kterou pokládá Hans-Peter Martin (H-0456/09)

Předmět: Informační kampaně a styk s veřejností

Komisařka EU Margot Wallströmová zanedlouho opustí svůj úřad. Mohla by se na základě svých bohatých zkušeností vyjádřit k těmto otázkám?

Před kterými chybami by varovala svou nástupkyni / svého nástupce?

Kterým oblastem je podle jejího názoru zapotřebí se v příštích letech nejvíce věnovat?

V které oblasti by dnes volila jiný postup a byla kampaň za přijetí Lisabonské smlouvy v Irsku jejím největším úspěchem?

Odpověď

Chtěla bych váženého pana poslance požádat, aby si odpovědi na tyto otázky našel v nedávno vydané publikaci „Engaging citizens - Five years as European Commissioner for Institutional Relations and Communication Strategy“, ve které by se hlavní činnosti daly shrnout následovně: lépe naslouchat názorům a starostem občanů, lépe vysvětlovat, jakým způsobem se učiněná rozhodnutí a iniciativy dotknou jejich každodenního života, a jezdit do regionů a lépe navazovat kontakt s lidmi tím, že je oslovíme v jejich prostředí.

http://ec.europa.eu/commission_barroso/wallstrom/pdf/engaging-citizens_en.pdf

*
* *

Otázka č. 24, kterou pokládá Bernd Posselt (H-0426/09)**Předmět: Energetická závislost na Rusku**

Jak Komise hodnotí výsledky snah EU o snížení své energetické závislosti na Rusku a jaké jsou konkrétní vyhlídky pro příští období?

Odpověď

Plynová krize způsobená přerušením dodávek z Ruska přes Ukrajinu v lednu 2009 ukázala míru zranitelnosti Evropské unie obecně, zvláště některých členských států, z hlediska energetické bezpečnosti a vnější energetické závislosti. Od té doby bylo dosaženo pokroku, pokud jde o rozvoj energetické infrastruktury, vzájemného propojení a také krizových mechanismů. Komise vyzývá dotčené subjekty, aby naléhavě podnikly další nezbytné kroky.

Dne 16. listopadu 2009 Evropská unie a Rusko podepsaly memorandum o mechanismu včasného varování v oblasti energetiky, které předpokládá včasné vyhodnocení možných rizik a problémů v souvislosti s nabídkou a poptávkou zemního plynu, ropy a elektřiny, a prevenci a rychlou reakci v případě mimořádné situace nebo hrozby vzniku mimořádné situace. V tomto ohledu by mechanismus včasného varování měl pomoci zabránit opakování plynové krize, k níž došlo v lednu 2009, a to důrazem na prevenci a řešení energetické situace, spolu s možnou účastí třetích stran. Kromě toho Komise považuje za velmi důležité, aby pro vztah mezi EU a Ruskem byl k dispozici transparentní a předvídatelný právní rámec, a proto si klade za cíl zahrnout v tomto smyslu do této dohody, která se projednává, spolehlivá ustanovení.

Komise i nadále velmi pečlivě sleduje vývoj vztahů mezi Ruskem a Ukrajinou ohledně plateb za dodávky plynu. Pokud jde o infrastrukturu, Komise zaznamenává určitý pokrok v provádění společného prohlášení, které bylo přijato na mezinárodní konferenci o investicích do modernizace ukrajinského systému přepravy plynu v březnu 2009. Komise má za sebou řadu jednání s ukrajinskými orgány a mezinárodní finanční instituce v současné době posuzují podrobnosti prioritních projektů uvedených v hlavním plánu pro ukrajinský systém přepravy plynu. Komise zároveň úzce spolupracuje s ukrajinskými orgány na přijetí nezbytných reforem, které byly zdůrazněny ve společném prohlášení z konference, aby mezinárodní finanční instituce mohly poskytnout potřebnou finanční podporu.

Pokud jde o infrastrukturu, důležitý vývoj v posledních měsících představuje:

Podpis Memoranda o porozumění ohledně plánu na propojení baltského trhu s energií (BEMIP) v červnu 2009 ze strany Komise a 8 baltských členských států, což je významný krok k lepšímu propojení oblasti Pobaltí a zbytku Evropské unie.

Podpis mezivládní dohody o plynovodu Nabucco v červenci 2009, což je důležitý krok směrem k větší různorodosti dodávek plynu z oblasti Kaspického moře přes tzv. jižní koridor.

Probíhá provádění nařízení, kterým se zavádí program na podporu hospodářského oživení prostřednictvím finanční pomoci Společenství poskytnuté na projekty v oblasti energetiky, kdy se na konkrétní projekty v odvětvích zemního plynu, propojení elektrických soustav, pobřežní větrné energie a zachycování a ukládání uhlíku vyčleňují téměř 4 miliardy EUR. Komise doufá, že do konce roku 2010 podepíše první grantové dohody.

Pokročily práce na propojení plynových a elektrických sítí ve Středomoří s cílem zahájit v roce 2010 konkrétní iniciativy.

V červenci 2009 předložila Komise návrh nařízení o zajištění dodávek plynu, jehož cílem je poskytnout účinný právní rámec pro krizové situace. O tomto návrhu se jednalo na nedávném zasedání Rady pro energetiku a Komise doufá, že během nastávajícího španělského předsednictví dosáhne politické dohody ohledně návrhu.

Evropská unie prohlubuje vztahy s klíčovými partnery v oblasti energetiky. Například nedávno byla na úrovni ministrů zřízena Energetická rada EU-USA a Komise doufá, že konce letošního roku podepíše memorandum o porozumění v oblasti energetiky s Irákem, což by zahrnovalo důležité prvky infrastruktury.

Je jasné, že energetická bezpečnost bude i nadále vysoko na seznamu priorit a zůstane klíčovou výzvou pro příští Komisi.

*
* *

Otázka č. 25, kterou pokládá Marian Harkin (H-0428/09)

Předmět: Cíle EU v oblasti energie z obnovitelných zdrojů

Evropské právní předpisy pro využívání energie z obnovitelných zdrojů představují důležitá opatření, která EU zavedla s cílem přimět členské státy, aby v této oblasti poskytovaly stabilní politický rámec. Nedávné zprávy o pokroku, které Komise vypracovala, však naznačují, že některé členské státy mají potíže s plněním cíle, kterým je dosáhnout do roku 2010 v odvětví dopravy 5,75 % podílu energie z obnovitelných zdrojů. Může Komise sdělit, jaká přijala opatření ke zvýšení výroby udržitelných biopaliv v EU? Jaké kroky konkrétně Komise podnikne, aby zajistila, že země jako Irsko, které v současné době v plnění cíle ve výši 5,75 % zaostávají, zavedou nové pobídky, jež by podpořily výrobu ekonomicky atraktivních biopaliv, které by vedly k zapojení malých podniků a zemědělského odvětví?

Odpověď

Komise může potvrdit, že orientačního cíle 5,75 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v odvětví dopravy stanoveného směrnicí 2003/30/ES o podpoře využívání biopaliv nebo jiných obnovitelných pohonných hmot v dopravě nebude pravděpodobně na úrovni EU dosaženo. A to i přes to, že spotřeba biopaliv v EU rychle roste a v roce 2008 dosáhla zhruba 3,3 % ve srovnání s 0,5 % v roce 2003. Současný právní rámec však nedává Evropské komisi silné nástroje k tomu, aby členské státy mohly svého cíle dosáhnout. Od roku 2005 zahájila Komise proti členským státům 62 řízení pro porušení povinnosti kvůli neplnění této směrnice, ale většina z nich byla zahájena pro neplnění ohlašovací povinnosti nebo nerespektování referenčních hodnot směrnice při stanovení vnitrostátních cílů.

To byl jeden z důvodů, proč Komise navrhla Radě a Parlamentu, aby přijaly novou směrnici o podpoře obnovitelných zdrojů energie a stanovily právně závazný cíl pro obnovitelné zdroje energie a pro obnovitelnou energii v odvětví dopravy. Tato nová směrnice 2009/28/ES tak poskytuje pevnější právní rámec pro podporu používání obnovitelných zdrojů v dopravě, neboť změnila povahu cíle, z orientačního se stal závazným, rozšířila jeho rozsah od biopaliv na všechny obnovitelné zdroje energie, včetně elektřiny, a navýšila cílovou hodnotu na 10 % do roku 2020.

Směrnice rovněž stanoví kritéria udržitelnosti pro biopaliva. Tato kritéria musí být splněna, aby byla biopaliva zahrnuta do závazného cíle a měla nárok na podpůrné programy. Kritéria udržitelnosti se vztahují na minimální povinné snížení emisí skleníkových plynů dosažené využitím biopaliv, na ochranu půdy s vysokou hodnotou biologické rozmanitosti, na předcházení odlesňování, atd.

Komise si je vědoma toho, že mnohé členské státy v plnění cíle 5,75 % zaostávají. Nicméně úkolem členských států i nadále zůstává zavedení potřebných pobídek na podporu výroby nebo využívání obnovitelné energie. Je v zájmu členských států, aby na vnitrostátní úrovni zavedly vhodná podpůrná opatření, a připravily tak cestu k dosažení cíle do roku 2020 10 % podílu energie z obnovitelných zdrojů v oblasti dopravy

.

Nová směrnice o obnovitelných zdrojích energie musí být provedena členskými státy do prosince 2010. Ale již do 30. června příštího roku budou muset členské státy předložit Komisi své národní akční plány pro obnovitelné zdroje energie, kde bude podrobně vysvětleno, jak členské státy zamýšlejí plnit svůj cíl, včetně 10% podílu obnovitelné energie v dopravě. Komise tyto plány vyhodnotí a přijme vhodná opatření, včetně zahájení řízení pro porušení práva proti těm členským státům, které nepředložily plány v souladu s požadavky směrnice.

*
* *

Otázka č. 26, kterou pokládá Silvia-Adriana Țicău (H-0441/09)

Předmět: Pokrok, jehož bylo dosaženo při uplatňování souboru opatření v oblasti klimatu a energetiky

Soubor opatření v oblasti klimatu a energetiky přijatý v prosinci 2008 ukládá členským státům snížit emise znečišťujících látek do roku 2020 o 20 %. Pokud bude přijata dohoda pro období po Kjótském protokolu, tato úroveň se zvýší na 30 %. Do roku 2020 musí 20 % spotřeby energie pocházet z obnovitelných zdrojů. K dosažení těchto cílů je nezbytné snížit emise znečišťujících látek nejen v energeticky náročných průmyslových odvětvích, ale také v odvětvích, jako je doprava či stavebnictví. Cíle stanovené v souboru

opatření v oblasti klimatu a energetiky vyžadují modernizaci evropských podniků, zvýšení energetické účinnosti v odvětví dopravy a ve stavebnictví a geologické ukládání oxidu uhličitého.

Mohla by Komise uvést, jakého pokroku bylo doposud dosaženo při uplatňování souboru opatření v oblasti klimatu a energetiky a dále, zda došlo ke zpoždění vůči původně stanovenému časovému harmonogramu?

Odpověď

Směrnice o obnovitelné energii⁽⁴⁾, která je součástí souboru opatření v oblasti klimatu a energetiky, musí být provedena do 5. prosince 2010. Článek 4 požaduje, aby každý členský stát přijal národní akční plán pro obnovitelné zdroje energie a do 30. června 2010 to oznámil Komisi. V těchto národních akčních plánech pro obnovitelné zdroje energie je nutno použít model přijatý Komisí dne 30. června 2009, jak uvádí čl. 4 odst. 1 a příloha VI směrnice. S cílem pomoci členským státům vypracovat jejich národní akční plány pro obnovitelné zdroje energie směrnice rovněž požaduje, aby do 31. prosince 2009 jednotlivé členské státy zveřejnily dokument o zamýšleném použití směrnice o mechanismech spolupráce a oznámily to Komisi. Žádné odchylky od uvedených termínů Komise nepředpokládá. Kromě toho se připravuje řada prováděcích opatření týkajících se systému udržitelnosti biopaliv.

Revidovaná směrnice o obchodování s emisními povolenkami⁽⁵⁾ předpokládá přijetí celé řady prováděcích opatření, z nichž mnohé jsou předmětem regulativního postupu s kontrolou. Komise na tom začala pracovat ihned po přijetí souboru opatření v oblasti klimatu a energetiky v prosinci 2008. První opatření, tedy rozhodnutí týkající se seznamu odvětví a pododvětví, u nichž se předpokládá značné riziko úniku uhlíku, bude přijato podle plánu do konce prosince 2009. Probíhají přípravné práce ohledně dalších rozhodnutí postoupených Komisi.

Rozhodnutí o sdílení úsilí⁽⁶⁾ předpokládá přijetí čtyř prováděcích opatření, z nichž všechna jsou předmětem regulativního postupu s kontrolou. Komise začala pracovat na realizaci ihned po přijetí souboru opatření v oblasti klimatu a energetiky v prosinci 2008 a probíhají přípravné práce.

Směrnice o zachycování a ukládání uhlíku⁽⁷⁾ neobsahuje žádná prováděcí opatření, ale vyzývá Komisi, aby k těmto třem otázkám vypracovala instrukce. Práce na nich probíhají.

Pokud jde o cíl energetické účinnosti v rámci souboru opatření v oblasti klimatu a energetiky, směrnice o budovách⁽⁸⁾, směrnice o energetických službách⁽⁹⁾, směrnice CHP⁽¹⁰⁾ a (prováděcí opatření pro) směrnice o ekodesignu⁽¹¹⁾ a směrnice o energetických štítcích⁽¹²⁾ byly již provedeny nebo se provádějí. Všechny tyto směrnice požadují, aby členské státy zveřejnily a oznámily Komisi své příslušné právní předpisy v souladu se stanovenými lhůtami pro jejich provedení. Žádné odchylky od tohoto harmonogramu Komise nepředpokládá. Kromě toho na integrovanou politiku 20/20/20 v oblasti energetiky a změny klimatu⁽¹³⁾

(4) Směrnice 2009/28/ES o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů, Úř.věst. L 140/16 ze dne 5.6.2009

(5) Směrnice 2009/29/ES, kterou se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství, Úř.věst. L 140, 5.6.2009.

(6) Rozhodnutí č. 406/2009/ES o úsilí členských států snížit své emise skleníkových plynů s cílem do roku 2020 splnit závazek ke snížení emisí skleníkových plynů, Úř.věst. ;L 140, 5.6.2009

(7) Směrnice 2009/31/ES o geologickém ukládání oxidu uhlíku a o změně směrnice Rady 85/337/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 200/60/ES, 2001/80/ES, 2004/35/ES, 2006/12/ES, 2008/1/ES a nařízení (ES) č. 1013/2006, Úř.věst. L 140, 5.6.2009

(8) Směrnice 2002/91/ES o energetické náročnosti budov, Úř.věst. L 1, 4.1.2003

(9) Směrnice 2006/32/ES o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách, Úř.věst. L 114, 27.4.2006

(10) Směrnice 2004/8/ES o podpoře kombinované výroby tepla a elektřiny založené na poptávce po užitečném teple na vnitřním trhu s energií, Úř.věst. L 52 ze dne 21.2.2004

(11) Směrnice 2009/125/ES, která stanoví rámec pro určení požadavků na ekodesign výrobků spojených se spotřebou energie, Úř.věst. L 285 ze dne 31.10.2009

(12) Směrnice 92/75/EHS o uvádění spotřeby energie a jiných zdrojů na energetických štítcích spotřebičů pro domácnost a v normalizovaných informacích o výrobku, Úř.věst. L 297, 13.10.1992, str. 16–19

(13) Sdělení Komise – energetická politika pro Evropu KOM(2007) 1 v konečném znění, zveřejněno 10.1.2007

navázal druhý strategický přezkum energetické politiky⁽¹⁴⁾, který nastínil soubor nových iniciativ Komise týkajících se energetické účinnosti, jako je navrhované přepracování směrnic o označování štítky a o budovách a návrh na značení pneumatik. Návrh na přepracování směrnice o budovách byl posunut o jeden rok dopředu oproti oznámení Komise v akčním plánu pro energetickou účinnost z roku 2006⁽¹⁵⁾, s cílem zajistit včasné dosažení cíle souboru opatření v oblasti energetiky a klimatu. Nedávné politické dohody o přepracování dvou směrnic a přijetí nařízení o značení pneumatik jsou skutečným úspěchem, který ukazuje, že existuje silná politická vůle pro ambiciózní politiku v oblasti energetické účinnosti.

*
* *

Otázka č. 27, kterou pokládá Brian Crowley (H-0464/09)

Předmět: Obnovitelná energie

Jaké iniciativy vyvíjí Komise v oblasti obnovitelných zdrojů energie, aby byly splněny evropské cíle v oblasti změny klimatu a vytvořeny nové pracovní příležitosti v rámci „inteligentnějšího“ a ekologičtějšího hospodářství?

Odpověď

Směrnice o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů⁽¹⁶⁾, která je součástí souboru opatření v oblasti energetiky a klimatu a byla přijata již dříve v roce 2009, musí být provedena ve vnitrostátním právu členských států do 5. prosince 2010. Po přijetí směrnice se nyní klade důraz na plné a řádné provádění ze strany členských států. Za tím účelem čl. 4 odst. 1 směrnice ukládá členským státům povinnost, aby do 30. června 2010 předložily Komisi národní akční plán pro obnovitelné energie. Dne 30. června 2009 Komise přijala závazný vzor⁽¹⁷⁾, kterým se členské státy musí při přípravě svého plánu řídit. Jakmile budou národní akční plány předloženy, Komise je vyhodnotí a ověří, zda jsou v souladu s národními a evropskými cíli stanovenými ve směrnici.

Na podporu technologického pokroku v oblasti energetiky, který je nezbytnou podmínkou k dosažení cílů roku 2020 a k soustředění celkového evropského úsilí, tentýž soubor opatření v oblasti energetiky a klimatu vyzval k provedení strategického plánu energetických technologií (SET)⁽¹⁸⁾. Jedním z hlavních úspěchů tohoto postupu byla příprava evropských průmyslových iniciativ, za pomoci průmyslu a členských států, zaměřených na nízkouhlíkové technologie (včetně větrné, sluneční a biologické energie a inteligentních sítí) s určenými cíli, opatřeními, potřebnými zdroji a přesným časovým horizontem až do roku 2020 v podobě technologického plánu. Tyto iniciativy budou zahájeny v průběhu roku 2010 a začne jejich praktické uplatňování. Ve svém návrhu ohledně „investování do rozvoje nízkouhlíkových energetických technologií“⁽¹⁹⁾ Komise odhaduje, že v příštích deseti letech bude nutno do výzkumu energetických technologií investovat dalších 50 miliard EUR. To znamená téměř trojnásobek ročních investic v Evropské unii, ze 3 na 8 miliard EUR.

Priority výzkumného programu financovaného v rámci 7. rámcového programu (2007-2013), s celkovým rozpočtem 2,350 milionů EUR, jsou sladěny s cíli a průmyslovými iniciativami plánu SET.

⁽¹⁴⁾ Sdělení Komise – druhý strategický přezkum energetické politiky: akční plán EU pro zabezpečení dodávek energie a jejich solidární využití SEC(2008) 2870, SEC(2008) 2871, SEC(2008) 2872 a KOM/2008/0781 v konečném znění, zveřejněno 13.11.2008

⁽¹⁵⁾ Sdělení Komise – akční plán pro energetickou účinnost: využití možností SEC(2006) 1173, SEC(2006) 1174, SEC(2006) 1175 a KOM/2006/0545 v konečném znění, uveřejněno 19.10.2006

⁽¹⁶⁾ Směrnice 2009/28/ES – Úř.věst. L 140/16, 5.6.2009

⁽¹⁷⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 30. června 2009, kterým se stanoví vzor pro národní akční plány pro obnovitelné energie v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES [oznámeno pod číslem K(2009) 5174]- Úř.věst. L182, 15.7.2009

⁽¹⁸⁾ Evropský strategický plán pro energetické technologie – vzhůru k nízkouhlíkové budoucnosti KOM (2007) 723

⁽¹⁹⁾ KOM(2009) 519 v konečném znění

Program inteligentní energie pro Evropu⁽²⁰⁾ podporuje rozvoj trvale udržitelné energie a zaměřuje se na odstraňování překážek trhu a vytváření příznivějšího podnikatelského prostředí pro trhy s obnovitelnou energií. Program zahrnuje široký rozsah činností, včetně projektů na podporu a šíření. V tomto rámci je Úmluva starostů a primátorů ambiciózní iniciativou Evropské komise, která má mobilizovat místní orgány a jejich občany, se aktivně zapojili do boje proti globálnímu oteplování.

Kromě toho by Komise chtěla pana poslance odkázat na svou předchozí odpověď na otázku H-0208/09⁽²¹⁾ o tzv. zelených pracovních místech.

*
* *

Otázka č. 28, kterou pokládá Pat the Cope Gallagher (H-0465/09)

Předmět: Poplatky Spojeného království za přenos energie a jejich dopad na Irsko

Režim poplatků za přenos energie, který zavedlo Spojené království, narušuje obchodování s energií, a to zejména mezi Spojeným královstvím a Irskem, neboť zvyšuje přepravní náklady na vývoz z Irska a cenová rizika spojená s dovozem levnější energie v období zimy. Tento postup znemožňuje maximalizaci ekonomického potenciálu irských zdrojů obnovitelné energie a může vést k častějšímu vypínání generátorů levnější obnovitelné energie, čímž se zvýší závislost na podpůrných mechanismech financovaných spotřebiteli.

Souhlasí Komise s tím, že režim poplatků za přenos zavedený Spojeným královstvím vážným způsobem narušuje obchod mezi Irskem a Spojeným královstvím? Domnívá se Komise, že režim poplatků za přenos je v souladu s ustanoveními nařízení o elektrické energii (ES) č. 714/2009⁽²²⁾? Jaká konkrétní opatření může Komise přijmout, aby zabránila vytváření takových překážek obchodu?

Odpověď

Nařízení 714/2009 bylo přijato jako součást třetího souboru opatření v oblasti trhu s energií s platností od 3. března 2011. Do té doby stále platí nařízení 1228/2003⁽²³⁾. Mezi těmito dvěma nařízeními však nejsou žádné podstatné rozdíly, které by s položenou otázkou souvisely.

Každý uživatel sítě musí hradit poplatky provozovatelům přenosových soustav (TSO), k jejichž soustavě je připojen. Tyto poplatky předem schválené vnitrostátními regulačními orgány odrážejí náklady na provoz přenosových soustav. Není dovoleno účtovat rozdílné poplatky uživatelům, kteří dovážejí nebo vyvážejí více (či méně) elektřiny, než uživatelům, kteří elektřinu kupují od výrobců se sídlem na území členského státu.

V rámci členských států mohou být poplatky za síť stanoveny motivačně tak, aby se výrobci elektřiny zaměřili na místa, kde stanovené náklady na celou přenosovou síť jsou nižší. Nařízení pro elektřinu tyto tzv. místní poplatky výslovně povoluje. Velká Británie (UK) tento systém využívá. Komise nemá důvod se domnívat, že výsledné poplatky neodrážejí náklady.

Nařízení 1228/2003 (a nařízení 714/2009) také stanoví zavedení mezinárodního kompenzačního mechanismu (ITC) pro TSO na vyrovnání nákladů vynaložených v důsledku uskutečnění přeshraničních toků elektřiny. Všechny platby ITC jsou určeny pro TSO a pocházejí od TSO, a proto jsou uživatelům soustav v členských státech zahrnuty do tarifů za přenos.

Používání mechanismů ITC bylo doposud dobrovolné. Komise má v úmyslu předložit návrhy závazných pokynů pro ITC, které mají být přijaty v rámci postupu projednávání ve výborech. Návrhy budou rovněž zahrnovat pokyny pro harmonizaci poplatků za přenos pro výrobce elektřiny. Podkladem bude návrh pokynů vypracovaný skupinou evropských regulačních orgánů pro elektřinu a zemní plyn v roce 2005.

⁽²⁰⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1639/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí rámcový program pro konkurenceschopnost a inovace (2007-2013)

⁽²¹⁾ K dispozici na <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB>

⁽²²⁾ Úř. věst. L 211, 14.8.2009, str. 15.

⁽²³⁾ Nařízení (ES) Evropského parlamentu a Rady č. 1228/2003 ze dne 26. června 2003 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou, Úř. věst. L 176, 15.7.2003.

*
* *

Otázka č. 29, kterou pokládá Cristina Gutiérrez-Cortines (H-0430/09):

Předmět: Odložení stížnosti na projekt dodávek vody z přehrady Cenajo společnosti spravující systém kanálů Taibilla (Mancomunidad de Canales del Taibilla)

Žádáme o uvedení právních důvodů a kritérií, na jejichž základě Evropská komise odložila stížnost (SG/CDC(2008)A/822), v níž pan Isidoro Ruiz Gabaldón jménem sdružení spotřebitelů a sdružení distributorů vod řeky Segura (Regantes del Segura y Norte de la Vega del río Segura) podal stížnost na projekt dodávek vody z přehrady Cenajo společnosti spravující systém kanálů Taibilla. K této stížnosti se připojila zastupitelstva obcí Cieza, Blanca a Abarán a sdružení distributorů vod a svůj podpis k ní připojilo 11 tisíc občanů.

Jak je uvedeno ve zmíněné stížnosti, podzemní vedení řeky s sebou nese její bezprostřední zničení i zničení říčních břehů a snížení objemu vody, což je v rozporu se směrnicí 2000/60/ES. Jedná se o projekt, jenž bude mít komplexní vliv na životní prostředí a jenž nenabízí další alternativy ani žádná nápravná opatření, která by vyrovnala jeho dopady. Schvalovací postup byl zahájen ještě před začleněním těchto řešení. Kromě toho v důsledku projektu zmizí chráněné druhy živočichů, např. nutrie (lutra lutra).

Odpověď

Cílem tohoto projektu je zajistit dodávku vody pro více než 700 000 obyvatel (v letních měsících se může tento počet zvýšit na více než jeden milion) v regionu Murcia ve Španělsku. Současné dodávky nesplňují některé z požadavků směrnice o pitné vodě⁽²⁴⁾ vzhledem k vysokému obsahu síranu a hořčíku. Projekt spolufinancovaný Evropskou unií z Fondu soudržnosti nahrazuje předchozí projekt („Conexión Embalse de la Fuensanta-río Taibilla“), od kterého bylo upuštěno vzhledem k jeho vysokému dopadu na životní prostředí.

V roce 2005 Komise obdržela na tento projekt stížnost, předkládající několik otázek týkajících se pravděpodobného porušení právních předpisů ES o životním prostředí, zejména směrnic o posuzování vlivů na životní prostředí⁽²⁵⁾ a o ochraně přírody⁽²⁶⁾⁽²⁷⁾. Tato stížnost byla v říjnu 2005 uzavřena, neboť důkladné prošetření případu žádné porušení právních předpisů EU týkajících nebylo životního prostředí odhaleno.

Dne 8. ledna 2008 byla Komisi předložena nová stížnost – od jiného stěžovatele – a registrována v systému EU PILOT. Věc byla předmětem důkladného posouzení a došlo k výměně informací o projektu mezi španělskými orgány a útvary Komise.

Útvary Komise informovaly stěžovatele o svých závěrech dopisem ze dne 29. června 2009, s tím, že nedošlo k porušení předpisů (a dalším potvrzujícím dopisem ze dne 13. října 2009).

Shrnutí, stížnost byla odložena z následujících důvodů:

Mnohé z těchto otázek se týkaly možného porušování vnitrostátních postupů, které nespádají do pravomoci Komise.

V té době probíhalo posuzování vlivu projektu na životní prostředí, které prováděl příslušný orgán zabývající se životním prostředím. V textu posouzení se mj. odkazuje na uvažované možnosti a otázky ochrany přírody a vod.

Vzhledem k tomu, že výše uvedený postup je nejvhodnějším nástrojem k zjištění možných vlivů na životní prostředí, a vzhledem k tomu, že projekt nebyl schválen, nebylo možno zjistit žádné porušení právních předpisů EU v oblasti životního prostředí.

⁽²⁴⁾ Směrnice Rady 98/83/ES o kvalitě vody určené k lidské spotřebě, Úř.věst.L 330, 5.12.1998

⁽²⁵⁾ Směrnice Rady 85/337/EHS ze dne 27. června 1985 o posuzování vlivů některých veřejných a soukromých záměrů na životní prostředí, v pozdějším znění; Úř.věst. L 175, 5.7.1985

⁽²⁶⁾ Směrnice Rady 79/409/EHS ze dne 2. dubna 1979 o ochraně volně žijících ptáků; Úř.věst. L 103, 25.4.1979

⁽²⁷⁾ Směrnice Rady 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin; Úř.věst. L 206, 22.7.1992

I když zahájení výběrového řízení ještě před posouzením vlivů na životní prostředí není příkladem osvědčeného postupu, konkrétní požadavky pro tuto oblast směrnice EIA neuvádí. Směrnice ukládá jedinou povinnost, a to že projekt nelze povolit dříve, než bude posouzení dokončeno.

*
* *

Otázka č. 30, kterou pokládá Frank Vanhecke (H-0433/09)

Předmět: Turecko a Súdán

Súdánský prezident Omar al-Bašír se údajně zúčastnil schůzky Organizace islámské konference (OIC), která byla zahájena v Istanbulu dne 9. listopadu 2009. Na al-Bašíra byl Mezinárodním trestním soudem vydán mezinárodní zatýkácí rozkaz, neboť je obviněn ze spáchání válečných zločinů a zločinů proti lidskosti v provincii Dárfúr.

Ve své rezoluci 1593 vyzvala Rada bezpečnosti OSN, jejímž je Turecko v letech 2009–2011 nestálým členem, všechny státy ke spolupráci s Mezinárodním trestním soudem. Turecko sice není smluvní stranou Mezinárodního trestního soudu, členské státy EU však ano.

Pokud byl Omar al-Bašír v Istanbulu skutečně přítomen a nebyl zatčen, jak hodnotí Komise tuto politiku Turecka vzhledem k cílům společné zahraniční politiky EU v oblasti lidských práv? Jaké dopady to bude mít na přístupová jednání?

Odpověď

Schůzky Stálého výboru pro hospodářskou a obchodní spolupráci Organizace islámské konference v Turecku se súdánský prezident Omar al-Bašír nezúčastnil.

*
* *

Otázka č. 31, kterou pokládá Seán Kelly (H-0435/09)

Předmět: Směrnice o ochranných známkách (2008/95/EC) a služba Google AdWords

Generální advokát Poesia Pessoa Maduro ve svém stanovisku k případům placených odkazů ve vyhledávači Google (Google AdWords) adresovaném Evropskému soudnímu dvoru říká, že podle článku 5 směrnice o ochranných známkách (2008/95/ES⁽²⁸⁾) si může podnik koupit klíčové slovo (AdWord), které je ochrannou známkou jiného podniku.

Ochranná známka je při ochraně duševních práv nejdůležitější. Společnosti může trvat léta, než si vybuduje dobré jméno, na němž je založena ochranná známka. To se stejnou měrou týká jak malých a středních podniků, tak i velkých podniků. Je zjevně nespravedlivé, že si jedna společnost může koupit ochrannou známku jiné společnosti.

Může proto Komise nastítnit, zda je připravena předložit pozměňující návrhy s cílem aktualizovat směrnici o ochranných známkách, pokud Evropský soudní dvůr přijme rozhodnutí ve prospěch vyhledávače Google?

Odpověď

Komise chápe důležitost ochrany práv, která propůjčuje ochranná známka, a rozdílné výklady článku 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách a která nahrazuje předchozí první směrnici Rady 89/104/EEC⁽²⁹⁾ ze dne 21. prosince 1988. Stanovisko generálního advokáta Poesie Madura vydané dne 22. září 2009 se týká spojených věcí C-236/08, C-237/08 a C-238/08, které se všechny týkají společnosti Google. Dokud Evropský soudní dvůr nevynes v těchto věcech své rozhodnutí, bylo by předčasné, aby Komise uvažovala o přijetí opatření ke změně směrnice.

*
* *

⁽²⁸⁾ Úřední věstník L 299, 8.11.2008, s. 25.

⁽²⁹⁾ Úřední věstník L 40, 11.2.1989

Otázka č. 32, kterou pokládá Eleni Theocharous (H-0438/09)**Předmět: Ničení kulturního dědictví**

Otázka ničení kulturního dědictví v severní, okupované části Kypru má zásadní význam pro celou Evropu. Za pozitivní krok lze považovat skutečnost, že z celkové částky 259 milionů EUR určených na pomoc okupovaným územím byly 2 miliony EUR vyčleněny na kostel Panagia Odigitria (Bekestan). Vzhledem k tomu, že v okupované části Kypru je velké množství ortodoxních a křesťanských kostelů a jiných památek, které se v případě, že nebudou okamžitě zrestaurovány, rozpadnou a budou navždy ztraceny, a vzhledem k tomu, že je v sázce kulturní dědictví Evropy a světa, mohla by Komise poskytnout informace o tom, zda má v úmyslu z uvedených 259 milionů EUR i nadále poskytovat finanční prostředky a urychlit tento postup?

Odpověď

Komise plně souhlasí s paní poslankyní, že je důležité zachovat kulturní dědictví Kypru jako celek. Finanční prostředky EU jsou na tento účel vyčleňovány již od roku 2001, zejména pro vlajkové projekty v Nikósii, městě obehnaném hradbami, v rámci tzv. Nicosia Master Plan, bi-komunitárního projektu obou zdejších komunit. Dva hlavní projekty financované Evropskou unií, restaurování lázní ve čtvrti Ömeriye a tzv. bedestan, neboli krytý bazar, získaly cenu Europa Nostra. Další projekty financované Evropskou unií byly dokončeny v opevněném městě Famagusta.

Kromě toho má být na žádost Parlamentu v roce 2010 provedena studie o kulturním dědictví v hodnotě 800 000 EUR. Tato studie poskytne mj. podrobný popis všech významných kulturních památek (doplněný fotografiemi a náčrtky), přehled utrpěných škod a seznam oprav, které jsou nutné pro zachování původního stavu poškozených kulturních památek. Po svém dokončení bude studie sloužit jako základ pro nasměrování dalších finančních prostředků EU na projekty obnovy.

*
* *

Otázka č. 33, kterou pokládá Ernst Strasser (H-0439/09)**Předmět: Vnímání zvyšující se hospodářské trestné činnosti v důsledku rozšiřování Evropské unie směrem na východ**

Podle poslední studie Top Manager Index (TMI), kterou každoročně vypracovává konzultační společnost AT Kearney a Vídeňská ekonomická a obchodně-správní univerzita, se 88 % dotázaných rakouských společností domnívá, že je vysoce pravděpodobné, že se rozšířením Evropské unie směrem na východ zvýší hospodářská trestná činnost.

Podíl společností, které pociťují toto riziko, zůstává od roku 2003 neměnný (v roce 2008: 87 %).

Shoduje se výše uvedená představa rakouských společností s představou Komise či s jejími informacemi o tomto jevu, a pokud ano, vypracuje Komise návrh, který se bude zabývat tím, jak proti tomuto jevu a jeho hlavním příčinám bojovat?

Odpověď

Komise nemá informace, které by potvrdily nebo vyvrátily názory vyjádřené vrcholovými manažery rakouských společností v průzkumu, o němž se zmínil pan poslanec. Komise také není informována o tom, jaká metodika byla v tomto průzkumu použita pro měření vnímání trestné činnosti.

Zpráva Europolu o posouzení hrozeb organizované trestné činnosti (OCTA) a další policejní zdroje upozorňují na rostoucí aktivity skupin organizovaného zločinu ve východní Evropě, včetně hospodářské trestné činnosti. Malé množství statistických údajů, které je k dispozici, však není dostatečné k tomu, aby bylo možno určit nějakou spojitost mezi rozšířením Unie a nárůstem hospodářské trestné činnosti. Tentýž průzkum, který uvedl pan poslanec, ukazuje, že představy rakouských manažerů se od roku 2003 nezměnily (tj. předtím než země východní Evropy vstoupily do Unie).

Komise se již velmi aktivně snaží předcházet hospodářské a finanční trestné činnosti v Unii a bojovat s ní a navrhla další posílení stávajících opatření ve Stockholmském programu, který stanoví priority Unie na příštích pět let. Nejvýznamnější uvažované kroky směřují k návrhům trestních opatření proti porušování práv duševního vlastnictví, k rozšíření možností konfiskace výnosů z organizované trestné činnosti úpravou stávajícího právního rámce a posílením nástrojů pro sledování majetku pocházejícího z trestné činnosti,

k lepší prevenci a potírání korupce a k posílení způsobilosti členských států provádět vyšetřování finanční trestné činnosti.

Pokud je o zemi, které nejsou členy EU, je posílení kapacit orgánů prosazujících právo důležitou součástí předstupních příprav kandidátských zemí. Skupiny organizovaného zločinu využívají nedostatečných kapacit státních institucí v těchto zemích v boji s trestnou činností, pro kontrolu svých hranic a pro spolupráci se svými protějšky v jiných zemích v daném regionu a v rámci Evropské unie. Posouzení hrozeb organizované trestné činnosti provedlo regionální středisko pro boj s přeshraniční trestnou činností v rámci iniciativy pro spolupráci v jihovýchodní Evropě (S.E.C.I.) v součinnosti s Europolem. Některé země uzavřely dohody o spolupráci s Europolem a tyto dohody se připravují i pro další země. Komise poskytuje na regionální i národní úrovni finanční podporu na zvýšení kapacit orgánů prosazujících právo v kandidátských zemích v zájmu účinnějšího boje s organizovanou trestnou činností.

*

* *

Otázka č. 34, kterou pokládá Jürgen Klute (H-0442/09)

Předmět: Přerušení spolupráce EK s Nikaraguou

Ačkoli je Nikaragua jednou z nejchudších zemí světa, rozhodla se Evropská komise kvůli údajným nesrovnalostem při místních volbách pozastavit na období 2008–2009 Nikaragui platbu ve výši 60 milionů EUR. Tato částka měla být přidělena na programy v oblasti vzdělávání a zdravotnictví, na diverzifikaci výroby a jiné rozvojové cíle. Toto opatření Komise tedy vážně poškozuje nejchudší skupiny obyvatelstva v Nikaragui.

V nedávné době plánovala Komise pozastavení této platby zrušit, a uvolnit 10 milionů EUR, ale nyní se – kvůli rozhodnutí nejvyššího soudu v Nikaragui týkajícímu se znovuzvolení prezidenta a starostů – rozhodla pokračovat v sankcích proti této zemi i nadále.

Proč přijala Komise takováto opatření proti Nikaragui, a nikoli proti vládám Kolumbie či Kostariky, v nichž byla vydána podobná rozhodnutí?

Má Komise v úmyslu zrušit sankce uvalené na Nikaraguu a její demokraticky zvolenou vládu?

Vyhodnotila Komise následky podniknutých opatření s ohledem na nejchudší skupiny obyvatelstva Nikaraguy?

Odpověď

Komise se v Nikaragui aktivně angažovala mnoho let. V rámci rozvojové spolupráce ES zde neexistují žádné závazky. Nicméně respektování demokracie, právního státu a dobré správy věcí veřejných jsou základními podmínkami, které jsou obsaženy ve všech finančních úmluvách podepsaných s orgány této země.

Po zfalšovaných komunálních volbách v listopadu 2008 se Komise po konzultaci s Radou rozhodla, že rozpočtová podpora není vhodný způsob rozvojové spolupráce s Nikaraguou.

Od té doby vede Komise s Nikaraguou dialog o otázkách voleb a správy věcí veřejných, který vedl k částečnému obnovení rozpočtové podpory v oblasti vzdělávání.

Komise bude v tomto kritickém dialogu i nadále pokračovat a doufá, že bude moci uvolnit další částky, jakmile budou splněny nezbytné podmínky.

Komise úzce koordinuje své zapojení s členskými státy EU a rovněž s dalšími dárci a vzala na vědomí usnesení schválená Evropským parlamentem dne 18. prosince 2008, a nejnověji dne 26. listopadu 2009.

Komise se zavázala celkově zachovat úroveň pomoci pro Nikaraguu, v případě potřeby prostřednictvím přeorientování programů spolupráce.

Na závěr je třeba zmínit se o tom, že všechny ostatní způsoby poskytování pomoci, s výjimkou rozpočtové podpory, byly zachovány, a spolupráce, včetně schvalování nových projektů a střednědobého přezkumu pomoci této zemi, probíhala v průběhu roku 2009 normálně.

*

* *

Otázka č. 35, kterou pokládá Anna Hedh (H-0443/09)**Předmět: Reklama na alkohol**

Na jaře letošního roku předložila vědecká skupina na žádost fóra o alkoholu a zdraví zprávu nazvanou "The impact of marketing communication on the volume and patterns of consumption of alcoholic beverages, especially by young people" („Dopad marketingových sdělení na objem a způsoby konzumace alkoholických nápojů, zejména pokud jde o mladé lidi“).

Ze zprávy vyplývá, že dvanáct ze třinácti zkoumaných studií ukazuje, že reklama na alkohol má vliv na to, kdy mladí lidé s pitím alkoholu začínají, a zvyšuje spotřebu těch mladých, kteří již pít začali. Ve studiích se rovněž uvádí, že existuje přímá souvislost mezi množstvím reklamy, jemuž jsou mladí lidé vystaveni, a nárůstem jejich spotřeby. Kromě toho vyplývá ze zprávy vypracované Komisí, že samoregulace v souvislosti s reklamou na alkohol, jejímiž zastánci jsou výrobci alkoholických nápojů, nepřináší příliš dobré výsledky. Přísná opatření jsou účinnější.

Stávající předpisy, jež stanoví, že reklama na alkohol nesmí přímo oslovovat mládež, jsou v praxi neúčinné. Nejlepším způsobem, jak omezit konzumaci alkoholu u mladých lidí, je naprostý zákaz reklamy na alkohol. To vyplývá i ze studie uveřejněné ve vědeckém časopise „The Lancet“.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem se tážu, zda Komise zamýšlí zakázat reklamu na alkohol, stejně jako tomu bylo v případě reklamy na tabák, ze zdravotních důvodů?

Odpověď

Paní poslankyně vznesla závažné a důležité téma.

Současné švédské předsednictví učinilo hodně pro to, aby otázky související s alkoholem zůstaly jednou z hlavních priorit evropské agendy. Závěry Rady přijaté již dříve v tomto měsíci vyzývaly členské státy i Komisi, aby se více snažily ochránit děti před vlivem reklamy a marketingu.

První protialkoholová strategie EU stanoví, že Komise podporuje lepší regulaci alkoholických nápojů zejména dvojím způsobem. Za prvé prostřednictvím směrnice o audiovizuálních mediálních službách⁽³⁰⁾, která poskytuje rámec pro minimální normy platné pro audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů, které se objevují v televizním vysílání a audiovizuálních mediálních službách na objednávku. Stanoví, že audiovizuální obchodní sdělení týkající se alkoholických nápojů nesmí být výslovně zaměřena na nezletilé osoby a televizní reklama nesmí zobrazovat děti nebo mladistvé při konzumaci těchto nápojů.

Za druhé prostřednictvím dvou nových struktur zřízených na podporu provádění strategie EU proti alkoholu. První z nich je Výbor pro vnitrostátní politiku boje proti alkoholismu, kde členské státy mohou sdílet a porovnávat přístupy na vnitrostátní úrovni.

Druhou je Evropské fórum o alkoholu a zdraví spojující různorodé subjekty napříč společnostmi, které se zavazují dobrovolně se podílet na snižování škod způsobených alkoholem. Na tomto fóru jsou zastoupeny všechny články řetězce přicházející do styku s alkoholem (od výrobců až po maloobchodníky a také odvětví pohostinství).

Pro fórum je důležité téma reklamy na alkohol a byla vytvořena zvláštní pracovní skupina pro marketingovou komunikaci, která má zkoumat různé problémy a podporovat rozvoj společného porozumění.

V příštích letech bude důležité tato opatření přezkoumat a posoudit, zda společně stačí k tomu, aby ochránily děti a mladistvé. A především zda stávající právní rámce na úrovni EU i na úrovni jednotlivých států ve spojení s dobrovolnými aktivitami zúčastněných subjektů fungují, nebo zda je tento „mix“ třeba znovu vyvážit. Teprve tehdy bude možno posoudit, zda je na úrovni EU v souvislosti s reklamou na alkohol nutno přijmout důraznější kroky.

Komise však zastává názor, že pro tuto chvíli je důležité, abychom pokračovali tímto způsobem, který byl nastaven při přijetí protialkoholové strategie EU a pro který existuje široký konsenzus.

⁽³⁰⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2007/65/EC ze dne 11. prosince 2007, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských stát, upravujících provozování televizního vysílání. Text s významem pro EHP, Úř.věst. L 332 , 18.12.2007

*
* *

Otázka č. 36, kterou pokládá Jim Higgins (H-0444/09)**Předmět: Těžba rašeliny a výroba energie z fosilních paliv**

Byla by Komise hotova zvážit s ohledem na čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice o stanovištích („Assessment of Plans and Projects Significantly Affecting Natura 2000 sites“) povolení další těžby rašeliny na vrchovištních rašeliništích v Irsku, jelikož povolení k takové těžbě vyprší dne 31. prosince 2010?

Byla by Komise s ohledem na prohibitivní ceny fosilních paliv produkujících emise uhlíku, na nichž je irská ekonomika téměř zcela závislá, ochotna uvažovat o výjimce na další omezenou dobu, zejména vzhledem k tomu, že nebyl vydán žádný zákaz vztahující se na produkci rašeliny, kterou provádí státní společnost Bord Na Móna, ani na využívání rašeliny k výrobě elektrické energie ve dvou obřích rašelinných elektrárnách ve Středním Irsku, schválených EU?

Odpověď

Směrnice Rady 92/43/EHS o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin⁽³¹⁾ právně zavazuje členské státy k ochraně těch typů stanovišť, které jsou v zájmu Společenství, včetně vrchovištních a povrchových rašelinišť, jejichž aktivní formy jsou podle směrnice hlavním zájmem. Toho lze v zásadě dosáhnout zřízením území zvláštní ochrany, jejich ochranou a správou. Za ochranu těchto typů stanovišť nese Irsko v rámci EU mimořádnou odpovědnost.

Je povinností příslušných orgánů v Irsku zavést nezbytná ochranná opatření. Jakýkoli plán či projekt, který by mohl negativně ovlivnit území Natura 2000, může pokračovat pouze tehdy, pokud je plně v souladu s podmínkami uvedenými v čl. 6 odst. 3 a 4 směrnice o stanovištích. To vyžaduje příslušné posouzení činnosti, která má být povolena, z hlediska cílů ochrany daného území. Pokud vyplýve závěr, že to nepříznivě ovlivní celistvost příslušné lokality, a neexistují-li jiná řešení, pak tento plán nebo projekt může pokračovat, pouze pokud převládá veřejný zájem a pokud škody způsobené v lokalitě jsou plně vyváženy kompenzačními opatřeními. Vzhledem k tomu, že vrchoviště a povrchová rašeliniště jsou prioritním typem přírodního stanoviště, bylo by také třeba, aby Komise zaujala oficiální stanovisko a uvedla závažné důvody pro převažující veřejný zájem.

Do soustavy Natura 2000 je zahrnuta pouze část irských rašelinišť. Irsko také chrání některá rašeliniště jako území národního dědictví na základě vnitrostátních právních předpisů. Stále však existují rozsáhlé plochy rašelinišť, které se nacházejí mimo tyto oblasti, a ochranná opatření platná pro tyto lokality se na tamní těžbu rašeliny nevztahují. Pokud je Komise informována, společnost Bord na Mona netěží a nevyužívá rašelinu z území patřící do soustavy Natura 2000 ani z jiných chráněných lokalit k výrobě elektrické energie, a proto pokračující provoz jejich rašelinných elektráren nemůže být záminkou pro nepřijetí opatření na ochranu uvedených rašelinišť.

Poslední posouzení stavu ochrany zveřejněné irskými orgány je obzvláště znepokojující, zejména kvůli aktivním vrchovištním rašeliništím. Nedotčené vrchovištní rašeliniště v Irsku je nyní nesmírně vzácné a jeho plocha se za posledních deset let zmenšila o více než 35 %⁽³²⁾. Pokračující zhoršování hydrologických podmínek přírodních stanovišť způsobené těžbou rašeliny, lesním hospodařením a vypalováním při zachování dosavadního tempa je považováno za vážné ohrožení životaschopnosti stanovišť ve většině lokalit.

Komise již jasně panu poslanci sdělila svůj názor ve své odpovědi na písemnou otázku E-3449/08⁽³³⁾, a to že pro irská rašeliniště v soustavě Natura 2000 je naléhavě zapotřebí zavést účinnou správu a ochranná opatření, včetně zákazu těžby rašeliny, pokud je v rozporu s ochranou těchto lokalit.

Komise by ráda panu poslanci vysvětlila, že ve zmíněném období Komise neschválila žádné „povolení“ pro pokračující poškozování lokalit Natura 2000 těžbou rašeliny.

*
* *

(31) Úřední věstník L 206, 22.7.1992

(32) <http://www.npws.ie/en/PublicationsLiterature/HabitatsDirectiveReport07/>

(33) <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp?language=fr>

Otázka č. 37, kterou pokládá François Alfonsi (H-0446/09)

Předmět: Vyřazení Bonifáckého průlivu Mezinárodní námořní organizací jakožto "průlivu využívaného pro mezinárodní plavbu"

Bonifácký průliv, přirozená úžina mezi Korsikou a Sardiníí, je nebezpečným pásmem pro námořní plavbu.

Francie a Itálie zde již roku 1993 zakázaly plavbu lodí plujících pod jejich vlajkou, které v této oblasti převážejí škodlivé nebo znečišťující produkty. Proto je tu dnes doprava reziduální a její úloha nemá hospodářský význam. Stačila by však jediná nehoda, pokud by zde ztroskotala loď s nebezpečným nákladem, která by nebyla francouzská ani italská, jako například Erika (plující pod maltskou vlajkou) nebo Prestige (plující pod bahamskou vlajkou).

Bonifácký průliv totiž patří mezi „průlivy využívané pro mezinárodní plavbu“, a proto se na něj vztahuje pravidlo volného tranzitu bez překážek pro obchodní loď. Tak se zachovává potenciálně velmi nebezpečná situace bez skutečné hospodářské protihodnoty. Tento statut není na místě a je v rozporu s projektem rozsáhlé chráněné mořské oblasti, jíž je korsicko-sardinský Mezinárodní mořský park.

Může se Komise připojit ke krokům, které Francie a Itálie již zahájily s cílem dosáhnout vyřazení Bonifáckého průlivu Mezinárodní námořní organizací?

Odpověď

Komise není informována o žádné iniciativě Francie a Itálie v rámci Mezinárodní námořní organizace (IMO) směřující k odnětí statutu Bonifáckému průlivu jako „průlivu využívanému pro mezinárodní plavbu“. Bez potřebných informací o zamýšleném kroku ze strany těchto dvou členských států Komise nemůže k této věci zaujmout stanovisko.

Nicméně Komise by ráda zdůraznila, že charakteristika průlivů využívaných pro mezinárodní plavbu a režim platný v těchto oblastech vyplývá z Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu (UNCLOS).

Vzhledem k obavám, které pan poslanec vyjádřil, pokud jde o předcházení námořním nehodám a znečištění způsobovanému plavidly, Komise chce zdůraznit, že v posledních deseti letech Evropská unie vyvíjí značné úsilí v otázkách námořní bezpečnosti, včetně přijetí tří souborů opatření v oblasti námořní dopravy, z nichž poslední, schválený Parlamentem a Radou v dubnu 2009, obsahoval osm legislativních opatření. S tímto legislativním acquis, které má Evropská unie k dispozici, nepochybně posílila svou způsobilost bojovat proti nestandardní námořní přepravě, zajistit bezpečnost plavby a zabránit znečištění, které způsobují lodě v evropských vodách.

*
* *

Otázka č. 38, kterou pokládá Gesine Meissner (H-0448/09)

Předmět: Obchodní dohoda mezi EU a Venezuelou

Návrh nového venezuelského zákona o národním majetku by vládě umožňoval „nařídít prostřednictvím spravedlivé kompenzace nucené vyvlastnění“ majetku, „jenž je využíván k výrobní činnosti neodpovídající národním zájmům a společensko-výrobnímu modelu“.

Domnívá se Komise, že uplatňování tohoto zákona zabrání správnému fungování navrhované obchodní dohody mezi EU a Venezuelou? Pokud ne, tak proč?

Otázka č. 39, kterou pokládá José Manuel García-Margallo y Marfil (H-0452/09)

Předmět: Dohoda o obchodu mezi EU a Venezuelou

Přezkoumala Komise ustanovení obsažená v návrhu venezuelského zákona o společenském vlastnictví a zjistila, zda jsou slučitelná se zásadami svobodného a spravedlivého obchodování, na nichž se má zakládat jakákoli budoucí dohoda o obchodu mezi EU a Venezuelou? Jestliže ne, proč?

Společná odpověď

Evropská unie nemá žádnou obchodní dohodu s Venezuelou a žádná dohoda se v současné době nenavrhuje. Jelikož tento zákon je stále ještě v návrhu a dosud nebyl přijat ani proveden, Komise proto není schopna

posoudit slučitelnost navrhovaného venezuelského zákona se stávajícími či navrhovanými právními závazky v rámci EU, ani posoudit jeho přesný dopad na vztahy mezi EU a Venezuelou.

Jakmile však zákon vstoupí v platnost, bude Komise sledovat a pečlivě analyzovat jeho dopad na hospodářské zájmy Evropské unie ve Venezuele, a až se naskytne vhodná příležitost, sdělí venezuelským orgánům, jakých případných negativních dopadů se obává.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Liam Aylward (H-0450/09)

Předmět: Zajištění potravin na celosvětové úrovni

Každoročně umírá více než 40 milionů lidí v důsledku hladovění a chudoby, přičemž každých šest vteřin umírá jedno dítě. Na nedávno uskutečněném summitu Organizace OSN pro výživu a zemědělství bylo vydáno prohlášení, podle něhož počet hladovějících lidí na světě již přesahuje jednu miliardu. Celosvětová potravinová krize je mimoto jednou ze závažných hrozeb pro mír a bezpečnost na celém světě.

Jaké kroky může Komise učinit pro vyřešení problému hladu a nedostatečného zajištění potravin na celosvětové úrovni?

Jaké kroky může Komise učinit, aby zajistila, že činnost Evropské unie, a zejména její politika v oblasti zemědělství a rozvoje, nebude jedním z faktorů přispívajících ke zhoršování hladu a nedostatku potravin na světě?

Odpověď

Pan poslanec se laskavě podívá na odpovědi Komise na otázku č. P-5506/09⁽³⁴⁾, kterou položil Guerrero Salom, a otázku č. H-0416/09 paní McGuinnessové⁽³⁵⁾.

*
* *

Otázka č. 41, kterou pokládá Ryszard Czarnecki (H-0454/09)

Předmět: Zpráva Mezinárodního měnového fondu

Uvítal bych, kdyby se Komise vyjádřila ke zprávě Mezinárodního měnového fondu (FMI) (Global Financial Stability Report). FMI diplomaticky upozorňuje, aniž by uvedl konkrétní jméno, že italské banky plně nekonsolidují ztráty svých zahraničních poboček a dceřiných společností. FMI svou rezervovanost opírá o skutečnost, že ztráty finančních orgánů mimo Evropskou unii jsou vyšší než finanční ztráty bank eurozóny. FMI upozorňuje na to, že čím nižší je úroveň konsolidace účtů, tím nižší je index uváděných ztrát.

Svou činnost rozšířila do zahraničí jen jedna italská banka a výhrady FMI se mohou vztahovat pouze k ní. Nepředstavuje tento způsob vypracovávání zpráv ohrožení pro stabilitu finančního systému vzhledem k tomu, že vyvolává znepokojení předsedy FMI? Dceřiné společnosti banky Unicredit na Ukrajině, v Rumunsku, v Bulharsku a v zemích bývalého Sovětského svazu potřebují pomoc, aby zachovaly svou likviditu. Například polská banka Pekao S.A. podporuje banku Unicredit na Ukrajině, do které vložila prostředky až ve výši několika desítek milionů eur za období několika po sobě jdoucích účetních čtvrtletí; Pekao S.A. však na rozdíl od dalších bank v regionu nečerpá na své ukrajinské investice ze žádné rezervy. Mohla by Komise sdělit, zda takové účetní postupy a takové „kreativní účetnictví“ jsou přípustné? Zaručí likviditu bankovního systému ze střednědobého a dlouhodobého hlediska? Jaké finanční důsledky to může mít ve finančních systémech Polska, Rumunska, Bulharska a zemí bývalého Sovětského svazu?

Odpověď

S ohledem na obavy týkající se nevhodného účetního postupu, který používají některé italské banky, je třeba zdůraznit, že italské banky, stejně jako všechny ostatní evropské banky uvedené v seznamu, vypracovávají od roku 2005 své konsolidované účetní výkazy podle Mezinárodních standardů finančního výkaznictví (IFRS) přijatých Evropskou unií na základě nařízení č. 1606/2002.

⁽³⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/home.jsp>

⁽³⁵⁾ Písemná odpověď ze dne 24. listopadu 2009

Podle IFRS jsou banky povinny konsolidovat všechny své dceřiné společnosti, bez ohledu na to, kde se nacházejí, a nesmí docházet k transakcím uvnitř skupiny. Kromě toho podle směrnice č. 2006/43/ES musí být finanční výkazy ověřeny oprávněným externím auditorem.

Podle své auditované konsolidované účetní závěrky z roku 2008 banka Unicredit uplatnila IFRS, tak jak byly schváleny Evropskou unií, takže konsolidovala všechny své dceřiné společnosti, včetně těch v Rumunsku, na Ukrajině a v Bulharsku. To znamená, že ztráty z úvěrů uváděné v účetních závěrkách ukrajinských, rumunských a bulharských dceřiných společností Unicredit Bank jsou uváděny také v konsolidovaných účetních závěrkách bankovní skupiny Unicredit Group.

Komise proto nemá žádné zvláštní poznámky k účetním pravidlům či postupům, které Unicredit Group používá.

Se zvláštním zřetelem k projeveným obavám je třeba připomenout, že když zpráva Mezinárodního měnového fondu uvádí, že „Itálie, Nizozemsko a Španělsko nevykazují ztráty ve svých zahraničních pobočkách, ani v zahraničních dceřiných společnostech“, přejímá patrně statistické údaje použité MMF pro účely této zprávy.

*
* *

Otázka č. 42, kterou pokládá Kathleen Van Brempt (H-0457/09)

Předmět: Bezpečnost levných hraček

Nedávný výzkum orgánu TÜV provádějícího certifikaci kvality výrobků udává, že dvě třetiny všech levných hraček, které tento orgán prověřil, nevyhovují stávajícím požadavkům na kvalitu. Jedna třetina z nich dokonce obsahuje zakázaná změkčovadla (ftaláty). Vzhledem k tomu, že se testování výslovně soustředilo na levné hračky, má tento problém také závažný sociální rozměr.

Je si Komise těchto problémů vědoma? Jakým způsobem hodlá Komise přísnější požadavky obsažené v nové směrnici o hračkách vymáhat, když ani snaha o prosazení předchozí směrnice zjevně nepřináší výsledky? A jakými opatřeními Komise zajistí, aby všechny děti mohly vyrůstat s bezpečnými hračkami?

Odpověď

Komise je obeznámena s tiskovou zprávou, kterou připomněla paní poslankyně, o zmíněných nevyhovujících hračkách, které nevyhovují zejména kvůli nadměrnému obsahu ftalátů, přítomnosti chemických látek nebo drobným součástkám, i když ještě nebyla německou vládou oficiálně informována.

Pokud hračky uvedené na trh ohrožují bezpečnost dětí podle stávající nebo nové směrnice o bezpečnosti hraček, jsou členské státy povinny přijmout veškerá příslušná opatření k jejich stažení z trhu, k zákazu či omezení jejich uvádění na trh. Členské státy musí o tomto opatření neprodleně uvědomit Komisi, především prostřednictvím systému rychlého varování RAPEX a v některých případech také tzv. postupem podle ochranné doložky. Všechny členské státy jsou informovány a mají povinnost přijmout proti nevyhovující hračky odpovídající následná opatření.

Komise by chtěla zdůraznit, že na bezpečnost dětí se již zaměřuje současná směrnice o bezpečnosti hraček 88/378/EHS obsahující závazné požadavky na bezpečnost hraček, které mají být uvedeny na trh. Tyto požadavky byly ještě zpřísněny v nové směrnici o bezpečnosti hraček (TSD), která vstoupí v platnost od ledna 2011. Tato nová pravidla patří k nejpřísnějším na světě. Jsou výsledkem několika průzkumů, podrobného posuzování dopadů a širokého dialogu s veřejností, a rovněž intenzivní diskuse v průběhu legislativního procesu v Evropském parlamentu a na zasedání Rady. Nová směrnice o bezpečnosti hraček také stanoví, že je nutno dodržovat další akty právních předpisů Společenství, jako jsou například pravidla o obecné bezpečnosti výrobků a o klasifikaci, obalech a označování nebezpečných přípravků, látek a směsí. Hračky proto musí splňovat také nařízení REACH č. 1907/2006, a zejména jeho přílohu XVII omezující používání ftalátů v hračkách a v předmětech pro péči o dítě. Do poloviny ledna 2010 předloží Evropská agentura pro chemikálie (ECHA) zprávu o přezkoumání stávajících omezení ftalátů.

Členské státy již zaměřují svou pozornost na dozor nad trhem s hračkami a Komise takové činnosti spolufinancuje, jsou-li koordinovány mezi několika zeměmi. Komise s potěšením panu poslanci sděluje, že např. v roce 2009 orgány dozoru nad trhem provedly společné testování hraček uvedených na trh EU, přičemž se soustředily hlavně na drobné díly, magnety a těžké kovy. Předpokládá se, že tato společná akce spolufinancovaná v rámci spotřebitelské politiky Komise skončí v polovině roku 2010.

Kromě toho nová směrnice zároveň zlepší dozor nad trhem. Jedná se o první odvětvovou směrnici, která bude zahrnovat obecný rámec pro marketing výrobků v EU, tzv. goods package, a bude s ním v souladu (nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, které stanoví požadavky pro akreditaci a dozor nad trhem týkající se marketingu výrobků a kterým se ruší nařízení (EHS) č. 339/93, a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 768/2008/ES ze dne 9. července 2008 o společném rámci pro marketing výrobků, kterým se ruší rozhodnutí č. 93/465/EHS). Pro dozor nad trhem s hračkami budou platit posílená pravidla pro dozor nad trhem a kontrolu na vnějších hranicích obsažená v novém horizontálním nařízení č. 765/2008.

Komise také podporuje důslednější kontroly na výrobní lince a ve spolupráci s hračkařským průmyslem probíhají rovněž práce na rozvoji poradenství pro rodiče a ty, kteří dětem kupují hračky.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Proinsias De Rossa (H-0459/09)

Předmět: Pracovníci společnosti SR Technics a Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci

Mohla by Komise uvést, zda od irských orgánů obdržela žádost o poskytnutí finančních prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci na pomoc bývalým pracovníkům společnosti SR Technics v Dublinu, a pokud ano, v jakém stadiu jednání se nyní tato žádost nachází?

Odpověď

Žádost Irska o pomoc bývalým pracovníkům společnosti SR Technics v Dublinu Komise obdržela dne 9. října 2009. Žádost vychází z čl. 2 odst. a) nařízení (ES) 1927/2006 („nařízení EGF“)⁽³⁶⁾, které požaduje propuštění minimálně 500 pracovníků během čtyř měsíců v jednom podniku v jednom členském státě, včetně pracovníků propuštěných jeho dodavateli a navazujícími výrobci.

Žádost se týká nadbytečných 910 pracovníků společnosti, z nichž 800 jich bylo propuštěno ve sledovaném čtyřměsíčním období a následně dalších 110. Irské orgány mají v úmyslu pomoci 838 pracovníkům prostřednictvím aktivních opatření na trhu práce včetně poradenství, odborné přípravy a pomoci při samostatném podnikání.

Útvary Komise nyní žádost analyzují a požadují od irské strany další informace o některých prvcích. Po obdržení požadovaných informací Komise rozhodne, zda žádost schválí a doporučí ji rozpočtovému orgánu, který poskytne finanční příspěvek.

V této chvíli Komise ještě nedokončila své posuzování, a proto se zatím nemůže vyjádřit k tomu, jak bylo o žádosti rozhodnuto.

*
* *

Otázka č. 44, kterou pokládá Ádám Kósa (H-0460/09)

Předmět: Jazyková práva a práva týkající se znakové řeči

Mezi členskými státy Evropské unie byla znaková řeč dosud uznána zákonem či ústavou v devíti z nich, přičemž 9. listopadu 2009 se tak stalo i v Maďarsku. Evropský parlament se otázkou znakové řeči zabýval dvakrát ve formě usnesení, a to v letech 1988 a 1998, ke konkrétním výsledkům to ovšem nevedlo.

Expertní komise skupiny na vysoké úrovni zabývající se otázkou mnohojazyčnosti předložila v roce 2007 řadu návrhů týkajících se problematiky mnohojazyčnosti. Skupina odborníků upozornila na to, že do oblasti mnohojazyčnosti spadá i znaková řeč.

Dne 26. listopadu 2009 dospěla Rada ve složení pro všeobecné a zahraniční záležitosti k dohodě ohledně ratifikace Úmluvy OSN o právech osob se zdravotním postižením, jejíž článek 30 zní: „Osoby se zdravotním postižením mají nárok, na rovnoprávném základě s ostatními, na uznání a podporu své specifické kulturní a jazykové identity, včetně znakové řeči a kultury neslyšících.“

⁽³⁶⁾ Nařízení Parlamentu a Rady (ES) 1927/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, Úř.věst. L 406, 30.12.2006.

Jaká opatření plánuje učinit Komise s ohledem na Flensburgská opatření vydaná v roce 2000, která zahrnují i znakovou řeč, ve věci uznání znakových jazyků a jejich řádného používání na půdě institucí EU?

Odpověď

Komise si je vědoma Flensburgských doporučení k provádění politických opatření na ochranu regionálních či menšinových jazyků přijatých ve dnech 22.-25. června 2000 na mezinárodní konferenci, kterou uspořádalo Evropské centrum pro otázky menšin (ECMI) požadující řádné uznání znakových jazyků. Podle článku 165 Smlouvy o fungování Evropské unie je úkolem členských států zavést na národní a regionální úrovni konkrétní opatření na podporu jazykové politiky a totéž platí pro uznání znakových jazyků.

Pokud se však používání znakové řeči stane nezbytné k tomu, aby neslyšící měli přístup k zaměstnání, profesnímu postupu nebo odborné přípravě, spadala by tato otázka pravděpodobně do oblasti působnosti směrnice 2000/78/ES ze dne 27. listopadu 2000, která stanoví obecný rámec pro rovné zacházení v zaměstnání a povolání⁽³⁷⁾.

Kromě toho dne 2. července 2008 předložila Komise návrh směrnice (KOM(2008) 426 v konečném znění), který se z širšího hlediska zaměřuje na uplatňování zásady rovného zacházení i mimo zaměstnání. Důvodem diskriminace bývá náboženské vyznání a víra, zdravotní postižení, věk a sexuální orientace, tedy to, co spolu s rovností mužů a žen a rasou již řešily předchozí směrnice EU a co uvádí článek 19 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Komise také rozvíjí politiku na podporu jazykového vzdělávání a jazykové rozmanitosti v plném rozsahu, což zahrnuje všechny současné jazyky v EU, tedy i znakovou řeč. Prostřednictvím programů financování Komise spolufinancuje projekty a sítě na podporu výuky jazyků a jazykové rozmanitosti. V roce 2008 výzva k předkládání návrhů v rámci programu celoživotního vzdělávání pro období 2007-2013 upřednostnila projekty a sítě zaměřené na podporu jazyků lidí se zvláštními potřebami. V rámci výzvy k předkládání návrhů v roce 2009 bylo zase jednou z priorit „určení osvědčených postupů, jejich předávání a využití při výuce jazyků osob se zvláštními potřebami“⁽³⁸⁾. V roce 2008 byly vybrány a probíhají tři projekty zaměřené na znakové jazyky.

Dále Komise upozorňuje na skutečnost, že dne 30. března 2007 všechny členské státy a Evropské společenství v rozsahu svých pravomocí podepsaly Úmluvu Organizace spojených národů (OSN) o právech osob se zdravotním postižením. Různé články (9, 21, 24 a 30) stanoví povinnosti smluvních států přijmout příslušná opatření ve vztahu k znakové řeči, poskytnout pomoc, přijmout a usnadnit její používání a výuku. Především pak článek 21 uvádí jako jedno z takových opatření uznání a podporu používání znakové řeči.

A konečně, Komise připomíná, že jazykový režim evropských orgánů se řídí nařízením Rady č. 1/1958⁽³⁹⁾. Toto nařízení uvádí ve svém prvním článku jazyky, které jsou úředními a pracovními jazyky těchto orgánů. Přijetí či úprava nařízení vyžaduje jednomyslný souhlas Rady a k jeho změně není zapotřebí návrhu Komise. Zařazení zvláštních ustanovení týkajících se znakových jazyků by bylo předmětem řízení. Co se týče vlastního přístupu, Komise poskytuje výklad v několika znakových jazycích a rovněž financovala projekt vzdělávání tlumočnicků ve znakové řeči.

*
* *

Otázka č. 45, kterou pokládá Charalampos Angourakis (H-0461/09)

Předmět: Likvidace systémů sociálního zabezpečení

EU a vlády členských států spojují své síly s kapitálem, aby zahájily brutální útok na práva pracujících, přičemž používají ideologický terorismus o vnějším zadlužení a veřejném schodku a jako záminku si berou nebezpečí, že systémy sociálního zabezpečení se zhroutí následkem stárnutí obyvatelstva a nepříznivých demografických změn. Důchody a nemocenské a sociální dávky se snižují a věk pro odchod do důchodu se zvyšuje. Typickým příkladem je Řecko, kde na základě spolčení Komise a vlád stran PASOK a ND a Soudního dvora Evropských společenství byl věk, ve kterém mohou ženy pracující ve veřejném sektoru odejít do důchodu, posunut o 5 až 17 let a veřejný a sociální charakter systému sociálního zabezpečení je zpochybněn.

⁽³⁷⁾ Úřední věstník L 303, 2.12.2000.

⁽³⁸⁾ http://ec.europa.eu/education/llp/doc/call09/prior_en.pdf

⁽³⁹⁾ Úřední věstník 17, 6.1.1958

Mohla by Komise sdělit, zda má v úmyslu provádět stejnou politiku likvidace systémů sociálního zabezpečení, přestože to bude mít pro pracující tragické následky?

Odpověď

Komise si je vědoma, že je nutno zajistit přiměřenou sociální ochranu. Zdůrazňuje, že podle Smlouvy o fungování Evropské unie spadá sociální ochrana do oblasti působnosti členských států. Vzhledem k tomu Komise spolupracuje s členskými státy v rámci otevřené metody koordinace (OMC) v oblasti sociální ochrany a sociálního začleňování. Společné cíle OMC dohodnuté členskými státy v oblasti důchodů se soustředí na tři hlavní body: za prvé, důchody by měly být přiměřené, za druhé, odchody do důchodu by měly být finančně udržitelné, a za třetí důchodové systémy by měly být přizpůsobeny požadavkům moderní společnosti. Hlavním rysem spolupráce v rámci otevřené metody koordinace v oblasti sociální je společná analýza Komise a Rady a posouzení národních strategií v oblasti sociální ochrany a sociálního začlenění ve formě společné zprávy.

Společná zpráva pro rok 2009 se zaměřila na podporu pracovního života jako důležitého činitele při zajištění udržitelnosti důchodových systémů, který brání tomu, aby finanční problémy přešly v problémy sociální vzhledem ke stárnutí našich společností. Zdůraznila, že dlouhodobě přiměřená výše důchodů závisí na vytrvalém úsilí o dosažení lisabonského cíle 50% zaměstnanosti starších pracovníků, bez ohledu na hospodářský pokles. Rovněž zdůraznila, že je důležité sledovat zajištění ohrožených pracovníků v rámci důchodových systémů⁽⁴⁰⁾.

Komise a členské státy dále společně posuzují dlouhodobou výzvu, kterou v oblasti hospodářství a rozpočtu představují důchodové systémy vzhledem ke stárnutí obyvatelstva. Aktualizované závěry tohoto posouzení byly uveřejněny ve Zprávě o stárnutí obyvatelstva a ve Zprávě o udržitelnosti v roce 2009⁽⁴¹⁾. Zpráva o stárnutí obyvatelstva přinesla zjištění, že v důsledku demografické změny vzrostou veřejné výdaje na důchody v členských státech z 10,1 % HDP v roce 2007 na 18,8 % v roce 2060. Zpráva však uvádí, že veřejné výdaje budou v roce 2060 činit pouhých 12,5 % HDP zásluhou reformy provedených v členských státech a plánovaným zvýšením zaměstnanosti. Prodloužení délky pracovního života tak může zajistit přiměřenost a udržitelnost důchodových systémů.

Pokud jde o situaci, na kterou paní poslankyně poukazuje v rozhodnutí Soudního dvora ze dne 26. března 2009 ve věci Komise versus Řecko, Komise zdůrazňuje, že soud rozhodl v neprospěch Řecka vzhledem k tomu, že Řecko neplnilo své závazky podle článku 141 TEC (článek 157 TFEU), který stanoví zásadu rovných platů pro muže i ženy. Ve zmíněném případě soud konstatoval, že důchod vyplácený podle řeckého zákoníku splňuje kritéria stanovená v judikatuře Soudního dvora, a lze ho považovat za platbu ve smyslu Smlouvy.

Rozsudek Soudního dvora se vztahuje pouze na otázku rozdílu ve věku odchodu do důchodu u mužů a žen.

*
* *

Otázka č. 46, kterou pokládá Georgios Toussas (H-0467/09)

Předmět: Zemědělské dotace

Digitalizace zemědělských pozemků, která měla být v Řecku dokončena v roce 2008, stále probíhá a z technických důvodů pravděpodobně nebude do konce tohoto roku hotová. Proto hrozí nebezpečí, že zemědělci neobdrží dotace, na které mají nárok. Vzhledem k tomu, že již druhý rok po sobě pokračuje propad velkoobchodních cen u téměř všech rostlinných a živočišných produktů, část zemědělské produkce, na kterou byl již vynaložen čas, práce a peníze, zůstává neprodána a je ponechána na polích, kde jen hnije, zatímco mnozí zemědělci za své produkty (broskve, víno, obiloviny), které prodali obchodníkům a družstvům, nedostali ani tržní cenu, což znamená, že dotace nyní činí až polovinu výdělků zemědělců. Teď, kdy hrozí, že dotace nebudou vyplaceny, je přežití zemědělců, zejména malých a středních zemědělců bojujících o svou záchranu, jejichž dluhy se prudce nahromadily a kteří se nacházejí v zoufalé finanční situaci, velmi nejisté.

⁽⁴⁰⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=757&langId=en>.

⁽⁴¹⁾ http://ec.europa.eu/economy_finance/thematic_articles/article14761_en.htm. Zpráva o stárnutí obyvatelstva a Zpráva o udržitelnosti jsou podpůrné dokumenty pro KOM(2009) 180 a KOM(2009) 545 v uvedeném pořadí, obě zveřejnilo Generální ředitelství Evropské komise pro hospodářské a finanční záležitosti v časopise European Economy č. 2/2009 a 9/2009 v uvedeném pořadí.

Táži se Komise, zda bez prodlení vyplatí všechny dotace, na které mají zemědělci nárok – bez ohledu na to, zda bude digitalizace dokončena či nikoli –, aby je zachránila před krachem a umožnila jim pokračovat v zemědělské činnosti?

Odpověď

Za prvé, Komise by chtěla pana poslance upozornit, že na finančním řízení společné zemědělské politiky se podílejí členské státy a Komise v souladu s nařízením 1290/2005⁽⁴²⁾.

Platby zemědělcům vyplácí platební agentury jmenované jednotlivými členskými státy. Komise je následně členskými státy zpětně uhradí.

V Řecku bylo poslední lhůtou pro podání žádosti o dotace za rok 2009 datum 15. května 2009 (s možností prodloužení až do 9. června 2009, i když s penále). Vzhledem k tomu, že v řeckých podmínkách je od zemědělců vyžadována digitalizovaná identifikace zemědělských pozemků (kromě alfanumerické identifikace), toto datum je zároveň termínem pro dokončení digitalizace.

Odpovědnost za digitalizaci nesou zemědělci spolu se zemědělskými svazy. Vzhledem k problémům v zemědělských svazech však došlo v procesu digitalizace k závažnému zpoždění. Je třeba vzít na vědomí, že účast zemědělců je při této práci nezbytná.

Podle právních předpisů o přímých platbách a ze zřejmých důvodů řádné správy je nutno před uskutečněním plateb ze strany agentur provést kontrolu. To vyžaduje, aby všechny zemědělské pozemky byly digitalizovány.

Řecké orgány musí urychlit a dokončit proces digitalizace, aby mohly zemědělcům zaplatit co nejdříve.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Iliana Malinova Iotova (H-0468/09)

Předmět: Řízení o nesplnění povinností vedené proti Bulharsku v souvislosti s nesprávným prováděním právních předpisů Evropské unie v oblasti zacházení s odpady v bulharské Sofii

Komise dospěla k závěru, že nebyla přijata odpovídající naléhavá opatření pro řešení problému odpadků v bulharské Sofii, který trvá již několik let. Bulharská vláda a magistrát hlavního města přitom tvrdí, že byla přijata řada opatření, o nichž byla Evropská komise informována.

Na základě jakých argumentů Komise rozhodla, že zahájí řízení o nesplnění povinností proti Bulharsku?

Je Komise informována o opatřeních, která Bulharsko přijalo k vyřešení problému s odpady v Sofii?

Jsou důkazy, které Bulharsko předložilo Komisi, přesvědčivé?

Jsou k dispozici údaje bulharských odborníků a byly tyto údaje zohledněny?

Jaké závazky přijala Komise na základě jednání s bulharským předsedou vlády Bojko Borisovem, pokud jde o plány bulharského státu na vyřešení problému s odpady?

V jaké lhůtě očekává Komise od bulharské strany hmatatelné výsledky?

Odpověď

Komise se rozhodla obrátit se ve věci Bulharska na soud za neplnění článku 5 směrnice o odpadech⁽⁴³⁾ (rámcová směrnice o odpadech), která zavazuje členské státy k vybudování jednotné a odpovídající sítě zařízení na odstraňování odpadů.

Po uplynutí dvouměsíční lhůty na odpověď na odůvodněné stanovisko zaslané dne 1. prosince 2008 neplnění povinnosti přetrvávalo, což mj. dokládá několik stovek tisíc tun domovního odpadu ze Sofie skladovaných ve slisovaných balících za podmínek, které jsou v rozporu s právními předpisy Společenství, neboť kapacita skládky v Suhodolu byla již vyčerpána a jiná stávající zařízení nejsou schopna vyprodukováný odpad pojmout.

(42) Nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky, Úřední věstník L 209, 11.8.2005.

(43) Směrnice 2006/12/ES, Úřední věstník L 114, 27.4.2006

Komise vzala v úvahu všechny informace, které jí o situaci s odpadem kolem Sofie Bulharsko poskytlo, a na základě těchto informací došla k závěru, že i když došlo k pokroku v likvidaci lisovaného odpadu a byly rovněž zahájeny nezbytné kroky pro vytvoření integrovaného systému nakládání s odpady v Sofii, tzv. „Sofia Waste Project“, problém nedostatku vhodné a udržitelné infrastruktury pro odstraňování odpadu stále není vyřešen.

Komise vítá opatření, které Bulharsko přijalo k vytvoření infrastruktury pro odstraňování odpadu, která jak doufáme a očekáváme, poskytne dlouhodobě udržitelné řešení pro bulharské hlavní město Sofii. Jelikož lhůta pro vytvoření nezbytné infrastruktury již vypršela, Komise očekává, že Bulharsko ji v co nejkratší možné době vybuduje a že nové zařízení bude plně odpovídat všem příslušným právním předpisům Společenství, a zejména že vyhoví požadavku na použití nejlepší dostupné technologie, jak stanoví článek 5 směrnice o odpadech. Komise chce zároveň připomenout, že je naléhavě nutné vybudovat novou infrastrukturu na odstraňování odpadů mimo Sofii.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Ivo Belet (H-0469/09)

Předmět: Budoucnost elektromobilů

Jedním z úkolů, před nimiž stojí budoucí Komise, je další usilovná práce na vybudování hospodářství s nízkými emisemi CO₂, zejména prostřednictvím snižování emisí uhlíku, k nimž dochází při výrobě elektřiny a v oblasti dopravy, a vývojem čistých elektromobilů.

Jaká opatření plánuje učinit Komise s cílem splnit tento náročný úkol?

Má Komise v plánu zahájit iniciativy, které by uspíšily využívání elektromobilů?

Jaká opatření hodlá Komise učinit, aby došlo k rychlému rozšíření sítě nabíjecích stanic pro elektromobily?

Jakou roli budou hrát podle Komise baterie elektromobilů ve vztahu k rovnováze mezi poptávkou po elektrické energii a její nabídkou?

Domnívá se Komise, že by v tomto ohledu mohla sehrát svou roli Evropská investiční banka

Odpověď

Evropská unie musí vytvořit vizi energetického systému pro EU s téměř nulovými emisemi uhlíku do roku 2050.

Nízkouhlíkové nebo bezuhlíkové technologie pro výrobu elektřiny, čisté technologie vozidel a ekologické a účinné vytápění a chlazení budov musí být jednou z hlavních priorit všech programů dekarbonizace. Proto Komise v posledních několika letech přicházela s celou řadou iniciativ zaměřených na zvýšené využívání obnovitelných zdrojů energie, nastavení norem pro energetickou účinnost a podporu technologií pro udržitelné využívání fosilních paliv a rovněž nových technologií pro oblast obnovitelných zdrojů a energetické účinnosti. Celý soubor přijímaných opatření a opatření, která mají být přijata v blízké budoucnosti, byly podrobně uvedeny ve strategickém přehledu energetické politiky, který Komise přijala v prosinci 2007 a 2008.

Ve sdělení „Udržitelná budoucnost dopravy“ uveřejněném v červnu 2009 Komise určuje úkoly, nástroje a priority v oblasti dopravy v časovém horizontu roku 2050. V příštím roce vydá Komise Bílou knihu o dopravní politice, kde představí politická opatření, která mají být přijata v oblasti dopravy pro příští desetiletí. Nová Bílá kniha se zaměří na spojení mobility a dekarbonizace s cílem podpořit hospodářský růst a sociální pokrok a také pokrok směrem k udržitelnému dopravnímu systému. V této souvislosti bude hrát elektromobilita nepochybně významnou úlohu, i když jiná řešení by to nemělo vylučovat.

Komise již řadu let podporuje vývoj alternativních technologií vozidel a pohonných hmot. Projekty vozidel s pohonem na biopaliva, zemní plyn a vodík a projekty elektrických vozidel jsou financovány především z rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj. V roce 2008 vznikla společná technologická iniciativa zaměřená na palivové články a vodík financovaná z prostředků Společenství ve výši 470 milionů EUR. Byly stanoveny cíle pro biopaliva a obnovitelné energie na trhu s pohonnými hmotami, jsou vypracovávána kritéria udržitelnosti pro biopaliva a bylo umožněno zavést příznivý daňový režim pro alternativní paliva. Podle směrnice o čistých vozidlech, která byla přijata v březnu 2009, bude nutno při rozhodování o nákupu vozidel pro veřejnou dopravu brát v úvahu spotřebu energie, emise CO₂ a emise

škodlivin. To podpoří uvedení na trh čistých a energeticky účinných vozidel. Byly přijaty právní předpisy na snížení emisí CO₂ u nových osobních vozidel na 130 gramů na jeden kilometr (zaváděné postupně od roku 2012 do roku 2015) a dále na 95 g/km v roce 2020 (nařízení (ES) č. 443/2009), a obdobné právní předpisy byly navrženy pro lehká komerční vozidla (KOM(2009)593).

2. Plán obnovy přijatý v listopadu 2008 předpokládá tři PPP (Public Private Partnership – spolupráci veřejného a soukromého sektoru). Iniciativa „zelený automobil“ (celkem 5 miliard EUR, z toho 1 miliarda EUR na výzkum a vývoj v FP-7 a 4 miliardy EUR na úvěry EIB) podpoří rozvoj nových a udržitelných forem silniční dopravy. Prioritou bude elektrifikace silničních vozidel (elektromobilita). Evropská komise poskytne finanční prostředky na výzkum a vývoj, vytvoření jednotných norem a snadnější uvedení na trh, v roce 2010 bude poskytnuto 108 milionů EUR.

Kromě těchto opatření na podporu daného odvětví Komise zahajuje výzkum, jehož cílem je zjistit dopad na životní prostředí a jiné dopady případného rozsáhlého uvedení na trh elektrických vozidel a hybridních vozidel se zástrčkou.

V roce 2010 Komise také navrhne harmonizované požadavky na schvalování elektrických vozidel, včetně čistě elektrických a hybridních vozidel. Návrh představí zvláštní požadavky, pokud jde o elektrickou bezpečnost v rámci schvalování typu vozidel Evropského společenství podle směrnice EHK OSN č. 100.

Dále Evropská komise hodlá pověřit evropské normalizační orgány vypracováním nebo přezkoumáním dosavadních norem, aby byla zajištěna kompatibilita mezi nabíjecími systémy a bateriemi používanými v elektrických vozidlech. Uživatelé tak budou moci používat stejné nabíječky pro celou řadu vozidel, aniž by si museli kupovat nové nabíječky pokaždé, když si koupí nové auto nebo novou baterii. Spotřebitelům by to také umožnilo snadné nabíjení vozidel při cestách přes hranice nebo při cestování na území svého členského státu. Rovněž by to usnadnilo nabíjení na veřejně přístupných místech a uvedení nabíjecích infrastruktur na trh. A konečně by to odradilo členské státy od individuálního postupu, neboť řešení by se pak mohla překrývat.

Přijetí harmonizovaných pravidel umožní jednoduchý, přímočarý a levný proces schvalování, což v Evropské unii podpoří rychlé uvedení na trh nízkouhlíkových vozidel. Tento zjednodušený nový rámec pro elektrická vozidla pro změnu zvýší konkurenceschopnost evropského průmyslu a urychlí dekarbonizaci silniční dopravy.

3. Vybudování sítí nabíjecí infrastruktury je věc, která se zvažuje v rámci iniciativy „zelený automobil“. Velký evropský projekt elektromobility, pro nějž je otevřena výzva k předkládání návrhů až do 14. ledna 2010, bude zahrnovat vozidla, infrastrukturu a vypracování společných kodexů, norem a předpisů. Další vývojové a výzkumné práce se předpokládají v rámci budoucích výzev iniciativy „zelený automobil“ k optimalizaci výkonu a snížení nákladů, a také k vypracování aplikací inteligentních rozvodných sítí pro tento účel (optimalizace zatížení rozvodné sítě, podpora různých podnikatelských modelů a systémů plateb atd. ...).

4. Kapacita baterií v elektrických vozidlech, která slouží jako zásobník energie pro elektrické rozvodné sítě, je zkoumána v rámci projektů vybraných v poslední době, které již Komise financuje z rámcového programu pro výzkum a technologický rozvoj. Další výzkum a demonstrace úlohy baterií v elektrických vozidlech pro vyrovnání nabídky a poptávky elektřiny se zvažuje v rámci iniciativy „zelený automobil“ a bude těžit z výsledků současných projektů.

5. Úvěrové mechanismy Evropské investiční banky (EIB) poskytnou významnou část finančních prostředků v rámci iniciativy „zelený automobil“. K dispozici jsou dva nástroje:

Finanční nástroj pro sdílení rizik (RSFF); a

Evropský nástroj pro čistou dopravu (ECTF), nástroj, který byl výslovně určen pro podporu výzkumu, vývoje a inovací přátelských životnímu prostředí v odvětví dopravy.

RSFF je systém inovací, který má zlepšit přístup k úvěrům na financování rizikovějších investic v oblasti výzkumu, vývoje a inovací, zatímco ECTF se stal součástí protikrizového souboru opatření, který EIB zavedla na podzim 2008 a který je zaměřen výhradně na výzkum zabývající se snižováním emisí uhlíku z dopravy. V rámci ECTF byly na iniciativu „zelený automobil“ uvolněny 4 miliardy EUR.

*

* *

Otázka č. 49, kterou pokládá Mairead McGuinness (H-0471/09)**Předmět: Kontroly silničních nákladních vozidel v přístavu Calais**

Dopravci, kteří na cestě do Velké Británie projíždějí přístavem Calais, již nějakou dobu zažívají problémy spojené s kontrolami svých vozidel, při nichž francouzské a britské orgány hledají nelegální přistěhovance. Zdá se, že britské orgány provádějí přísnější kontroly vozidel vstupujících na jejich území, než jsou kontroly, které vykonávají jejich francouzští kolegové. V případě, že v průběhu povinných kontrol prováděných britskou agenturou pro ochranu hranic jsou nalezeni nelegální přistěhovanci, které francouzské orgány nenašly, čelí dopravci pokutám, které musejí zaplatit na místě.

Může se Komise vyjádřit ke stávající situaci? Nedomnívá se Komise, že by mezi kontrolami prováděnými francouzskými orgány (které spadají pod hraniční kontroly Schengenského prostoru) a mezi kontrolami, které vykonává britská agentura pro ochranu hranic, měla existovat větší rovnováha? Je Komise toho názoru, že je spravedlivé, aby dopravci odpovídali za chyby, k nimž dochází v průběhu těchto kontrol?

Odpověď

Komise si je vědoma složité situace v oblasti kolem přístavu Calais vzhledem k přítomnosti státních příslušníků třetích zemí, kteří se snaží nelegální cestou proniknout do Spojeného království. Komise je rovněž informována o úrovni kontrol a prohlídek vozidel při výjezdu, které provádějí francouzské orgány. Tuto úroveň lze považovat za vysokou, a to zejména s ohledem na používané technické vybavení.

Britské orgány provádějí vstupní kontroly na francouzském území na základě dvoustranných dohod mezi Francií a Spojeným královstvím. Komise nemůže zaujmout stanovisko k úrovni pohraničních kontrol, které provádí Spojené království na svém vlastním území nebo na území Francie, protože Velká Británie není vázána příslušnými ustanoveními schengenského acquis.

Rozdílná míra odhalení není nutně způsobena odlišnými postupy nebo vybavením, ale může mít i jiné příčiny, například technická omezení tohoto vybavení nebo jeho používání. To může být náhodné, nebo vycházet ze získaných informací či z vyhodnocení rizik. Komise to chápe tak, že dopravci nenesou odpovědnost za selhání vlastní kontroly; sankce ukládané dopravcům souvisejí s opatrností, kterou od nich orgány Velké Británie očekávají z hlediska svých vnitrostátních právních předpisů o odpovědnosti dopravců při opatrování svých vozidel (například při výběru místa na parkování nebo uzavření vozidla).

*

* *